EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 12 15
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (Skaitmeninių paslaugų aktas), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB

(Tekstas svarbus EEE)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Po Direktyvos 2000/31/EB[1] (toliau – Elektroninės komercijos direktyva) priėmimo atsirado naujų informacinės visuomenės (skaitmeninių) paslaugų, kurios pakeitė kasdienį Sąjungos piliečių gyvenimą, lemia ir keičia tai, kaip jie bendrauja, palaiko ryšį, vartoja ir vykdo verslo veiklą. Tomis paslaugomis labai prisidedama prie visuomenės ir ekonomikos pokyčių Sąjungoje ir visame pasaulyje. Kita vertus, naudojant tokias paslaugas taip pat kyla naujų pavojų ir sunkumų tiek visai visuomenei, tiek tokiomis paslaugomis besinaudojantiems asmenims. Skaitmeninės paslaugos gali padėti pasiekti darnaus vystymosi tikslus, nes jomis prisidedama prie ekonominio, socialinio ir aplinkos tvarumo. Iš koronaviruso krizės matyti, kokios svarbios yra skaitmeninės technologijos visose šiuolaikinio gyvenimo srityse. Akivaizdu, kad mūsų ekonomika ir visuomenė priklauso nuo skaitmeninių paslaugų, išryškėja ir pranašumai, ir pavojai, susiję su esama skaitmeninių paslaugų veikimo sistema.

Komunikate „Europos skaitmeninės ateities formavimas“[2] Komisija įsipareigojo atnaujinti horizontaliąsias taisykles, kuriose apibrėžtos skaitmeninių paslaugų teikėjų, visų pirma interneto platformų, funkcijos ir pareigos.

Taip Komisija atsižvelgė į problemas, išvardytas Europos Parlamento pranešimuose savo iniciatyva, ir apsvarstė ten pateiktus pasiūlymus. Europos Parlamentas priėmė dvi rezoliucijas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 225 straipsnį: „Skaitmeninių paslaugų aktas: geriau veikianti bendroji rinka“[3] ir „Skaitmeninių paslaugų aktas: komercinės ir civilinės teisės nuostatų pritaikymas internetinei komercinių subjektų veiklai“[4]. Europos Parlamentas taip pat priėmė rezoliuciją pagal su teisėkūros veikla nesusijusią procedūrą: „Skaitmeninių paslaugų aktas ir su pagrindinėmis teisėmis susiję klausimai“[5]. Iš esmės šios rezoliucijos daugeliu požiūrių viena kitą papildo. Jose pateikiamas atkaklus raginimas ir toliau laikytis pagrindinių Elektroninės komercijos direktyvos principų ir apsaugoti pagrindines teises interneto aplinkoje bei, kai techniškai įmanoma, anonimiškumą internete. Rezoliucijose skaitmeninių paslaugų teikėjai raginami užtikrinti skaidrumą, informacijos teikimo prievolių vykdymą ir atskaitomybę ir remiami veiksmingi įsipareigojimai kovoti su neteisėtu turiniu internete. Jose taip pat raginama ES ir nacionaliniu lygmeniu užtikrinti viešąją priežiūrą ir kompetentingų institucijų bendradarbiavimą įvairiose jurisdikcijose užtikrinant teisės aktų vykdymą, ypač sprendžiant tarpvalstybinius klausimus.

Rezoliucijoje „Skaitmeninių paslaugų aktas: geriau veikianti bendroji rinka“ raginama iš esmės pertvarkyti esamą ES elektroninės prekybos teisinę sistemą kartu išlaikant pagrindinius atsakomybės režimo principus, bendros stebėsenos draudimą ir vidaus rinkos išlygą, vis dar laikomą galiojančia. Rezoliucijoje patvirtinami Elektroninės komercijos direktyvos tikslai ir

[1] 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).
[2] https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf.
[3] Europos Parlamento rezoliucija dėl geriau veikiančios bendrosios rinkos (2020/2018(INL)).
[4] Europos Parlamento rezoliucija dėl komercinės ir civilinės teisės nuostatų pritaikymo internetinei komercinių subjektų veiklai (2020/2019(INL)).
[5] Europos Parlamento rezoliucija dėl Skaitmeninių paslaugų akto ir su pagrindinėmis teisėmis susijusių klausimų (2020/2022(INI)).

raginama imtis priemonių, kurių pagrindinis tikslas, – vartotojų apsauga, įtraukiant išsamų skyrių dėl elektroninių prekyviečių, taip užtikrinant vartotojų pasitikėjimą skaitmenine ekonomika ir kartu paisant naudotojų pagrindinių teisių. Rezoliucijoje taip pat raginama priimti taisykles dėl konkurencingos skaitmeninės aplinkos Europoje ir numatomas Skaitmeninių paslaugų aktas, kuriuo būtų nustatyti pasauliniai standartai.

Rezoliucijoje „Skaitmeninių paslaugų aktas: komercinės ir civilinės teisės nuostatų pritaikymas internetinei komercinių subjektų veiklai“ raginama užtikrinti skaitmeninių paslaugų turinio moderavimo procesų teisingumą, skaidrumą ir atskaitomybę, užtikrinant, kad būtų paisoma pagrindinių teisių, ir garantuojant galimybę naudotis nepriklausomomis apskundimo teismine tvarka priemonėmis. Rezoliucijoje taip pat pateikiamas prašymas sukurti išsamų su neteisėtu turiniu susijusį „pranešimų ir veiksmų“ mechanizmą, išsamias taisykles dėl internetinės reklamos, įskaitant tikslinę reklamą, ir suteikti galimybę rengti ir naudoti išmaniąsias sutartis.

Su teisėkūra nesusijusioje rezoliucijoje dėl Skaitmeninių paslaugų akto ir su pagrindinėmis teisėmis susijusių klausimų pabrėžiamas poreikis platformoms ir naudotojams užtikrinti teisinį saugumą ir pagrindinių teisių paisymą, atsižvelgiant į sparčią technologijų plėtrą. Joje raginama parengti suderintas taisykles dėl kovos su neteisėtu turiniu internete, atsakomybės taisyklių netaikymo ir turinio moderavimo. Rezoliucijoje taip pat nurodomos aiškios platformų ir valdžios institucijų ataskaitų teikimo ir skaidrumo pareigos. Tarybos išvadose[6] taip pat palankiai vertinamas Komisijos paskelbtas Skaitmeninių paslaugų aktas ir akcentuojama, kad „reikia aiškių ir suderintų įrodymais grindžiamų taisyklių dėl atsakomybės ir atskaitomybės už skaitmenines paslaugas, kuriomis interneto tarpininkams būtų užtikrintas tinkamo lygio teisinis tikrumas“, ir pabrėžiama, kad „reikia stiprinti Europos pajėgumus ir nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą, išsaugant ir stiprinant pagrindinius bendrosios rinkos principus, taip pat kad reikia stiprinti piliečių saugumą ir apsaugoti jų teises skaitmeninėje aplinkoje visoje bendrojoje rinkoje“. Toks raginimas imtis veiksmų pateikiamas ir 2020 m. spalio 2 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose[7].

Remiantis Elektroninės komercijos direktyvoje nustatytais pagrindiniais principais, kurie vis dar galioja, pasiūlymu siekiama vidaus rinkoje užtikrinti geriausias novatoriškų skaitmeninių paslaugų teikimo sąlygas, prisidėti prie saugumo internete bei pagrindinių teisių apsaugos ir sukurti patvarią ir ilgaamžę valdymo struktūrą, kad tarpininkavimo paslaugų teikėjai būtų veiksmingai prižiūrimi.

Pasiūlyme aiškiai apibrėžiama tarpininkavimo paslaugų teikėjų, visų pirma interneto platformų, kaip antai socialinės žiniasklaidos ir prekyviečių, atsakomybė ir atskaitomybė. Pasiūlyme nustatomos aiškios tam tikrų tarpininkavimo paslaugų išsamaus patikrinimo prievolės, įskaitant su neteisėtu turiniu susijusias pranešimo ir veiksmų procedūras, ir galimybė apskųsti platformų turinio moderavimo sprendimus ir taip siekiama padidinti naudotojų saugumą internete visoje Sąjungoje ir sustiprinti jų pagrindinių teisių apsaugą. Be to, įpareigojus tam tikras interneto platformas gauti, saugoti ir iš dalies tikrinti ir skelbti informaciją apie prekiautojus, kurie naudojasi jų paslaugomis, vartotojams bus užtikrinta saugesnė ir skaidresnė interneto aplinka. Pasiūlyme pripažįstamas ypatingas labai didelių interneto platformų poveikis mūsų ekonomikai ir visuomenei ir nustatomas didesnis skaidrumo ir atskaitomybės standartas dėl to, kaip tokių platformų paslaugų teikėjai

[6] Tarybos išvados „Europos skaitmeninės ateities kūrimas“, 8711/20, 2020 m. birželio 9 d., https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/lt/pdf.

[7] https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13-2020-INIT/lt/pdf.

moderuoja turinį, dėl reklamos ir dėl algoritminių procesų. Jame nustatomos prievolės vertinti riziką, kurią kelia tos sistemos, kad būtų galima sukurti tinkamas rizikos valdymo priemones ir apsaugoti paslaugų vientisumą nuo naudojamų manipuliavimo būdų. Kalbant apie šias prievoles, paslaugų teikėjų veiklos riba apima interneto platformas, kurių aprėptis Sąjungoje yra didelė, t. y. šiuo metu paslauga naudojasi apytiksliai daugiau nei 45 mln. paslaugos gavėjų. Ši ribinė vertė proporcinga rizikai, siejamai su platformų aprėptimi Sąjungoje; kai Sąjungos gyventojų skaičius pasikeis tam tikra procentine dalimi, Komisija pakoreguos paslaugos gavėjų skaičių, pagal kurį nustatoma ribinė vertė, kad jis nuolat sudarytų 10 proc. Sąjungos gyventojų skaičiaus. Be to, Skaitmeninių paslaugų akte bus nustatyta bendro reguliavimo stiprinimo priemonė, be kita ko, remiantis esamomis savanoriškomis iniciatyvomis.

Pasiūlyme išlaikomos tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybės taisyklės, nustatytos Elektroninės komercijos direktyvoje, kuri jau laikoma skaitmeninės ekonomikos pagrindu ir svarbia pagrindinių teisių apsaugos internete priemone. Tas taisykles yra išaiškinęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, pateikęs vertingų paaiškinimų ir rekomendacijų. Vis dėlto, siekiant užtikrinti veiksmingą suderinimą visoje Sąjungoje ir išvengti teisinio susiskaidymo, tas taisykles būtina išdėstyti reglamente. Taip pat derėtų patikslinti kai kuriuos tų taisyklių aspektus, kad neliktų esamų atgrasomų veiksnių atlikti savanoriškus tyrimus, kurių savo iniciatyva imasi tarpininkavimo paslaugų teikėjai siekdami užtikrinti savo naudotojų saugumą, ir paaiškinti jų vaidmenį klientų požiūriu tam tikromis aplinkybėmis. Tokie paaiškinimai turėtų padėti mažesniems novatoriškiems paslaugų teikėjams padidinti savo veiklos mastą ir augti pasinaudojant didesniu teisiniu saugumu.

Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir siūlomame reglamente nustatytų naujųjų taisyklių vykdymą, gilesnėje bendrojoje skaitmeninių paslaugų rinkoje be sienų būtinas glaudesnis valstybių narių bendradarbiavimas. Pasiūlyme yra aiškiai nustatytos valstybių narių pareigos joms prižiūrint, kaip jų teritorijoje įsisteigę paslaugų teikėjai vykdo siūlomame reglamente nustatytas prievoles. Taip užtikrinamas sparčiausias ir veiksmingiausias taisyklių vykdymas ir apsaugomi visi ES piliečiai. Siekiama numatyti paprastus ir aiškius procesus tiek piliečiams, tiek paslaugų teikėjams, kad jiems būtų lengviau sąveikauti su priežiūros institucijomis. Kai visoje Sąjungoje kyla sisteminė rizika, siūlomame reglamente numatoma Sąjungos lygmens priežiūra ir vykdymo užtikrinimas.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Galiojanti ES teisinė sistema, reglamentuojanti skaitmenines paslaugas, visų pirma grindžiama Elektroninės komercijos direktyva. Siūlomu reglamentu nedaroma poveikio Elektroninės komercijos direktyvai, jis grindžiamas direktyvoje įtvirtintomis nuostatomis, visų pirma 3 straipsnyje nustatytu vidaus rinkos principu. Siūlomame reglamente numatomas bendradarbiavimo ir koordinavimo mechanizmas jame nustatytoms prievolėms prižiūrėti. Kalbant apie atsakomybės netaikymo tarpininkavimo paslaugų teikėjams horizontaliąją sistemą, šiuo reglamentu Elektroninės komercijos direktyvos 12–15 straipsniai išbraukiami ir vėl išdėstomi reglamente išlaikant tokiems paslaugų teikėjams taikomas atsakomybės išimtis, kaip išaiškino Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

Priklausomai nuo kiekvienos valstybės narės teisės sistemos ir atitinkamos teisės srities, nacionalinis teismas ar administracinė institucija gali nurodyti tarpininkavimo paslaugų teikėjams imtis veiksmų kovojant su tam tikrais konkrečiais neteisėto turinio objektais. Tokie nurodymai, visų pirma, kai jų laikydamasis paslaugų teikėjas turi užkirsti kelią pakartotiniam neteisėto turinio atsiradimui, turi būti pateikiami laikantis Sąjungos teisės, visų pirma nustatant bendros stebėsenos prievolės draudimą, kaip yra išaiškinęs Europos Sąjungos

Teisingumo Teismas[8]. Šiuo pasiūlymu, ypač jo 8 straipsniu, šiai jurisprudencijai poveikio nedaroma. Šis pasiūlymas turėtų būti tinkamas pagrindas plėtoti patikimas technologijas siekiant užkirsti kelią pakartotiniam neteisėtos informacijos atsiradimui ir kartu įtvirtinti geriausias apsaugos priemones, kad nebūtų klaidingai pašalinamas teisėtas turinys; tokios priemonės galėtų būti kuriamos vadovaujantis visų suinteresuotųjų šalių savanoriškais susitarimais ir valstybės narės jas turėtų skatinti; tokios procedūros turėtų būti priimtos ir įdiegtos visų šalių, teikiančių tarpininkavimo paslaugas, labui; šio reglamento nuostatos, susijusios su atsakomybe, neturėtų užkirsti kelio įvairioms suinteresuotosioms šalims kurti ir efektyviai eksploatuoti apsaugos ir identifikavimo technines sistemas ir automatinio pripažinimo priemones, kurias leidžia kurti skaitmeninė technologija neperžengiant Reglamente 2016/679 nustatytų apribojimų.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Siūlomu reglamentu sukuriama horizontalioji sistema, aprėpianti visų kategorijų turinį, produktus, paslaugas ir veiksmus, susijusius su tarpininkavimo paslaugomis. Tokio turinio, produktų ar paslaugų neteisėtas pobūdis apibrėžiamas ne šiame reglamente, jis nustatomas pagal Sąjungos teisę ar nacionalinę teisę remiantis Sąjungos teise.

Konkretiems sektoriams skirtomis priemonėmis nėra užpildomos visos reglamentavimo spragos, nustatytos poveikio vertinimo ataskaitoje: jose nėra numatytos išsamios taisyklės dėl su neteisėtu turiniu susijusių procedūrinių prievolių, yra pateikiamos tik pagrindinės taisyklės dėl paslaugų teikėjų skaidrumo ir atskaitomybės ir numatomi riboti priežiūros mechanizmai. Be to, su konkrečiais sektoriais susiję įstatymai apima atvejus, kuriais būtina naudoti pritaikytus metodus. Kalbant apie taikymo sritį, jie yra riboti dviem požiūriais. Pirma, su konkrečiais sektoriais susijusios intervencinės priemonės apima nedidelį klausimų poaibį (pvz., autorių teisių pažeidimus, teroristinį turinį, seksualinės prievartos prieš vaikus medžiagą ar neteisėtas neapykantą kurstančias kalbas, kai kuriuos neteisėtus produktus). Antra, jos apima tokio turinio sklaidą tik teikiant tam tikrų rūšių paslaugas (pvz., interneto platformų poaibis – autorių teisių pažeidimai, tik dalijimosi vaizdo medžiaga platformos – tik audiovizualinis teroristinis turinys ar neapykantą kurstanti kalba). Tačiau svarbu paaiškinti naujojo siūlomo reglamento santykį su konkretiems sektoriams skirtomis priemonėmis.

Siūlomu reglamentu papildomi galiojantys konkretiems sektoriams skirti teisės aktai ir nedaromas poveikis esamų ES teisės aktų, kuriais reglamentuojami tam tikri informacinės visuomenės paslaugų teikimo aspektai taikant *lex specialis*, taikymui. Pavyzdžiui, Direktyvoje 2010/13/EB, iš dalies pakeistoje Direktyva (ES) 2018/1808, dėl dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų (toliau – AVSMD) nustatytos prievolės, susijusios su audiovizualiniu turiniu ir audiovizualiniais komerciniais pranešimais, galios ir toliau. Tačiau šis reglamentas taikomas tokiems paslaugų teikėjams tiek, kiek AVSMD ar kituose Sąjungos teisės aktuose, kaip antai reglamento pasiūlyme dėl kovos su teroristinio turinio sklaida internete, nėra konkretesnių jiems taikomų nuostatų.

Siekiant užtikrinti, kad verslo naudotojams, kurie naudojasi internetinėmis tarpininkavimo paslaugomis, ir įmonių interneto svetainių naudotojams būtų tinkamai užtikrinamas interneto paieškos sistemų skaidrumas ir sąžiningumas bei veiksmingo teisių gynimo galimybės, Reglamentu (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo sukurta sistema bus taikoma kaip *lex specialis*.

[8] Pavyzdžiui, 2019 m. spalio 3 d. Sprendimas *Glawischnig-Piesczek* (C-18/18).

Be to, šiame pasiūlyme nustatytomis taisyklėmis bus papildomas vartotojų apsaugos *acquis*, būtent kalbant apie Direktyvą (ES) 2019/2161, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 93/13/EEB, ir Direktyvas 98/6/EB, 2005/29/EB ir 2011/83/ES, kuriose nustatomos konkrečios taisyklės siekiant padidinti kai kurių tam tikrų informacinių paslaugų aspektų skaidrumą.

Šis pasiūlymas nedaro poveikio Reglamentui (ES) 2016/679 (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ir kitoms Sąjungos taisyklėms dėl asmens duomenų apsaugos ir pranešimų privatumo. Pavyzdžiui, priemonėmis dėl reklamos interneto platformose papildomos, bet nekeičiamos galiojančios taisyklės dėl sutikimo ir teisės nesutikti, kad asmens duomenys būtų tvarkomi. Jomis nustatomos skaidrumo prievolės interneto platformų naudotojų atžvilgiu ir naudodami šią informaciją jie taip pat galės naudotis savo kaip duomenų subjektų teisėmis. Taip pat numatoma galimybė valdžios institucijoms ir patvirtintiems tyrėjams tikrinti, kaip rodoma reklama ir kam ji adresuojama.

Šis pasiūlymas bus papildytas tolesniais veiksmais pagal Europos demokratijos veiksmų planą (COM(2020) 790 *final*) siekiant piliečiams suteikti daugiau galių ir kurti atsparesnę demokratiją visoje Sąjungoje. Visų pirma, šiame reglamente nustatytos elgesio kodeksų taisyklės galėtų būti pagrindas, kuris gali būti papildomas persvarstytu ir patobulintu praktikos kodeksu dėl dezinformacijos, remiantis Komisijos rekomendacijomis.

Pasiūlymas taip pat visiškai atitinka Komisijos priimtas lygybės strategijas, susijusias su lygybės Sąjunga, ir toliau jas papildo. Pasiūlymas nedaro poveikio Komisijos iniciatyvai, kuria siekiama pagerinti per skaitmenines platformas dirbančių asmenų darbo sąlygas.

Galiausiai siūlomas reglamentas grindžiamas 2018 m. rekomendacija dėl neteisėto turinio[9]. Jame atsižvelgiama į patirtį, įgytą siekiant, padedant Komisijai, užtikrinti savireguliavimą, pavyzdžiui, pagal pasižadėjimą dėl produktų saugos[10], susitarimo memorandumą dėl suklastotų prekių[11] ir elgesio kodeksą dėl kovos su neapykantą kurstančia kalba[12] bei naudojant ES interneto forumą dėl teroristinio turinio.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Pasiūlymo teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnis, kuriame numatoma sukurti vidaus rinkos veikimo užtikrinimo priemones.

Pagrindinis šio pasiūlymo tikslas – užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, visų pirma teikiant tarpvalstybines skaitmenines paslaugas (konkrečiau – tarpininkavimo paslaugas). Turint omenyje šį tikslą, pasiūlymu siekiama užtikrinti suderintas sąlygas teikti novatoriškas tarpvalstybines paslaugas, kurios bus kuriamos Sąjungoje, nustatant ir pašalinant kliūtis, kurių tokiai ekonominei veiklai kyla dėl skirtumų rengiant nacionalinius įstatymus, atsižvelgiant į tai, kad kelios valstybės narės yra priėmusios ar ketina priimti teisės aktus tokiais klausimais,

[9] 2018 m. kovo 1 d. Komisijos rekomendacija dėl veiksmingų kovos su neteisėtu turiniu internete priemonių (C(2018) 1177 *final*).

[10] https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_en.

[11] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_en.

[12] https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combatting-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en.

kaip neteisėto turinio internete pašalinimas, patikrinimo, pranešimo ir veiksmų procedūros ir skaidrumas. Be to, pasiūlyme numatoma tinkama skaitmeninių paslaugų priežiūra ir valdžios institucijų bendradarbiavimas Sąjungos lygmeniu, taip skatinant pasitikėjimą, inovacijas ir augimą vidaus rinkoje.

- **Subsidiarumas**

Atsižvelgiant į tai, kad internetas yra tarpvalstybinio pobūdžio, pirmiau minėtomis nacionalinio lygmens teisėkūros pastangomis visoje Sąjungoje trukdoma teikti ir gauti paslaugas, tos pastangos nėra veiksmingos siekiant užtikrinti saugumą ir vienodą Sąjungos piliečių ir veiklą internetu vykdančių įmonių teisių apsaugą. Sąlygas, kad Sąjungoje būtų kuriamos novatoriškos tarpvalstybinės skaitmeninės paslaugos, kartu išlaikant saugią interneto aplinką, galima suderinti tik Sąjungos lygmeniu.

Sąjungos lygmens veiksmais užtikrinamas nuspėjamumas ir teisinis saugumas, visoje Sąjungoje sumažinamos reikalavimų laikymosi išlaidos. Be to, skatinama vienoda visų Sąjungos piliečių apsauga užtikrinant, kad tarpininkavimo paslaugų teikėjų veiksmai kovojant su neteisėtu turiniu internete būtų nuoseklūs neatsižvelgiant į jų įsisteigimo vietą. Gerai koordinuojama ir Sąjungos lygmeniu palaikoma priežiūros sistema taip pat užtikrinamas nuoseklus požiūris į visose valstybėse narėse veiklą vykdančius tarpininkavimo paslaugų teikėjus.

Siekiant veiksmingai apsaugoti naudotojus internete ir užtikrinti, kad Sąjungoje įsisteigę skaitmeninių paslaugų teikėjai neatsidurtų nepalankioje konkurencinėje padėtyje, taip pat būtina įtraukti atitinkamus už Sąjungos ribų įsisteigusius paslaugų teikėjus, vykdančius veiklą vidaus rinkoje.

- **Proporcingumas**

Pasiūlymu siekiama skatinti atsakingą ir atsargų tarpininkavimo paslaugų teikėjų elgesį siekiant užtikrinti saugią interneto aplinką, kurioje Sąjungos piliečiai ir kitos šalys galėtų laisvai naudotis savo pagrindinėmis teisėmis, visų pirma saviraiškos ir informacijos laisve. Atsižvelgiant į pagrindinius pasiūlymo aspektus reglamente apsiribojama tik tuo, kas yra visiškai būtina tiems tikslams pasiekti.

Visų pirma, pasiūlyme nustatomos asimetrinės išsamaus patikrinimo prievolės, susijusios su įvairių rūšių skaitmeninių paslaugų teikėjais, priklausomai nuo jų paslaugų ir dydžio, siekiant užtikrinti, kad paslaugomis nebūtų netinkamai naudojamasi neteisėtai veiklai ir paslaugų teikėjai vykdytų veiklą atsakingai. Taip sprendžiamos tam tikros nustatytos problemos tik tose vietose, kuriose jų atsiranda, nesudarant pernelyg didelės naštos paslaugų teikėjams, su kuriais tos problemos nėra susijusios. Tam tikros svarbios prievolės taikomos tik labai didelėms interneto platformoms, kurios dėl savo aprėpties atlieka esminį sisteminį vaidmenį skatinant viešas diskusijas ir vykdant ekonominius sandorius. Labai mažiems paslaugų teikėjams prievolės netaikomos visai.

Kalbant apie už Sąjungos ribų įsisteigusius skaitmeninių paslaugų teikėjus, reglamente reikalaujama Sąjungoje paskirti teisinį atstovą siekiant užtikrinti priežiūrą ir prireikus vykdymą.

Proporcingai prievolėms ir atsižvelgiant į tarpvalstybinį skaitmeninių paslaugų pobūdį pasiūlymu bus sukurtas bendradarbiavimo mechanizmas, apimantis visas valstybes nares, Sąjungos lygmeniu užtikrinant labai didelių interneto platformų priežiūrą. Be to, pasiūlymu nėra iš dalies keičiami konkrečių sektorių teisės aktai arba juose nustatyti vykdymo užtikrinimo ir valdymo mechanizmai, bet numatoma horizontalioji sistema, kuria būtų galima

naudotis dėl su konkrečiu turiniu nesusijusių aspektų ar konkrečių sektorių teisės aktais reglamentuojamų pakategorių paslaugų.

Sukuriant aiškią sistemą ir užtikrinant bendradarbiavimą tarp valstybių narių ir su jomis, taip pat savireguliavimą, šiuo pasiūlymu siekiama padidinti teisinį saugumą ir pasitikėjimo lygį, kartu dėl bendradarbiavimo sistemos lankstumo ilgainiui išlaikant aktualumą ir veiksmingumą.

- **Priemonės pasirinkimas**

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnį teisės aktų leidėjas gali priimti reglamentus ir direktyvas.

Komisija nusprendė pateikti reglamento pasiūlymą, kad užtikrintų vienodo lygio apsaugą visoje Sąjungoje ir užkirstų kelią skirtumams, dėl kurių vidaus rinkoje sunku laisvai teikti atitinkamas paslaugas, ir garantuotų vienodą teisių apsaugą ir vienodas įmonių ir vartotojų prievoles visoje vidaus rinkoje. Tai būtina norint užtikrinti teisinį saugumą ir skaidrumą ir ekonominės veiklos vykdytojams, ir vartotojams. Siūlomu reglamentu taip pat užtikrinama nuosekli teisių ir pareigų stebėsena ir lygiavertės sankcijos visose valstybėse narėse, taip pat veiksmingas priežiūros institucijų bendradarbiavimas įvairiose valstybėse narėse ir Sąjungos lygmeniu.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Šis pasiūlymas grindžiamas Elektroninės komercijos direktyvos vertinimu, kuris buvo atliktas kartu vertinant su pasiūlymu pateiktą poveikio vertinimą. Elektroninės komercijos direktyva buvo konkrečiai siekiama užtikrinti i) gerai veikiančią skaitmeninių paslaugų vidaus rinką, ii) veiksmingą neteisėto turinio internete pašalinimą visiškai paisant pagrindinių teisių ir iii) tinkamo lygio informaciją ir skaidrumą vartotojams.

Kalbant apie Elektroninės komercijos direktyvos **efektyvumą**, iš vertinimo matyti, kad nors Elektroninės komercijos direktyva tapo svarbia priemone skatinti augimą skaitmeninių paslaugų vidaus rinkoje ir padėjo naujiems tokių paslaugų teikėjams patekti į rinką ir augti, pirminių tikslų visapusiškai įgyvendinti nepavyko.

Visų pirma, dėl dinamiško skaitmeninės ekonomikos augimo ir naujų rūšių paslaugų teikėjų atsiradimo kyla tam tikrų naujų iššūkių, kuriuos valstybės narės bando įveikti skirtingai, tad pirminį tikslų rinkinį reikia patikslinti. Be to, dėl tokių pokyčių tampa dar sunkiau siekti anksčiau nustatytų tikslų, kaip matyti iš padidėjusio teisinio susiskaidymo.

Iš vertinimo taip pat matyti, kad keliomis naujomis reguliavimo priemonėmis vertingai prisidedama prie kai kurių iš Elektroninės komercijos direktyvoje nustatytų politikos tikslų įgyvendinimo, bet jose numatomi tik konkretiems sektoriams skirti kai kurių pagrindinių problemų sprendimai (pvz., kovojant su tam tikrų rūšių neteisėtos veiklos plitimu). Taigi jomis tokie klausimai nėra sprendžiami nuosekliai visoje skaitmeninėje ekosistemoje, nes jos yra susijusios tik su tam tikrų rūšių paslaugomis ar tam tikrų rūšių neteisėtu turiniu. Be to, nors savireguliavimo iniciatyvos apskritai davė teigiamų rezultatų, teisiškai neįmanoma užtikrinti jų vykdymo ir jos neapima visų skaitmeninės ekonomikos dalyvių. Kalbant apie Elektroninės komercijos direktyvos **veiksmingumą**, direktyva nustatomos tik ribotos papildomos išlaidos, tenkančios valstybių narių administracinėms institucijoms ir informacinės visuomenės paslaugų teikėjams. Atlikus vertinimą nebuvo nustatyta itin didelių

ar neproporcingų išlaidų, nekilo didelio susirūpinimo dėl poveikio mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Didžiausią susirūpinimą šiuo požiūriu kelia neaiškumas dėl valstybių narių bendradarbiavimo mechanizmo, dėl kurio susidaro našta ir dubliuojasi išlaidos, nepaisant priešingo direktyvos tikslo, visų pirma, kalbant apie interneto platformų priežiūrą. Dėl to labai sumažėjo jos veiksmingumas palaikant vidaus rinkos veikimą.

Kalbant apie klausimus dėl tolesnio tikslų, kurių siekiama pagal Elektroninės komercijos direktyvą, **aktualumo**, iš vertinimo matyti, kad Elektroninės komercijos direktyvos tikslai tebėra svarbūs, bet yra ir naujų pokyčių, kurie nelabai dera su esamais viešosios politikos tikslais.

Pirma, atviros viešos konsultacijos, konkrečios suinteresuotųjų subjektų pastabos, Europos Parlamento parengti pranešimai[13] ir Tarybos išvados[14] patvirtina, kad esami Elektroninės komercijos direktyvos principai ir tikslai tebėra svarbūs. Tačiau nuo direktyvos įsigaliojimo atsirado naujų asimetrinių su informacija susijusių aspektų ir pavojų, visų pirma dėl interneto platformų, ypač labai didelių, atsiradimo ir skaitmeninės pertvarkos masto. Tai, pavyzdžiui, pasakytina apie algoritminių sprendimų priėmimą (kuris daro poveikį tam, kaip internetu vyksta su informacijos srautais susijęs tarpininkavimas) arba internetinės reklamos sistemas.

Iš vertinimo matyti, kad Elektroninės komercijos direktyva **dera** su kitomis ES intervencijos priemonėmis, kurių imtasi nuo jos priėmimo. Be to, atlikus vertinimą Elektroninės komercijos direktyvoje nebuvo nustatyta jokių vidinių neatitikimų.

Galiausiai, bent iš dalies faktinę Elektroninės komercijos direktyvos naudą, kuri buvo nustatyta atliekant vertinimą, galima laikyti **Europos pridėtine verte**. Tikėtina, kad valstybės narės ir toliau taikytų savo reglamentavimo sistemas be jokio bendro principų rinkinio ir kai kurios valstybės narės tikriausiai ir toliau visai neturėtų horizontaliųjų taisyklių. Tačiau neturint patikimų įrodymų neįmanoma daryti išvadų dėl Europos pridėtinės vertės masto.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Per pastaruosius penkerius metus Komisija konsultavosi su daugeliu įvairių suinteresuotųjų subjektų, įskaitant skaitmeninių paslaugų teikėjus, kaip antai interneto platformas ir kitas tarpininkavimo paslaugų įmones, prekybą internetu vykdančias įmones, žiniasklaidos leidybos įmones, prekių ženklų savininkus ir kitas įmones, socialinius partnerius, skaitmeninių paslaugų naudotojus, pilietinės visuomenės organizacijas, nacionalines valdžios institucijas, akademinės bendruomenės ir techninės bendruomenės atstovus, tarptautines organizacijas ir plačiąją visuomenę. Imantis įvairių tikslinių konsultacijų veiksmų pavyko kruopščiai išsiaiškinti suinteresuotųjų subjektų nuomones su skaitmeninėmis paslaugomis ir platformomis susijusiais klausimais, kylančiais pastaraisiais metais.

Atviros viešos konsultacijos dėl Skaitmeninių paslaugų akto truko 14 savaičių nuo birželio 2 d. iki rugsėjo 8 d., iš įvairių suinteresuotųjų subjektų gauti 2 863 atsakymai ir maždaug 300 nuomonių. Daugiausia grįžtamosios informacijos pateikė plačioji visuomenė (66 proc. – Sąjungos piliečiai, 8 proc. – ne ES piliečiai), įmonės ir verslo organizacijos (7,4 proc.), verslo asociacijos (6 proc.) ir NVO (5,6 proc.). Toliau – valdžios institucijos (2,2 proc.), akademinės ir mokslinių tyrimų įstaigos (1,2 proc.), profesinės sąjungos (0,9 proc.) ir vartotojų ir aplinkosaugos organizacijos (0,4 proc.).

[13] Europos Parlamentas, *ibidem.*

[14] Europos skaitmeninės ateities kūrimas (paskelbta adresu https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/lt/pdf).

Apskritai suinteresuotieji subjektai sutaria, kad reikia imtis veiksmų ir dėl saugumo internete, ir siekiant skatinti skaitmeninių paslaugų vidaus rinkos augimą.

Suinteresuotieji subjektai sutaria dėl to, kad pagrindiniai Elektroninės komercijos direktyvos principai ir toliau aktualūs ir kad juos reikėtų išlaikyti, įskaitant vidaus rinkos principą, susijusį su skaitmeninių paslaugų priežiūra, atsakomybės režimą ir bendros stebėsenos prievolės draudimą.

Suinteresuotieji subjektai taip pat sutaria, kad reikia atnaujinti sistemą atsižvelgiant į kylančius sunkumus, nustatant aiškias paslaugų teikėjų prievoles, suderintas visoje ES. Dauguma respondentų (visų kategorijų) pažymėjo, kad internete yra susidūrę ir su žalingu, ir su neteisėtu turiniu, prekėmis ar paslaugomis, ypač atkreipė dėmesį į nerimą keliantį šuolį per COVID-19 pandemiją. Daugelis respondentų, teigiančių, kad pranešė skaitmeninių paslaugų teikėjams apie neteisėtą turinį ar prekes, išreiškė nepasitenkinimą gautu atsakymu ir pranešimo mechanizmų neveiksmingumu susidūrus su neteisėtu turiniu. Be to, naudotojai mano, jog paslaugų teikėjų parengta politika neatitinka jų konkrečių veiksmų.

Plačiai sutariama, be kita ko, tarp konsultacijose dalyvavusių paslaugų teikėjų, kad reikia paprastų, standartinių ir skaidrių pranešimo ir veiksmų prievolių, kurios būtų suderintos visoje vidaus rinkoje. Tai laikoma būtina siekiant užtikrinti, kad būtų sparčiai reaguojama į neteisėtą turinį, ir padidinti teisinį saugumą platformų naudotojams ir mažoms platformoms, norinčioms augti vidaus rinkoje. Respondentai taip pat sutaria dėl teisių gynimo mechanizmų svarbos.

Kalbant apie elektronines prekyvietes, keli suinteresuotieji subjektai pažymėjo, kad reikia tikslingesnių priemonių, pavyzdžiui, pardavėjų tapatybės nustatymo.

Respondentai taip pat iš esmės sutaria, kad tokių prievolių teritorinė taikymo sritis turėtų aprėpti visus veiklos vykdytojus, Sąjungoje siūlančius prekes, informaciją ar paslaugas, neatsižvelgiant į jų įsisteigimo vietą. Daugelis respondentų taip pat akcentavo tokių klausimų svarbą, visų pirma kalbant apie dideles platformas.

Suinteresuotieji subjektai apskritai sutaria, kad „žalingo“ (bet ne neteisėto arba bent jau nebūtinai neteisėto) turinio nereikėtų apibrėžti Skaitmeninių paslaugų akte ir jam nederėtų taikyti pašalinimo prievolių, nes tai sudėtingas aspektas, darantis didelį poveikį saviraiškos laisvės apsaugai.

Tačiau daugeliui įvairių suinteresuotųjų subjektų nerimą kelia tai, kaip algoritmų sistemos formuoja informacijos srautus internete. Keli suinteresuotieji subjektai, visų pirma pilietinės visuomenės ir akademinės bendruomenės atstovai, pažymėjo, kad būtina atlikti algoritmų atskaitomybės ir skaidrumo auditus, ypač dėl to, kaip informacijai suteikiama pirmenybė ir kam ji adresuojama. Be to, kalbant apie internetinę reklamą, suinteresuotųjų subjektų nuomonėse daug nuogąstaujama dėl nepakankamų galimybių naudotojams ir prasmingų priežiūros ir vykdymo užtikrinimo priemonių nebuvimo.

Kalbant apie vykdymo užtikrinimą, suinteresuotieji subjektai iš esmės sutaria, kad valdžios institucijų bendradarbiavimą reikėtų tobulinti ir tarpvalstybiniu lygmeniu, ir kiekvienos valstybės narės viduje. ES lygmens priežiūra laikoma itin svarbia ir dauguma respondentų, atrodo, pritartų, kad būtų įsteigta viena priežiūros įstaiga.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Pasiūlymo rengimo etapuose remiamasi įvairiais tyrimais ir ekspertų patarimais, įskaitant kelis užsakytus teisinius tyrimus dėl Elektroninės komercijos direktyvos įgyvendinimo ir

teisinio susiskaidymo padėties[15], algoritmų skaidrumo ir atskaitomybės tyrimus[16], taip pat vidaus tyrimus dėl turinio moderavimo išlaidų, tarpininkų atsakomybės režimų ir išlaidų už Europos ribų, pasitelkiant Europos Komisijos Jungtinio tyrimų centro pagalbą. Siekdama nustatyti plačiosios visuomenės nuomones ir suvokimą Komisija 2018 m. surengė „Eurobarometro“ tyrimą, kurio reprezentatyvioji imtis sudarė daugiau nei 33 000 respondentų iš visų valstybių narių[17].

Teisinė analizė taip pat grindžiama gausia jurisprudencija, visų pirma Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, dėl kelių Elektroninės komercijos direktyvos ir susijusių aktų nuostatų, kaip antai nuostatų dėl sąvokos „informacinės visuomenės paslaugos“ aiškinimo[18], arba nuostatų dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybės[19]. Komisija taip pat surinko tiriamuosius duomenis ir nuomones per tikslines konsultacijas ir dalyvavimo priemones, įskaitant įvairius praktinius seminarus, konferencijas, pokalbius su ekspertais ir teisėjais, konsultacijas su Ekspertų grupe elektroninės prekybos klausimais, daugelį dvišalių susitikimų ir *ad hoc* padėties analizę bei organizacijų, sektorių atstovų, pilietinės visuomenės ir akademinės bendruomenės parengtus tyrimus.

Galiausiai analizė grindžiama papildomų šaltinių peržiūra, tyrimais ir tyrimų ataskaitomis, kuriuos per atviras viešas konsultacijas pateikė mokslininkai, ir kitais nepriklausomais tyrimais, įskaitant Europos Parlamento užsakymu atliktų tyrimų rinkinį[20].

- **Poveikio vertinimas**

Reglamentavimo patikros valdyba paskelbė teigiamą nuomonę su išlygomis dėl poveikio vertinimo ir pateikė patobulinimo pasiūlymų[21]. Poveikio vertinimo ataskaita buvo toliau peržiūrima atsižvelgiant į šiuos aspektus, visų pirma peržiūrėtoje poveikio vertinimo ataskaitoje aiškinantis dėl Skaitmeninių paslaugų akto ryšių su bendresne reglamentavimo sistema, pateikiant išsamesnių politikos galimybių paaiškinimų ir nuodugnesnę pagrindinių įrodymų analizę.

---

[15] J. Van Hoboken *et al*. (2018), *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online*, ir S. Schwemer, T. Mahler ir H. Styri (2020), *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature*, ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures*, SMART 2016/0039.

[16] Optimity Advisors, SMART 2017/ 0055 *Algorithmic Awareness building – State of the art report* ir LNE, *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (dar nepaskelbta), SMART 2018/37.

[17] „Eurobarometro“ TNS (2018 m. liepos mėn.), *greitoji „Eurobarometro“ apklausa Nr. 469. Neteisėtas turinys internete.*

[18] Pavyzdžiui, sprendimai *Ker-Optika*, C-108/09, ECLI:EU:C:2010:725, *Papasavvas*, C-291/13, ECLI:EU:C:2014:2209, *Tobias McFadden / Sony Music*, C-484/14, ECLI:EU:C:2016:689; *Asociación Profesional Élite Taxi*, C-434/15, ECLI:EU:C:2017:981, arba *Airbnb Ireland UC*, C-390/18, ECLI:EU:C:2019:1112.

[19] Sprendimai *Google France ir Google / Vuitton*, C-236/08–C-238/08 ECLI:EU:C:2010:159; Sprendimas *eBay*, C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474; Sprendimas *Scarlet*, C-70/10, ECLI:EU:C:2011:771; Sprendimas *Netlog*, C-360/10, ECLI:EU:C:2012:85; Sprendimas *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192; Sprendimas *Tobias McFadden / Sony Music*, C-484/14, ECLI:EU:C:2016:689, arba Sprendimas *Glawischnig*, C–18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

[20] Skaitmeninių paslaugų aktas: geriau veikianti bendroji rinka, paskelbta adresu https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_LT.html. Skaitmeninių paslaugų aktas:komercinės ir civilinės teisės nuostatų pritaikymas internetinei komercinių subjektų veiklai, paskelbta adresu https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_LT.html. Skaitmeninių paslaugų aktas ir su pagrindinėmis teisėmis susiję klausimai, paskelbta adresu https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_LT.html.

[21] Nuorodos į santrauką ir teigiamą RPV nuomonę bus įtrauktos po jų paskelbimo.

Skaitmeninių paslaugų svarba mūsų ekonomikai ir visuomenei ir toliau didės, bet didės ir su jomis susijusi rizika. Pagal atskaitos scenarijų Komisija ir toliau užtikrins galiojančių taisyklių vykdymą, be kita ko, su konkrečiais sektoriais susijusiais klausimais, ir teiks pagalbą imantis savireguliavimo veiksmų. Tačiau susidurdamos su kintančiomis problemomis valstybės narės ir toliau priims teisės aktus savarankiškai. Dėl teisinio susiskaidymo ir su juo susijusios nacionalinių priemonių įvairovės ne tik nepavyks veiksmingai kovoti su neteisėta veikla ir apsaugoti pagrindines piliečių teises visoje ES, bet taip pat bus kliudoma vidaus rinkoje plėtoti naujas novatoriškas paslaugas ir taip dar labiau stiprės kelių veiklos vykdytojų, galinčių padengti papildomas reikalavimų laikymosi išlaidas, padėtis. Dėl to taisykles nustatys ir jų vykdymą užtikrins daugiausia labai didelės privačios įmonės ir nuolat didės informacijos asimetrija tarp internetinių paslaugų, jų naudotojų ir valdžios institucijų.

Be atskaitos scenarijaus, buvo įvertintos trys pagrindinės politikos galimybės. 1 galimybe būtų kodifikuojama 2018 m. rekomendacija: pagal ją siekiant kovoti su naudotojų vykdoma neteisėta veikla internetinėms platformoms būtų nustatyta įvairių procedūrinių prievolių. Prievolės taip pat apimtų būtinas apsaugos priemones, kuriomis siekiama apsaugoti naudotojų pagrindines teises ir užtikrinti skaidrumą. Taip pat būtų stiprinami valdžios institucijų bendradarbiavimo mechanizmai siekiant spręsti tarpvalstybines problemas per skaitmeninį koordinavimo mechanizmą, sudarant palankesnes galimybes informacijos srautams. Be priemonių, numatytų pagal 1 galimybę, įgyvendinant 2 galimybę būtų pašalinti veiksniai, atgrasantys paslaugų teikėjus nuo savanoriškų kovos su neteisėtu turiniu priemonių ir būtų įtvirtintos priemonės, kuriomis siekiama didinti su rekomendavimo sistemomis ir reklama susijusį skaidrumą. Kiekvienoje valstybėje narėje paskyrus centrinį koordinatorių būtų sustiprintas vykdymo užtikrinimo ir bendradarbiavimo mechanizmas. Pagal 3 galimybę, grindžiamą prie kitų galimybių apibrėžtomis priemonėmis, numatomos tikslinės asimetrinės priemonės nustatant didesnes prievoles labai didelėms platformoms, kuriose tikėtina didžiausia rizika ES visuomenei ir ekonomikai, taip pat pateikiama šiek tiek ribotų paaiškinimų dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybės režimo ir ES valdymo sistemos numatant sustiprintus priežiūros ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus.

Iš nustatyto ekonominio ir socialinio poveikio vertinimo ir efektyvumo, veiksmingumo, nuoseklumo ir proporcingumo palyginimo matyti, kad įgyvendinus 3 galimybę pavyktų veiksmingiausiai pasiekti intervencinės priemonės tikslus sukuriant proporcingą sistemą, tinkamą siekiant prisitaikyti prie dinamiškame skaitmeniniame pasaulyje kylančių sunkumų. Dėl 3 galimybės komponentų taip pat pritaria dauguma suinteresuotųjų subjektų, įskaitant Europos Parlamento ir valstybių narių pozicijas.

Tinkamiausia galimybė būtų remti Europos Sąjungos tarpininkavimo paslaugų teikėjų prieigą prie vidaus rinkos ir sudaryti galimybes jiems augti mažinant su teisiniu susiskaidymu susijusias išlaidas. Nors išsamaus patikrinimo prievolių reikalavimų laikymosi išlaidų tikriausiai bus, jas iš dalies turėtų kompensuoti suderinimo veiksmais sumažintas esamas susiskaidymas. Tikėtinas teigiamas poveikis konkurencingumui, inovacijoms ir investicijoms į skaitmenines paslaugas, visų pirma Europos Sąjungos startuolius ir veiklą plečiančias įmones, siūlančias platformų verslo modelius, taip pat įvairiu mastu – sektoriams, kurie priklauso nuo skaitmeninės prekybos ir ja naudojasi.

Pagal tinkamiausią priemonę numatoma apibrėžti tinkamą pareigų kovojant su neteisėtu turiniu internete pasiskirstymą tarp tarpininkavimo paslaugų, jų gavėjų ir valdžios institucijų. Tam pagal ją numatoma taikyti asimetrinį požiūrį į išsamaus patikrinimo prievoles, taikomas labai didelėms interneto platformoms: tai prižiūrimo rizikos valdymo metodas, kurį taikant svarbų vaidmenį atlieka vykdymo užtikrinimo valdymo sistema. Asimetrinės prievolės nustatomos tik labai didelėms platformoms, kurios, remiantis turimais duomenimis, ne tik turi didžiausią aprėptį, bet taip pat yra didelės įmonės, turinčios didelę apyvartą. Taigi, nors

tikslinės priemonės yra labiau ribojamojo pobūdžio nei kitoms įmonėms taikomos priemonės, jos yra proporcingos tokių įmonių gebėjimui laikytis reikalavimų.

Kalbant apie valdžios institucijas, įgyvendinus siūlomą galimybę sumažėtų išlaidos, susijusios su esamos valdžios institucijų bendradarbiavimo sistemos neveiksmingumu ir dubliavimusi. Nors valstybės narės patirtų išlaidų, susijusių su naujos ar jau įsteigtos kompetentingos institucijos paskyrimu, tikimasi, kad jas kompensuos didesnis veiksmingumas: pavienių valdžios institucijų atveju – paskirstant išteklius tarpusavyje, užtikrinant geresnius informacijos srautus ir sukuriant aiškius sąveikos su kitomis institucijomis ir paslaugų teikėjais procesus visoje vidaus rinkoje.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Kartu su šiuo pasiūlymu pateiktame poveikio vertinime nustatoma vienintelė Sąjungos intervencinės priemonės pridėtinė vertė siekiant pašalinti riziką, kylančią dėl teisinio susiskaidymo dėl įvairių reguliavimo ir priežiūros metodų (taigi neatsižvelgiant į didesnį skaitmeninių paslaugų saugumą ir pasitikėjimą jomis), tarpvalstybinei skaitmeninei prekybai galbūt padidėjant 1–1,8 proc., t. y. tarpvalstybinė 8,6 mlrd. EUR apyvarta padidėja iki 15,5 mlrd. EUR.

Kalbant apie priemonių vykdymo užtikrinimo pridėtinę vertę, iniciatyva užtikrinamas gerokai didesnis veiksmingumas, susijęs su valstybių narių bendradarbiavimu ir kai kurių išteklių paskirstymu tarpusavyje ES lygmens techninės pagalbos tikslais, siekiant atlikti turinio moderavimo sistemų, rekomendavimo sistemų ir internetinės reklamos patikras ir auditą labai didelėse interneto platformose. Dėl to savo ruožtu padidėja vykdymo užtikrinimo ir priežiūros priemonių veiksmingumas, o esamoje sistemoje iš esmės pasikliaunama ribotais priežiūros pajėgumais vos keliose valstybėse narėse.

- **Pagrindinės teisės**

Sąjungos piliečiams ir kitiems internete kyla vis didesnė rizika ir daroma vis didesnė žala – nuo neteisėto turinio ir veiklos plitimo iki saviraiškos apribojimų ir kitos visuomeninės žalos. Imantis šiame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto numatomų politikos priemonių ši padėtis iš esmės pagerės: bus sukurta moderni ateities iššūkiams parengta valdymo sistema, veiksmingai apsaugant visų dalyvaujančių šalių, pirmiausia Sąjungos piliečių, teises ir teisėtus interesus. Pasiūlyme yra svarbių apsaugos priemonių, kad piliečiai galėtų laisvai reikštis, kartu sustiprinamas atstovavimas naudotojams interneto aplinkoje ir naudojimasis kitomis pagrindinėmis teisėmis, kaip antai teise į veiksmingą teisių gynimo priemonę, teise į nediskriminavimą, vaiko teisėmis, taip pat teise į asmens duomenų apsaugą ir privatumą internete.

Įgyvendinant siūlomą reglamentą bus mažinama klaidingo ar nepagrįsto kalbos blokavimo rizika, sprendžiama neigiamo poveikio kalbai problema, skatinama laisvė gauti informaciją ir laikytis savo nuomonės, sudaroma daugiau galimybių naudotojams naudotis teisių gynimo priemonėmis. Tam tikros grupės ar asmenys gali būti pažeidžiami ar nepalankioje padėtyje jiems naudojantis internetinėmis paslaugomis dėl jų lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos ar įsitikinimų, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos. Jie gali patirti neproporcingą poveikį dėl apribojimų ir turinio pašalinimo priemonių, susijusių su (nesąmoningu ar sąmoningu) šališkumu, kuris gali būti būdingas naudotojų ir trečiųjų šalių pranešimo sistemoms, taip pat platformose naudojamoms automatizuotoms turinio moderavimo priemonėms. Pasiūlymu bus mažinama diskriminavimo rizika, ypač kylanti tokioms grupėms ar asmenims, bus prisidedama prie vaiko teisių ir teisės į žmogaus orumą apsaugos internete. Pagal pasiūlymą bus reikalaujama šalinti tik neteisėtą turinį ir bus nustatytos privalomos apsaugos priemonės, kai pašalinama naudotojų informacija, įskaitant paaiškinimo naudotojui

pateikimą, paslaugų teikėjų aptarnaujamus skundų mechanizmus ir išorės neteisminio ginčų sprendimo mechanizmus. Be to, bus užtikrinama, kad ES piliečiai būtų taip pat apsaugomi, kai naudojasi ne Sąjungoje įsisteigusių teikėjų, kurie vykdo veiklą vidaus rinkoje, paslaugomis, nes pasiūlymas taip pat taikomas ir tokiems teikėjams.

Kalbant apie paslaugų teikėjų laisvę užsiimti verslu, įmonių patiriamos išlaidos kompensuojamos sumažinant susiskaidymą vidaus rinkoje. Pasiūlyme numatomos apsaugos priemonės, kuriomis siekiama sumažinti paslaugų teikėjams tenkančią naštą, įskaitant priemones užkirsti kelią pakartotiniams nepagrįstiems pranešimams ir išankstinį valdžios institucijų atliekamą patikimų pranešėjų patikrinimą. Be to, tam tikros prievolės skirtos labai didelėms interneto platformoms, kuriose neretai kyla didžiausia rizika ir kurios turi pajėgumų papildomai naštai prisiimti.

Siūlomame teisės akte išliks Elektroninės komercijos direktyvoje įtvirtintas bendros stebėsenos prievolės draudimas ir jau tai yra itin svarbu norint užtikrinti reikiamą teisingą pagrindinių teisių pusiausvyrą interneto pasaulyje. Naujuoju reglamentu draudžiamos bendros stebėsenos prievolės, nes dėl jų gali būti neproporcingai ribojama naudotojų saviraiškos laisvė ir laisvė gauti informaciją, galėtų susidaryti pernelyg didelė našta paslaugų teikėjams ir taip būti nepagrįstai ribojama jų laisvė užsiimti verslu. Draudimu taip pat ribojamos priežiūros internete paskatos, daromas teigiamas poveikis asmens duomenų ir privatumo apsaugai.

Visos į pasiūlymą įtrauktos priemonės visiškai atitinka aukštą ES teisėje įtvirtintą asmens duomenų apsaugos ir ryšių privatumo ir privataus gyvenimo apsaugos standartą ir su juo dera.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Į pasiūlymo poveikį biudžetui bus atsižvelgta skiriant 2021–2027 m. DFP numatytus asignavimus finansiniuose paketuose, skirtuose Skaitmeninės Europos programai ir Bendrosios rinkos programai, kaip aprašyta finansinėje teisės akto pasiūlymo pažymoje, pateiktoje kartu su šiuo reglamento pasiūlymu. Dėl tokio poveikio taip pat reikia perprogramuoti finansinės perspektyvos 7 išlaidų kategoriją.

Paties reglamento poveikis biudžetui apibūdintas kartu su šiuo reglamento pasiūlymu pateiktoje teisės akto pasiūlymo finansinėje pažymoje.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Šios teisėkūros priemonės taikymo pradžios dieną Komisija sukurs išsamią nuolatinės jos veikimo, rezultatų ir poveikio stebėsenos sistemą. Remiantis sukurta stebėsenos programa priemonės vertinimą numatoma atlikti praėjus penkeriems metams nuo jos įsigaliojimo.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

I skyriuje įtvirtintos bendrosios nuostatos, įskaitant reglamento dalyką ir taikymo sritį (1 straipsnis) ir pagrindinių reglamente vartojamų terminų apibrėžtis (2 straipsnis).

II skyriuje pateikiamos nuostatos dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjų atleidimo nuo atsakomybės. Konkrečiau kalbant, nustatomos sąlygos, kuriomis paprasto perdavimo (3 straipsnis), podėliavimo (4 straipsnis) ir prieglobos paslaugų (5 straipsnis) teikėjai atleidžiami nuo atsakomybės už jų perduodamą ir saugomą trečiųjų šalių informaciją. Taip pat numatoma, kad atleidimas nuo atsakomybės neturėtų būti atšaukiamas, kai tarpininkavimo paslaugų teikėjai vykdo savanoriškus tyrimus savo iniciatyva arba laikosi įstatymų (6

straipsnis), ir įtvirtinamas draudimas tokiems teikėjams nustatyti bendros stebėsenos ar aktyvaus faktų nustatymo prievoles (7 straipsnis). Galiausiai nustatoma tarpininkavimo paslaugų teikėjų prievolė, susijusi su nacionalinių teisminių ar administracinių institucijų nurodymais imtis veiksmų kovojant su neteisėtu turiniu (8 straipsnis) ir teikti informaciją (9 straipsnis).

III skyriaus penkiuose skirsniuose nustatomos išsamaus patikrinimo prievolės siekiant sukurti skaidrią ir saugią interneto aplinką.

1 skirsnyje nustatomos visiems tarpininkavimo paslaugų teikėjams taikomos prievolės, visų pirma: prievolė sukurti vieną bendrą kontaktinį centrą siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tiesiogiai bendrauti su valstybių narių valdžios institucijomis, Komisija ir Valdyba (10 straipsnis), prievolė nė vienoje valstybėje narėje neįsisteigusiems paslaugų teikėjams, siūlantiems paslaugas Sąjungoje, paskirti Sąjungoje teisinį atstovą (11 straipsnis), prievolė savo nuostatose ir sąlygose nustatyti bet kokius apribojimus, kuriuos jie gali taikyti jų paslaugų naudojimui, ir taikant tokius apribojimus ir užtikrinant jų laikymąsi elgtis atsakingai (12 straipsnis) ir skaidrumo ataskaitų teikimo prievolės, susijusios su informacijos, laikomos neteisėtu turiniu ar nesuderinama su paslaugų teikėjų nuostatomis ir sąlygomis, pašalinimu ar prieigos prie jos atėmimu (13 straipsnis).

2 skirsnyje nustatomos prievolės, kuriomis papildomos 1 skirsnyje įtvirtintos prievolės ir kurios yra taikomos prieglobos paslaugų teikėjams. Visų pirma, pagal šį skirsnį tokie paslaugų teikėjai įpareigojami įdiegti mechanizmus, kad trečiosios šalys galėtų pranešti apie tariamo neteisėto turinio buvimą (14 straipsnis). Be to, jeigu toks paslaugų teikėjas nusprendžia pašalinti tam tikrą paslaugos gavėjo pateiktą informaciją arba atimti prieigą prie jos, nustatoma prievolė pateikti tam paslaugos gavėjui motyvų paaiškinimą (15 straipsnis).

3 skirsnyje nustatomos visoms interneto platformoms taikomos prievolės, kuriomis papildomos 1 ir 2 skirsniuose įtvirtintos prievolės. Šiame skirsnyje nustatoma, kad jis nėra taikomas interneto platformoms, kurios yra labai mažos ar mažosios įmonės, kaip apibrėžta Rekomendacijos 2003/361/EB priede (16 straipsnis). Skirsnyje nustatoma prievolė interneto platformoms sukurti vidaus skundų nagrinėjimo sistemą, per kurią būtų galima apskųsti sprendimus, priimtus dėl tariamo neteisėto turinio ar su jų nuostatomis ir sąlygomis nesuderinamos informacijos (17 straipsnis). Interneto platformos taip pat įpareigojamos sąveikauti su sertifikuotomis neteisminio ginčų sprendimo įstaigomis sprendžiant ginčus su jų paslaugų naudotojais (18 straipsnis). Interneto platformos taip pat įpareigojamos užtikrinti, kad patikimais pranešėjais pripažintų subjektų pranešimams būtų teikiama pirmenybė (19 straipsnis), taip pat nustatomos priemonės, kurių interneto platformos turi imtis siekdamos kovoti su piktnaudžiavimu (20 straipsnis). Be to, šiame skirsnyje yra nustatytas reikalavimas interneto platformoms informuoti kompetentingas vykdymo užtikrinimo institucijas, jeigu jos sužino apie kokią nors informaciją, dėl kurios kyla įtarimų dėl sunkių nusikalstamų veikų, susijusių su grėsme asmenų gyvybei ar saugumui (21 straipsnis). Pagal šį skirsnį interneto platformos taip pat įpareigojamos gauti ir saugoti konkrečią informaciją apie prekiautojus, kurie naudojasi jų paslaugomis, dėti pakankamai pastangų jų patikimumui įvertinti ir skelbti tokią informaciją, jeigu tokios interneto platformos leidžia vartotojams su tais prekiautojais sudaryti nuotolinės prekybos sutartis (22 straipsnis). Tokios interneto platformos taip pat privalo organizuoti savo sąsają taip, kad prekiautojai galėtų laikytis Sąjungos vartotojų apsaugos ir produktų saugos teisės aktų (22a straipsnis). Interneto platformos taip pat įpareigojamos skelbti ataskaitas apie savo veiklą, susijusią su informacijos, laikomos neteisėtu turiniu ar nesuderinama su jų nuostatomis ir sąlygomis, pašalinimu ar prieigos prie jos

atėmimu (23 straipsnis). Šiame skirsnyje taip pat nustatomos interneto platformoms taikomos skaidrumo prievolės, susijusios su internetine reklama (24 straipsnis).

4 skirsnyje nustatomos prievolės, kuriomis papildomos 1–3 skirsniuose įtvirtintos prievolės ir kurios yra taikomos labai didelėms interneto platformoms (kaip apibrėžta 25 straipsnyje), sisteminei rizikai valdyti. Laba didelės platformos privalo atlikti rizikos vertinimus dėl sisteminės rizikos, kylančios dėl jų paslaugų teikimo ar naudojimo arba su jais susijusios (26 straipsnis), ir imtis pagrįstų ir veiksmingų priemonių tokiai rizikai mažinti (27 straipsnis). Jose taip pat atliekamas nepriklausomas išorės auditas (28 straipsnis). Šiame skirsnyje taip pat nustatoma konkreti prievolė, taikoma tais atvejais, kai labai didelės interneto platformos naudoja rekomendavimo sistemas (29 straipsnis) arba savo elektroninėje sąsajoje rodo internetinę reklamą (30 straipsnis). Be to, šiame skirsnyje nustatomos sąlygos, kuriomis labai didelės interneto platformos suteikia prieigą prie duomenų įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ar Komisijai ir patvirtintiems tyrėjams (31 straipsnis), prievolė paskirti vieną ar daugiau atitikties užtikrinimo pareigūnų siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi reglamente nustatytų prievolių (32 straipsnis), ir konkrečios papildomos skaidrumo ataskaitų teikimo prievolės (33 straipsnis).

5 skirsnyje pateikiamos svarbiausios nuostatos dėl išsamaus patikrinimo prievolių, visų pirma procesų, dėl kurių Komisija rems ir skatins suderintų Europos standartų rengimą ir įgyvendinimą (34 straipsnis), elgesio kodeksų rengimo sistemos (35 straipsnis) ir konkrečių internetinės reklamos srities elgesio kodeksų rengimo sistemos (36 straipsnis). Taip pat yra nuostata dėl krizės protokolų, taikomų neeilinėmis aplinkybėmis, darančiomis poveikį visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai (37 straipsnis).

IV skyriuje pateikiamos nuostatos dėl šio reglamento įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo.

1 skirsnyje įtvirtinamos nuostatos dėl nacionalinių kompetentingų institucijų, įskaitant skaitmeninių paslaugų koordinatorius, kurie yra pirminės nacionalinės institucijos, kurias valstybės narės paskiria siekdamos užtikrinti nuoseklų šio reglamento taikymą (38 straipsnis). Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, kaip ir kitos paskirtosios kompetentingos institucijos, yra nepriklausomi ir atlieka savo užduotis nešališkai, skaidriai ir laiku (39 straipsnis). Jurisdikcija užtikrinti šio reglamento vykdymą priklauso valstybėms narėms, kuriose yra pagrindinė paslaugų teikėjo įsisteigimo vieta (40 straipsnis). Skaitmeninių paslaugų koordinatoriams suteikiami specialieji įgaliojimai (41 straipsnis). Valstybės narės turi nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų tais atvejais, kai tarpininkavimo paslaugų teikėjai nevykdo savo prievolių pagal šį reglamentą (42 straipsnis). Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai gali gauti skundų dėl šiame reglamente nustatytų tarpininkavimo paslaugų teikėjų prievolių pažeidimų (43 straipsnis). Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai privalo skelbti metines veiklos ataskaitas (44 straipsnis) ir bendradarbiauti su kitų valstybių narių skaitmeninių paslaugų koordinatoriais (45 straipsnis). Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai taip pat gali dalyvauti jungtiniuose tyrimuose į reglamentą įtrauktais klausimais (46 straipsnis).

2 skirsnyje išdėstytos nuostatos dėl Europos skaitmeninių paslaugų valdybos, kuri yra nepriklausoma skaitmeninių paslaugų koordinatorių patariamoji grupė (47 straipsnis). Taip pat nustatoma tos valdybos struktūra (48 straipsnis) ir užduotys (49 straipsnis).

3 skirsnis susijęs su labai didelių interneto platformų priežiūra, tyrimu, vykdymo užtikrinimu ir stebėsena. Jame numatoma sustiprinta priežiūra tais atvejais, kai tokios platformos pažeidžia III skyriaus 4 skirsnio nuostatas (50 straipsnis). Jame taip pat numatoma galimybė

Komisijai įsikišti į labai didelių interneto platformų veiklą, jeigu pažeidimai daromi ir toliau (51 straipsnis). Tokiais atvejais Komisija gali atlikti tyrimus, be kita ko, pateikdama prašymus pateikti informaciją (52 straipsnis) ir surengdama pokalbius (53 straipsnis) ir patikrinimus vietoje (54 straipsnis), priimti laikinąsias priemones (55 straipsnis) ir nustatyti labai didelėms interneto platformoms privalomus įpareigojimus (56 straipsnis), taip pat stebėti, kaip jos laikosi reglamento (57 straipsnis). Reikalavimų nesilaikymo atveju Komisija gali priimti sprendimus dėl reikalavimų nesilaikymo (58 straipsnis), skirti baudas (59 straipsnis) ir periodines baudas (60 straipsnis) labai didelėms interneto platformoms už reglamento pažeidimus ir už neteisingos, neišsamios ar klaidinančios informacijos pateikimą atliekant tyrimą. Reglamente taip pat nustatytas sankcijų skyrimo senaties terminas (61 straipsnis) ir jų vykdymo užtikrinimo (62 straipsnis). Galiausiai reglamente yra numatytos procedūrinės garantijos Komisijos atžvilgiu, visų pirma dėl teisės būti išklausytam ir susipažinti su byla (63 straipsnis) ir sprendimų paskelbimo (64 straipsnis). Šiame skirsnyje taip pat numatomas Komisijos bendradarbiavimas su nacionaliniais teismais (65 straipsnis) ir įgyvendinimo aktų dėl praktinių procedūrų aspektų priėmimas (66 straipsnis).

4 skirsnyje pateikiamos bendrosios vykdymo užtikrinimo nuostatos. Pirma, nustatomos taisyklės dėl dalijimosi informacija sistemos, kuria bendraudami naudojasi skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, Komisija ir Valdyba (67 straipsnis). Jame taip pat numatoma tarpininkavimo paslaugų gavėjų teisė įgalioti įstaigą, organizaciją ir asociaciją jų vardu naudotis jų teisėmis (68 straipsnis).

5 skirsnis yra susijęs su deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų priėmimu atitinkamai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 ir 291 straipsnius (69 ir 70 straipsniai).

Galiausiai **V skyriuje** yra išdėstytos reglamento baigiamosios nuostatos, susijusios su Elektroninės komercijos direktyvos 12–15 straipsnių išbraukimu, nes jie yra įtraukti į reglamentą (71 straipsnis), Direktyvos 2020/XX/EB pakeitimais (72 straipsnis), reglamento vertinimu (73 straipsnis) ir jo įsigaliojimu ir taikymu (74 straipsnis).

2020/0361 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (Skaitmeninių paslaugų aktas), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[22],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[23],

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę[24],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) informacinės visuomenės paslaugos ir ypač tarpininkavimo paslaugos yra tapusios svarbia Sąjungos ekonomikos ir kasdienio Sąjungos piliečių gyvenimo dalimi. Praėjus dvidešimčiai metų po galiojančios tokioms paslaugoms taikomos teisinės sistemos, išdėstytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB[25], priėmimo nauji ir novatoriški verslo modeliai ir paslaugos, kaip antai internetiniai socialiniai tinklai ir elektroninės prekyvietės, leidžia verslo naudotojams ir vartotojams naujais būdais teikti ir gauti informaciją ir sudaryti sandorius. Dauguma Sąjungos piliečių dabar naudojasi šiomis paslaugomis kasdien. Tačiau dėl skaitmeninės pertvarkos ir vis aktyvesnio naudojimosi tokiomis paslaugomis taip pat kyla naujų pavojų ir sunkumų ir pavieniams naudotojams, ir visai visuomenei;

(2) valstybės narės vis dažniau priima ar svarsto galimybę priimti nacionalinius įstatymus į šį reglamentą įtrauktais klausimais, visų pirma nustatydamos patikrinimo reikalavimus tarpininkavimo paslaugų teikėjams. Tokie skirtingi nacionaliniai įstatymai daro neigiamą poveikį vidaus rinkai, kurią pagal Sutarties 26 straipsnį sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas ir įsisteigimo laisvė, atsižvelgiant į savaime tarpvalstybinį interneto, kuris paprastai naudojamas tokioms paslaugoms teikti, pobūdį. Tarpininkavimo paslaugų teikimo

[22] OL C , , p. .
[23] OL C , , p. .
[24] OL C , , p. .
[25] 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

sąlygas vidaus rinkoje reikėtų suderinti, kad įmonės turėtų galimybę patekti į naujas rinkas ir išnaudoti vidaus rinkos pranašumus, o vartotojai ir kiti paslaugų gavėjai turėtų didesnį pasirinkimą;

(3) norint užtikrinti saugią, nuspėjamą ir patikimą interneto aplinką ir sudaryti galimybę Sąjungos piliečiams ir kitiems asmenims naudotis savo pagrindinėmis teisėmis, garantuojamomis pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija), visų pirma saviraiškos laisve, laisve gauti informaciją ir laisve užsiimti verslu bei teise į nediskriminavimą, būtina, kad tarpininkavimo paslaugų teikėjai elgtųsi atsakingai ir stropiai;

(4) taigi, siekiant apsaugoti ir pagerinti vidaus rinkos veikimą, Sąjungos lygmeniu reikėtų suformuoti tikslinį vienodų, veiksmingų ir proporcingų privalomų taisyklių rinkinį. Šiame reglamente numatomos sąlygos vidaus rinkoje atsirasti novatoriškoms skaitmeninėms paslaugoms ir joms plėtoti. Siekiant išvengti vidaus rinkos susiskaidymo ir jį pašalinti bei užtikrinti teisinį saugumą, taip sumažinant neapibrėžtį paslaugų kūrėjams ir skatinant suderinamumą, būtina Sąjungos lygmeniu suderinti nacionalines reguliavimo priemones dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjams keliamų reikalavimų. Taikant technologijų požiūriu neutralius reikalavimus inovacijoms turėtų būti ne kliudoma, atvirkščiai, jos turėtų būti skatinamos;

(5) šis reglamentas turėtų būti taikomas tam tikrų informacinės visuomenės paslaugų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/1535[26], t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmenišku paslaugų gavėjo prašymu teikiamų paslaugų, teikėjams. Konkrečiai kalbant, šis reglamentas turėtų būti taikomas tarpininkavimo paslaugų, ypač tarpininkavimo paslaugų, kurias sudaro paprasto perdavimo, podėliavimo ir prieglobos paslaugos, teikėjams, atsižvelgiant į tai, kad dėl eksponentiškai augančio naudojimosi tokiomis paslaugomis, pirmiausia įvairiais teisėtais ir socialiai naudingais tikslais, jų vaidmuo tarpininkavimo ir neteisėtos ar kitokios žalingos informacijos ir veiklos plitimo srityje taip pat tampa svarbesnis;

(6) praktiškai tam tikri tarpininkavimo paslaugų teikėjai vykdo tarpininkavimo veiklą, susijusią su paslaugomis, kurios gali būti teikiamos elektroninėmis priemonėmis arba ne elektroninėmis priemonėmis, kaip antai nuotolinėmis informacinių technologijų paslaugomis, transporto, apgyvendinimo ar pristatymo paslaugomis. Šis reglamentas turėtų būti taikomas tik tarpininkavimo paslaugoms ir neturėtų daryti poveikio Sąjungos ar nacionalinės teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, susijusiems su produktais ar paslaugomis, dėl kurių tarpininkaujama teikiant tarpininkavimo paslaugas, įskaitant atvejus, kai tarpininkavimo paslauga yra neatsiejama kitos paslaugos, kuri nėra tarpininkavimo paslauga pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją, dalis;

(7) siekiant užtikrinti šiame reglamente nustatytų taisyklių efektyvumą ir vienodas sąlygas vidaus rinkoje, tos taisyklės turėtų būti taikomos tarpininkavimo paslaugų teikėjams, neatsižvelgiant į įsisteigimo ar gyvenamąją vietą, jeigu jie teikia paslaugas Sąjungoje ir tai patvirtinama esminiu ryšiu su Sąjunga;

[26] 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

(8) toks esminis ryšys su Sąjunga turėtų būti laikomas egzistuojančiu, jeigu paslaugų teikėjas yra įsisteigęs Sąjungoje arba, jeigu ne, turi daug naudotojų vienoje ar daugiau valstybių narių, arba savo veiklą susieja su viena ar daugiau valstybių narių. Veiklos susiejimas su viena ar daugiau valstybių narių gali būti nustatomas remiantis visomis svarbiomis aplinkybėmis, įskaitant tokius veiksnius, kaip toje valstybėje narėje paprastai naudojamos kalbos ar valiutos naudojimas, arba galimybę užsisakyti produktus ar paslaugas arba naudoti aukščiausio lygio nacionalinį domeno vardą. Veiklos susiejimą su valstybe nare taip pat galima nustatyti pagal tai, ar taikomoji programa yra atitinkamoje nacionalinėje taikomųjų programų parduotuvėje, pagal vietos reklamą ar toje valstybėje narėje vartojama kalba skelbiamą reklamą arba klientų aptarnavimą, pavyzdžiui, klientus aptarnaujant toje valstybėje narėje paprastai vartojama kalba. Prielaidą dėl esminio ryšio taip pat galima daryti, jeigu paslaugų teikėjas susieja savo veiklą su viena ar daugiau valstybių narių, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 1215/2012[27] 17 straipsnio 1 dalies c punkte. Kita vertus, vien techninės galimybės prieiti prie interneto svetainės iš Sąjungos vien šiuo pagrindu negalima laikyti esminio ryšio su Sąjunga įrodymu;

(9) šiuo reglamentu turėtų būti papildomos taisyklės, susijusios su kitais Sąjungos teisės aktais, reglamentuojančiais tam tikrus tarpininkavimo paslaugų teikimo aspektus, visų pirma Direktyva 2000/31/EB, išskyrus šiuo reglamentu daromus pakeitimus, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES su pakeitimais[28] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) …/...[29] (siūlomas Teroristinio turinio internete reglamentas), bet jam neturėtų būti daromas poveikis. Taigi šis reglamentas nedaro poveikio tiems kitiems aktams, kurie dėl šiame reglamente nustatytos bendrai taikytinos sistemos turi būti laikomi *lex specialis*. Tačiau šio reglamento taisyklės taikomos klausimams, kurie nėra įtraukti į tuos kitus teisės aktus ar nėra jais pakankamai aiškiai reglamentuojami, taip pat klausimams, dėl kurių pagal tuos kitus teisės aktus valstybėms narėms paliekama galimybė priimti tam tikras nacionalinio lygmens priemones;

(10) dėl aiškumo taip pat reikėtų patikslinti, kad šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2019/1148[30] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2019/1150[31], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2002/58/EB[32] ir Reglamentui […/…] dėl leidimo laikinai nukrypti nuo tam tikrų Direktyvos 2002/58/EB nuostatų[33], taip pat Sąjungos teisei vartotojų apsaugos srityje, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2005/29/EB[34], Europos

[27] 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

[28] 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

[29] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) …/... (Siūlomas Teroristinio turinio internete reglamentas).

[30] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1148 dėl prekybos sprogstamųjų medžiagų pirmtakais ir jų naudojimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 98/2013 (OL L 186, 2019 7 11, p. 1).

[31] 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019 7 11, p. 57).

[32] 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

[33] Reglamentas […/…] dėl leidimo laikinai nukrypti nuo tam tikrų Direktyvos 2002/58/EB nuostatų.

[34] 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB,

Parlamento ir Tarybos direktyvai 2011/83/ES[35] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 93/13/EEB[36], su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2161[37], ir asmens duomenų apsaugos srityje, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2016/679[38]. Asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis reglamentuojama tik Sąjungos teisės normomis šioje srityje, visų pirma Reglamentu (ES) 2016/679 ir Direktyva 2002/58/EB. Šiuo reglamentu taip pat nedaromas poveikis Sąjungos teisės normoms dėl darbo sąlygų;

(11) reikėtų patikslinti, kad šiuo reglamentu nedaromas poveikis Sąjungos teisės normoms dėl autorių teisių ir susijusių teisių, kuriose įtvirtintos konkrečios taisyklės ir procedūros, kurios turėtų likti nepakitusios;

(12) siekiant tikslo užtikrinti saugią, nuspėjamą ir patikimą interneto aplinką, šiame reglamente sąvoka „neteisėtas turinys“ turėtų būti apibrėžiama bendrai, į ją įtraukiant informaciją, susijusią su neteisėtu turiniu, produktais, paslaugomis ir veikla. Visų pirma, šią sąvoką reikėtų suprasti kaip susijusią su bet kokio pavidalo informacija, kuri pagal taikytiną teisę savaime yra neteisėta, kaip antai neteisėta neapykantą kurstanti kalba arba teroristinis turinys ir neteisėtas diskriminacinis turinys, arba kuri yra susijusi su neteisėta veikla, kaip antai dalijimusi seksualinės prievartos prieš vaikus vaizdais, neteisėtu dalijimusi privačiais vaizdais be sutikimo, persekiojimu kibernetinėje erdvėje, reikalavimų neatitinkančių ar suklastotų produktų pardavimu, neteisėtu autorių teisėmis apsaugotos medžiagos naudojimu, ar veikla, susijusia su vartotojų apsaugos teisės pažeidimais. Šiuo požiūriu nesvarbu, ar informacijos ar veiklos neteisėtumas sietinas su Sąjungos teise ar Sąjungos teisę atitinkančia nacionaline teise, taip pat nesvarbu, koks yra tikslus tam tikro įstatymo pobūdis ar dalykas;

(13) atsižvelgiant į konkrečias atitinkamų paslaugų charakteristikas ir susijusį poreikį nustatyti jų teikėjams tam tikras konkrečias prievoles, didesnėje prieglobos paslaugų teikėjų, kaip apibrėžta šiame reglamente, kategorijoje reikia išskirti interneto platformų pakategorę. Interneto platformos, kaip antai socialiniai tinklai ar elektroninės prekyvietės, turėtų būti apibrėžiamos kaip prieglobos paslaugų teikėjai, kurie ne tik saugo jų prašymu paslaugos gavėjų pateiktą informaciją, bet ir platina tą informaciją visuomenei, vėlgi jų prašymu. Tačiau, siekiant išvengti pernelyg bendro pobūdžio prievolių nustatymo, prieglobos paslaugų teikėjų nereikėtų laikyti interneto platformomis, kai informacijos sklaida visuomenei tėra nedidelė ir tik papildoma kitos paslaugos funkcija ir tos funkcijos dėl objektyvių techninių priežasčių neįmanoma naudoti be tos kitos, pagrindinės paslaugos, o tos funkcijos integravimas nėra būdas išvengti šio reglamento taisyklių, taikomų interneto platformoms, taikymo.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva).

[35] 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB.

[36] 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais.

[37] 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2161, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB, 2005/29/EB ir 2011/83/ES, kiek tai susiję su geresniu Sąjungos vartotojų apsaugos taisyklių vykdymo užtikrinimu ir modernizavimu.

[38] 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

Pavyzdžiui, tokia funkcija galėtų būti komentarų skirsnis internetiniame laikraštyje, kai yra akivaizdu, kad ji yra papildoma pagrindinės žinių skelbimo paslaugos, už kurią redakcinė atsakomybė tenka leidėjui, funkcija;

(14) šiame reglamente vartojama sąvoka „informacijos platinimas visuomenei“ turėtų suponuoti informaciją teikimą potencialiai neribotam asmenų skaičiui, t. y. lengvos prieigos prie informacijos suteikimą naudotojams apskritai, prašomą informaciją teikiančiam paslaugos gavėjui nesiimant jokių papildomų veiksmų, neatsižvelgiant į tai, ar tie asmenys faktiškai susipažįsta su ta informacija. Vien galimybė kurti tam tikros paslaugos naudotojų grupes savaime neturėtų būti aiškinama taip, kad tokiu būdu platinama informacija nėra platinama visuomenei. Tačiau į šią sąvoką nereikėtų įtraukti informacijos sklaidos uždarose grupėse, kurias sudaro baigtinis iš anksto nustatytų asmenų skaičius. Asmenų tarpusavio ryšio paslaugos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2018/1972[39], kaip antai e. paštas ar privačios žinutės, į šio reglamento taikymo sritį nepatenka. Informacija reikėtų laikyti išplatinta visuomenei, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą, tik kai tai vyksta tiesioginiu informaciją suteikusio paslaugos gavėjo prašymu;

(15) jeigu kai kurioms paslaugų teikėjo teikiamoms paslaugoms šis reglamentas taikomas, o kitoms ne arba jeigu paslaugų teikėjo teikiamoms paslaugoms taikomi skirtingi šio reglamento skirsniai, atitinkamos šio reglamento nuostatos turėtų būti taikomos tik toms paslaugoms, kurios patenka į jų taikymo sritį;

(16) pradėjus taikyti horizontaliąją sąlyginio atleidimo nuo atsakomybės sistemą, skirtą tarpininkavimo paslaugų teikėjams ir įtvirtintą Direktyvoje 2000/31/EB, ir taip užtikrinus teisinį saugumą atsirado daug naujų paslaugų, kurios išplito visoje vidaus rinkoje. Taigi tokią sistemą reikėtų išsaugoti. Tačiau, atsižvelgiant į atitinkamų taisyklių perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo skirtumus ir dėl aiškumo ir nuoseklumo, tokią sistemą reikėtų įtraukti į šį reglamentą. Taip pat reikia paaiškinti kai kuriuos tos sistemos elementus atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją;

(17) pagal atitinkamas II skyriaus taisykles turėtų būti nustatomi tik atvejai, kai atitinkamų tarpininkavimo paslaugų teikėjas negali būti laikomas atsakingu už paslaugos gavėjų pateiktą neteisėtą turinį. Tokių taisyklių nereikėtų laikyti tinkamu pagrindu nustatyti, kada paslaugų teikėjas gali būti laikomas atsakingu, nes tai turi būti nustatoma pagal taikytinas Sąjungos ar nacionalinės teisės normas. Be to, šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo atsakomybės turėtų būti taikomas bet kokio pobūdžio atsakomybei už bet kokios rūšies neteisėtą turinį, neatsižvelgiant į tikslų tokių teisės aktų dalyką ar pobūdį;

(18) šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo atsakomybės neturėtų būti taikomas, kai tarpininkavimo paslaugų teikėjas ne tik neutraliai teikia paslaugas tiesiog techniškai ir automatiškai apdorodamas paslaugos gavėjo pateiktą informaciją, bet taip pat atlieka tokį aktyvų vaidmenį, kad yra susipažinęs su ta informacija arba ją kontroliuoja. Toks atleidimas nuo atsakomybės neturėtų būti taikomas atsakomybei, susijusiai su informacija, kurią pateikė ne paslaugos gavėjas, o pats tarpininkavimo paslaugos teikėjas, įskaitant atvejus, kai informacija buvo parengta redakcine to paslaugų teikėjo atsakomybe;

[39] 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (išdėstymas nauja redakcija) (OL L 321, 2018 12 17, p. 36).

(19) atsižvelgiant į skirtingą paprasto perdavimo, podėliavimo ir prieglobos veiklos pobūdį ir skirtingą atitinkamų paslaugų teikėjų padėtį ir gebėjimus, būtina išskirti tokiai veiklai taikytinas taisykles, kai pagal šį reglamentą jai taikomi skirtingi reikalavimai ir sąlygos bei skiriasi jos taikymo sritis, kaip išaiškino Europos Sąjungos Teisingumo Teismas;

(20) tarpininkavimo paslaugų teikėjas, tyčia bendradarbiaujantis su paslaugų gavėju siekdamas vykdyti neteisėtą veiklą, neteikia paslaugos neutraliai ir todėl neturėtų turėti galimybės pasinaudoti šiame reglamente numatytu atleidimu nuo atsakomybės;

(21) paslaugos teikėjas turėtų turėti galimybę pasinaudoti paprasto perdavimo ir podėliavimo paslaugoms taikomu atleidimu nuo atsakomybės, kai jis niekaip neprisideda prie perduodamos informacijos. Tam reikalinga sąlyga, be kita ko, kad paslaugos teikėjas perduodamos informacijos nekeistų. Tačiau šis reikalavimas neturėtų būti laikomas taikomu techninio pobūdžio manipuliacijoms, kurios vyksta perdavimo metu, nes tokios manipuliacijos nekeičia perduodamos informacijos vientisumo;

(22) norėdamas būti atleistas nuo atsakomybės už prieglobos paslaugas, faktiškai sužinojęs apie neteisėtą turinį paslaugų teikėjas turėtų skubiai imtis veiksmų, kad pašalintų tokį turinį arba atimtų prieigą prie jo. Turinį reikėtų šalinti arba atimti prieigą prie jo laikantis saviraiškos laisvės principo. Paslaugų teikėjas gali gauti tokių faktinių žinių arba sužinoti, visų pirma, atlikęs tyrimus savo iniciatyva arba iš jam pagal šį reglamentą pateiktų asmenų ar kitų subjektų pranešimų, jeigu tokie pranešimai yra pakankamai tikslūs ir tinkamai pagrįsti, kad rūpestingas ekonominės veiklos vykdytojas galėtų pagrįstai nustatyti tariamai neteisėtą turinį, jį įvertinti ir prireikus imtis dėl jo veiksmų;

(23) siekdami užtikrinti veiksmingą vartotojų apsaugą internetu sudarant komercinius sandorius dalyvaujant tarpininkams, tam tikri prieglobos paslaugų teikėjai, visų pirma interneto platformos, leidžiančios vartotojams sudaryti su prekiautojais nuotolinės prekybos sutartis, neturėtų turėti galimybės pasinaudoti atleidimu nuo atsakomybės už prieglobos paslaugas, kaip numatyta šiame reglamente, jeigu tokiose interneto platformose atitinkama su nagrinėjamais sandoriais susijusi informacija pateikiama taip, kad vartotojai mano, jog informaciją pateikė pačios interneto platformos arba paslaugos gavėjai, veikiantys pagal jų įgaliojimus arba jų konkroliuojami, ir kad tos interneto platformos atitinkamai žino apie tą informaciją arba ją kontroliuoja, net jei taip iš tikrųjų ir nėra. Šiuo požiūriu, atsižvelgiant į visas svarbias galimybes, reikėtų objektyviai nustatyti, ar pateikiant informaciją vidutiniam ir pakankamai gerai informuotam vartotojui galėtų susidaryti toks įspūdis;

(24) šiame reglamente numatytas atleidimas nuo atsakomybės neturėtų daryti poveikio galimybei nustatyti tarpininkavimo paslaugų teikėjams įvairius draudimus, net jeigu jie atitinka tokio atleidimo sąlygas. Tokie draudimai gali būti, visų pirma, teismų arba administracinių institucijų nurodymai, kuriais reikalaujama nutraukti bet kokius pažeidimus arba užkirsti jiems kelią, įskaitant tokiuose pagal Sąjungos teisę paskelbtuose nurodymuose minimo neteisėto turinio pašalinimą arba prieigos prie jo atėmimą;

(25) siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir neatgrasyti imtis veiksmų, kurių savanoriškai gali imtis tarpininkavimo paslaugų teikėjai norėdami rasti ir nustatyti neteisėtą turinį ir su juo kovoti, reikėtų patikslinti, kad vien tai, kad paslaugų teikėjai imasi tokių veiksmų, nereiškia, kad negali būti naudojamasi šiame reglamente numatytu atleidimu nuo atsakomybės, jeigu tokia veikla vykdoma sąžiningai ir rūpestingai. Be to, derėtų

patikslinti, kad vien tai, kad tokie paslaugų teikėjai sąžiningai imasi priemonių siekdami laikytis Sąjungos teisės reikalavimų, įskaitant šiame reglamente nustatytus reikalavimus dėl jų nuostatų ir sąlygų įgyvendinimo, neturėtų reikšti, kad negali būti naudojamasi tokiu atleidimu nuo atsakomybės. Taigi, nustatant, ar paslaugų teikėjas gali būti atleistas nuo atsakomybės, visų pirma, ar paslaugų teikėjas teikia paslaugą neutraliai ir todėl jam gali būti taikoma atitinkama nuostata, nereikėtų atsižvelgti į tokius veiksmus ir priemones, kurių galėjo imtis tam tikras paslaugų teikėjas, tačiau tokia taisyklė nereiškia, kad paslaugų teikėjas būtinai turi galimybę pasinaudoti tokiu atleidimu;

(26) nors šio reglamento II skyriaus taisyklės yra daugiausia susijusios su tarpininkavimo paslaugų teikėjų atleidimu nuo atsakomybės, svarbu priminti, kad, neatsižvelgiant į paprastai svarbų tokių paslaugų teikėjų vaidmenį, neteisėto turinio ir veiklos internete problemos nereikėtų spręsti sutelkiant dėmesį tik į jų atsakomybę ir pareigas. Kai įmanoma, trečiosios šalys, kurioms daro poveikį internete perduodamas ar saugomas neteisėtas turinys, turėtų stengtis išspręsti su tokiu turiniu susijusius konfliktus neįtraukdami atitinkamų tarpininkavimo paslaugų teikėjų. Kai tai numatyta taikytinose Sąjungos ir nacionalinės teisės normose dėl tokios atsakomybės nustatymo, paslaugos gavėjai turėtų būti laikomi atsakingais už neteisėtą turinį, kurį jie teikia ir gali platinti pasinaudodami tarpininkavimo paslaugomis. Kai tinkama, kiti subjektai, kaip antai grupės moderatoriai uždaroje interneto aplinkoje, visų pirma didelių grupių atveju, taip pat turėtų padėti išvengti neteisėto turinio sklaidos internete, kaip numatyta taikytinuose teisės aktuose. Be to, kai yra būtina įtraukti informacinės visuomenės paslaugų teikėjus, įskaitant tarpininkavimo paslaugų teikėjus, visus prašymus ar nurodymus dėl tokio įtraukimo paprastai reikėtų adresuoti subjektui, kuris techniškai ir praktiškai geba imtis veiksmų prieš konkrečius neteisėto turinio objektus, kad užkirstų kelią bet kokiam galimam esančios ir prieinamos informacijos, kuri nėra neteisėtas turinys, neigiamam poveikiui, ir kuo labiau jį sumažintų;

(27) nuo 2000 m. atsirado naujų technologijų, dėl kurių padidėja sistemų prieinamumas, veiksmingumas, sparta, patikimumas, pajėgumas ir saugumas perduodant ir saugojant duomenis internete, tad formuojasi vis sudėtingesnė skaitmeninė ekosistema. Šiuo požiūriu reikėtų priminti, kad paslaugų teikėjai, sukuriantys ir išlaikantys pagrindinę loginę architektūrą ir tinkamą interneto veikimą, įskaitant pagalbines technines funkcijas, taip pat gali pasinaudoti šiame reglamente numatytu atleidimu nuo atsakomybės, jeigu jų paslaugos yra paprasto perdavimo, podėliavimo ar prieglobos paslaugos. Tokios paslaugos atitinkamais atvejais, be kita ko, yra belaidžiai vietiniai tinklai, domenų vardų sistemos (DNS) paslaugos, aukščiausio lygio domenų vardų registrai, sertifikuojančios institucijos, išduodančios skaitmeninius sertifikatus, arba turinio teikimo tinklai, užtikrinantys ar patobulinantys kitų tarpininkavimo paslaugų teikėjų funkcijas. Be to, gerokai pasikeitė ir ryšių tikslais naudojamos paslaugos ir techninės jų teikimo priemonės, atsirado tokių internetinių paslaugų, kaip IP telefonija, žinučių paslaugos ir saityno pašto paslaugos, kurias teikiant ryšys užtikrinamas naudojantis interneto prieigos paslauga. Tokios paslaugos taip pat gali būti atleidžiamos nuo atsakomybės, jeigu jos laikomos paprasto perdavimo, podėliavimo ar prieglobos paslaugomis;

(28) kalbant apie bendrojo pobūdžio prievoles, tarpininkavimo paslaugų teikėjams neturėtų būti taikoma stebėsenos prievolė. Tai netaikoma stebėsenos prievolėms konkrečiu atveju ir, visų pirma, nedaro poveikio nacionalinės valdžios institucijų nurodymams, atitinkantiems nacionalinę teisę ir šiame reglamente nustatytas sąlygas. Jokios šio reglamento nuostatos negali būti laikomos nustatančiomis bendrą stebėsenos prievolę

ar aktyvaus faktų nustatymo prievolę arba bendrąją prievolę paslaugų teikėjams imtis aktyvių su neteisėtu turiniu susijusių priemonių;

(29) priklausomai nuo kiekvienos valstybės narės teisės sistemos ir atitinkamos teisės srities, nacionalinis teismas ar administracinė institucija gali nurodyti tarpininkavimo paslaugų teikėjams imtis veiksmų kovojant su tam tikrais konkrečiais neteisėto turinio objektais arba pateikti tam tikrą konkrečią informaciją. Nacionaliniai teisės aktai, kuriais remiantis pateikiami tokie nurodymai, gerokai skiriasi ir vis daugiau nurodymų vykdoma tarpvalstybiniu lygmeniu. Siekiant užtikrinti, kad tokius nurodymus būtų galima vykdyti efektyviai ir veiksmingai, kad atitinkamos valdžios institucijos galėtų atlikti savo užduotis, o paslaugų teikėjams nesusidarytų neproporcinga našta, nedarant nepagrįsto poveikio trečiųjų šalių teisėms ir teisėtiems interesams, būtina nustatyti tam tikras sąlygas, kurias tokie nurodymai turėtų atitikti, ir tam tikrus papildomus reikalavimus, susijusius su tokių nurodymų vykdymu;

(30) nurodymai imtis veiksmų kovojant su neteisėtu turiniu ar teikti informaciją turėtų būti pateikiami laikantis Sąjungos teisės, visų pirma Reglamento (ES) 2016/679, ir draudimo nustatyti bendrą prievolę stebėti informaciją ar aktyviai ieškoti faktų ar aplinkybių, kurie bylotų apie neteisėtą veiklą, kaip numatyta šiame reglamente. Šiame reglamente nustatytomis sąlygomis ir reikalavimais, kurie taikomi nurodymams imtis veiksmų prieš neteisėtą turinį, nėra pažeidžiami kiti Sąjungos aktai, kuriuose numatomos panašios veiksmų prieš konkrečių rūšių neteisėtą turinį sistemos, kaip antai Reglamentas (ES) .../... [siūlomas reglamentas dėl teroristinio turinio sklaidos internete prevencijos] arba Reglamentas (ES) 2017/2394, kuriuo nustatomi konkretūs įgaliojimai nurodyti valstybės narės vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą užtikrinančioms institucijoms teikti informaciją, o nurodymams teikti informaciją taikomomis sąlygomis ir reikalavimais nėra pažeidžiami kiti Sąjungos aktai, kuriais numatomos panašios atitinkamos taisyklės, skirtos konkretiems sektoriams. Tokiomis sąlygomis ir reikalavimais neturėtų būti pažeidžiamos saugojimo ir išsaugojimo taisyklės pagal taikytiną nacionalinę teisę, laikantis su informacijos neatskleidimu susijusių Sąjungos teisės ir teisėsaugos institucijų prašymų užtikrinti konfidencialumą;

(31) reikėtų aiškiai nustatyti tokių nurodymų imtis veiksmų prieš neteisėtą turinį teritorinę taikymo sritį remiantis taikytina Sąjungos ar nacionaline teise, pagal kurią galima pateikti tokį nurodymą, ir turėtų būti daroma tik tai, kas yra būtina šiems tikslams pasiekti. Šiuo požiūriu nurodymą pateikianti nacionalinė teisminė ar administracinė institucija turėtų suderinti nurodymo tikslą pagal jo pateikimo teisinį pagrindą su visų trečiųjų šalių, kurioms nurodymas gali padaryti poveikį, teisėmis ir teisėtais interesais, visų pirma pagrindinėmis teisėmis pagal Chartiją. Be to, jeigu su konkrečia informacija susijęs nurodymas gali padaryti poveikį už atitinkamos valdžios institucijos valstybės narės teritorijos ribų, valdžios institucija turėtų įvertinti, ar yra tikėtina, kad nagrinėjama informacija yra neteisėtas turinys kitose atitinkamose valstybėse narėse, ir, kai tinkama, atsižvelgti į atitinkamas Sąjungos ar tarptautinės teisės normas ir tarptautinio mandagumo interesus;

(32) į šį reglamentą įtraukti nurodymai teikti informaciją yra susiję su konkrečios informacijos apie pavienius atitinkamos tarpininkavimo paslaugos gavėjus, nurodytus tuose nurodymuose, rengimu siekiant nustatyti, kaip paslaugų gavėjai laikosi taikytinų Sąjungos ar nacionalinių normų. Taigi šio reglamento taisyklės dėl informacijos teikimo neturėtų daryti poveikio nurodymams dėl informacijos apie konkrečiai nenustatytų paslaugos gavėjų grupę, įskaitant nurodymus teikti suminę informaciją, kurios reikia statistiniais tikslais arba rengiant įrodymais pagrįstą politiką;

(33) nurodymams imtis veiksmų prieš neteisėtą turinį ir teikti informaciją taikomos taisyklės dėl valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs atitinkamas paslaugų teikėjas, kompetencijos apsaugos ir galimų tam tikrais atvejais nukrypti nuo tos kompetencijos leidžiančių nuostatų, kaip numatyta Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnyje, tik jeigu tenkinamos to straipsnio sąlygos. Atsižvelgiant į tai, kad atitinkami nurodymai yra susiję su konkrečiais neteisėto turinio ir informacijos objektais, kai jie yra skirti kitoje valstybėje narėje įsisteigusiems tarpininkavimo paslaugų teikėjams, jais iš principo nėra apribojama tų paslaugų teikėjų laisvė teikti paslaugas tarpvalstybiniu lygmeniu. Taigi Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnyje nustatytos taisyklės, įskaitant taisykles, susijusias su poreikiu tam tikrais konkrečiais pagrindais pagrįsti priemones, nederančias su valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs paslaugų teikėjas, kompetencija, ir su pranešimu apie tokias priemones, tokiems nurodymams netaikomos;

(34) siekiant įgyvendinti šio reglamento tikslus ir, visų pirma, pagerinti vidaus rinkos veikimą ir užtikrinti saugią ir skaidrią interneto aplinką, būtina sudaryti aiškų ir subalansuotą suderintų išsamaus patikrinimo prievolių rinkinį, skirtą tarpininkavimo paslaugų teikėjams. Šiomis prievolėmis turėtų būti siekiama, visų pirma, garantuoti įvairius viešosios politikos tikslus, kaip antai paslaugos gavėjų, įskaitant nepilnamečius ir pažeidžiamus naudotojus, saugumą ir pasitikėjimą, apsaugoti atitinkamas Chartijoje įtvirtintas pagrindines teises, užtikrinti prasmingą tų paslaugų teikėjų atskaitomybę ir sudaryti daugiau galimybių paslaugų naudotojams ir kitoms susijusioms šalims, kartu padedant kompetentingoms institucijoms vykdyti būtiną priežiūrą;

(35) šiuo požiūriu svarbu, kad išsamaus patikrinimo prievolės būtų pritaikytos prie atitinkamos tarpininkavimo paslaugos rūšies ir pobūdžio. Taigi šiame reglamente nustatomos pagrindinės prievolės, taikomos visiems tarpininkavimo paslaugų teikėjams, taip pat papildomos prievolės prieglobos paslaugų teikėjams ir, konkrečiau kalbant, interneto platformoms ir labai didelėms interneto platformoms. Jeigu tarpininkavimo paslaugų teikėjai priskirtini prie tokių skirtingų kategorijų pagal savo paslaugų pobūdį ir dydį, jie turėtų vykdyti visas atitinkamas šiame reglamente nustatytas prievoles. Tokios suderintos išsamaus patikrinimo prievolės, kurios turėtų būti pagrįstos ir nesavavališkos, reikalingos siekiant spręsti nustatytas viešosios politikos problemas, kaip antai susijusias su paslaugos gavėjų teisėtų interesų apsauga, neteisėtos praktikos panaikinimu ir pagrindinių teisių apsauga internete;

(36) siekdami padėti užtikrinti sklandų ir veiksmingą bendravimą į šį reglamentą įtrauktais klausimais tarpininkavimo paslaugų teikėjas turėtų įsteigti vieną bendrą kontaktinį centrą ir paskelbti su juo susijusią svarbią informaciją, įskaitant kalbas, kuriomis galima bendrauti. Kontaktiniu centru taip pat gali naudotis patikimi pranešėjai ir profesionalūs subjektai, turintys konkrečius santykius su tarpininkavimo paslaugų teikėju. Priešingai nei teisinio atstovo atveju, kontaktinis centras turėtų duoti su veikla susijusios naudos ir nebūtinai turi būti kur nors fiziškai įsteigtas;

(37) trečiojoje valstybėje įsisteigę tarpininkavimo paslaugų teikėjai, siūlantys paslaugas Sąjungoje, turėtų paskirti pakankamus įgaliojimus turintį teisinį atstovą Sąjungoje ir teikti su savo teisiniais atstovais susijusią informaciją, kad būtų galima efektyviai vykdyti priežiūrą ir prireikus užtikrinti šio reglamento vykdymą tokių paslaugų teikėjų atžvilgiu. Teisinis atstovas taip pat turėtų turėti galimybę veikti kaip kontaktinis centras, jeigu laikomasi atitinkamų šiame reglamente nustatytų reikalavimų;

(38) nors iš esmės reikėtų gerbti tarpininkavimo paslaugų teikėjų laisvę sudaryti sutartis, skaidrumo sumetimais, taip pat siekiant apsaugoti paslaugos gavėjus ir išvengti

neteisingų ar atsitiktinių rezultatų, reikia nustatyti tam tikras taisykles dėl tų paslaugų teikėjų nuostatų ir sąlygų turinio, taikymo ir vykdymo užtikrinimo;

(39) siekiant užtikrinti tinkamo lygio skaidrumą ir atskaitomybę, tarpininkavimo paslaugų teikėjai, laikydamiesi šiame reglamente nustatytų suderintų reikalavimų, turėtų kasmet teikti ataskaitas dėl jų vykdomo turinio moderavimo, įskaitant priemones, kurių imamasi taikant jų nuostatas ir sąlygas ir užtikrinant jų vykdymą. Tačiau, siekiant išvengti neproporcingos naštos, tokios skaidrumo ataskaitų teikimo prievolės neturėtų būti taikomos paslaugų teikėjams, kurie yra labai mažos ar mažosios įmonės, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB[40];

(40) prieglobos paslaugų teikėjai atlieka ypač svarbų vaidmenį kovojant su neteisėtu turiniu internete, nes jie saugo paslaugos gavėjų ir jų prašymu pateikiamą informaciją ir paprastai suteikia galimybę kitiems paslaugos gavėjams su ja susipažinti, kartais dideliu mastu. Svarbu, kad visi prieglobos paslaugų teikėjai, neatsižvelgiant į jų dydį, įsidiegtų naudotojams patogius pranešimo ir veiksmų mechanizmus, kuriuos naudojant apie konkrečius informacijos vienetus, kuriuos pranešančioji šalis laiko neteisėtu turiniu, yra lengviau pranešti atitinkamam prieglobos paslaugų teikėjui (toliau – pranešimas), ir remdamasis tuo pranešimu paslaugų teikėjas gali priimti sprendimą, ar pritaria dėl tokio vertinimo ar ne ir ar nori pašalinti tą turinį ar atimti prieigą prie jo (toliau – veiksmai). Jeigu laikomasi pranešimams keliamų reikalavimų, turėtų būti sudaryta galimybė asmenims ar subjektams vienu pranešimu pranešti apie daugelį konkrečių tariamo neteisėto turinio objektų. Prievolė įdiegti pranešimo ir veiksmų mechanizmus turėtų būti taikoma, pavyzdžiui, rinkmenų saugojimo ir dalijimosi jomis paslaugoms, saityno prieglobos paslaugoms, reklamos serveriams ir teksto kopijavimo paslaugoms (angl. *paste bin*), jeigu jų teikėjai laikomi į šį reglamentą įtrauktais prieglobos paslaugų teikėjais;

(41) taisyklės dėl tokių pranešimo ir veiksmų mechanizmų turėtų būti suderintos Sąjungos lygmeniu, kad pranešimai būtų tvarkomi laiku, kruopščiai ir objektyviai remiantis vienodomis, skaidriomis ir aiškiomis taisyklėmis ir kad būtų numatytos patikimos visų dalyvaujančių šalių teisių ir teisėtų interesų, visų pirma Chartija garantuojamų pagrindinių teisių, apsaugos priemonės, neatsižvelgiant į tai, kokioje valstybėje narėje tos šalys yra įsisteigusios ir kokios srities teisė yra taikoma. Pagrindinės teisės atitinkamais atvejais gali būti paslaugos gavėjų teisė į saviraiškos laisvę ir informaciją, teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, teisė į asmens duomenų apsaugą, teisė į nediskriminavimą ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą, paslaugų teikėjų laisvė užsiimti verslu, įskaitant laisvę sudaryti sutartis, taip pat visų šalių, kurioms neteisėtas turinys daro poveikį, teisė į žmogaus orumą, vaiko teisės, teisė į nuosavybės apsaugą, įskaitant intelektinę nuosavybę, ir teisė į nediskriminavimą;

(42) jeigu prieglobos paslaugų teikėjas nusprendžia pašalinti paslaugos gavėjo pateiktą informaciją ar atimti prieigą prie jos, pavyzdžiui, gavęs pranešimą ar ėmęsis veiksmų savo iniciatyva, be kita ko, automatinėmis priemonėmis, tas paslaugų teikėjas turėtų informuoti paslaugos gavėją apie savo sprendimą, jo motyvus ir esamas teisių gynimo priemones sprendimui apskųsti, atsižvelgiant į neigiamas pasekmes, kurias tokie sprendimai gali turėti paslaugos gavėjui, be kita ko, dėl naudojimosi pagrindine teise į saviraiškos laisvę. Tokia prievolė turėtų būti taikoma neatsižvelgiant į sprendimo motyvus, visų pirma į tai, ar veiksmų imtasi dėl to, kad pateikta informacija yra

[40] 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

laikoma neteisėtu turiniu arba nesuderinama su taikytinomis nuostatomis ir sąlygomis. Tarp galimų prieglobos paslaugų teikėjo sprendimo apskundimo priemonių visuomet turėtų būti galimybė apskųsti teismine tvarka;

(43) siekiant išvengti neproporcingos naštos, papildomos prievolės, pagal šį reglamentą nustatytos interneto platformoms, neturėtų būti taikomos labai mažos ar mažosioms įmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB[41], nebent jų aprėptis ir poveikis būtų tokie, kad jos tenkintų kriterijus ir pagal šį reglamentą būtų laikomos labai didelėmis platformomis. Toje rekomendacijoje nustatytomis konsolidavimo taisyklėmis padedama užtikrinti, kad būtų užkirstas kelias kokiu nors būdu tų papildomų prievolių nevykdyti. Tų papildomų prievolių netaikymo labai mažoms ir mažosioms įmonėms nereikėtų laikyti darančiu poveikį jų gebėjimui savanoriškai sukurti sistemą, kuria įvykdoma viena ar daugiau tokių prievolių;

(44) paslaugos gavėjai turėtų turėti galimybę lengvai ir efektyviai apskųsti tam tikrus interneto platformų sprendimus, kurie daro jiems neigiamą poveikį. Taigi interneto platformos turėtų būti įpareigotos numatyti vidaus skundų nagrinėjimo sistemas, atitinkančias tam tikras sąlygas, kuriomis siekiama užtikrinti, kad sistemos būtų lengvai prieinamos ir greitai duotų teisingų rezultatų. Be to, reikėtų numatyti ginčų sprendimo neteismine tvarka galimybę, be kita ko ginčių, kurių nepavyksta patenkinamai išspręsti per vidaus skundų nagrinėjimo sistemas, kreipiantis į sertifikuotas įstaigas, atitinkančias nepriklausomumo reikalavimus ir turinčias išteklių ir žinių vykdyti savo veiklą sąžiningai, sparčiai ir ekonomiškai efektyviai. Taip sukurtomis galimybėmis apskųsti interneto platformų sprendimus reikėtų papildyti galimybę imtis apskundimo teismine tvarka priemonių pagal atitinkamos valstybės narės įstatymus, bet jai neturėtų būti daroma jokio poveikio;

(45) kalbant apie su prekių ar paslaugų pirkimu susijusius ginčus pagal vartotojų ir įmonių sutartis, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES[42] užtikrinama, kad Sąjungos vartotojai ir įmonės Sąjungoje turėtų galimybę kreiptis į kokybės sertifikatą turinčius alternatyvaus ginčų sprendimo subjektus. Šiuo požiūriu reikėtų patikslinti, kad šiame reglamente nustatytomis taisyklėmis dėl neteisminio ginčų sprendimo nedaromas poveikis tai direktyvai ir toje direktyvoje įtvirtintai vartotojų teisei bet kuriame procedūros etape iš jos pasitraukti, jeigu jie nėra patenkinti procedūros veiksmingumu ar vykdymu;

(46) veiksmų kovojant su neteisėtu turiniu galima imtis greičiau ir patikimiau, kai interneto platformos imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pranešimams, kuriuos naudodamiesi pagal šį reglamentą privalomais pranešimo ir veiksmų mechanizmais teikia patikimi pranešėjai, suteikiama pirmenybė, nedarant poveikio reikalavimui tvarkyti visus per tuos mechanizmus pateiktus prašymus ir priimti dėl jų sprendimus laiku, kruopščiai ir objektyviai. Toks patikimo pranešėjo statusas turėtų būti suteiktas tik subjektams (ne fiziniams asmenims), kurie yra įrodę, be kita ko, kad turi nuodugnių žinių ir kompetencijos kovojant su neteisėtu turiniu, kad atstovauja kolektyviniams interesams ir kad dirba kruopščiai ir objektyviai. Tokie subjektai pagal savo pobūdį gali būti vieši, kaip antai, teroristinio turinio atveju, internetinės informacijos žymėjimo padaliniai nacionalinėse teisėsaugos institucijose arba Europos Sąjungos teisėsaugos

[41] 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

[42] 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 63).

bendradarbiavimo agentūra (toliau – Europolas), arba tai gali būti nevyriausybinės organizacijos ir pusiau viešos įstaigos, kaip antai organizacijos, priklausančios INHOPE karštųjų linijų tinklui, kuriam pranešama apie seksualinės prievartos prieš vaikus medžiagą, ir organizacijos, įsipareigojusios pranešti apie neteisėtas rasizmo ir ksenofobijos išraiškas internete. Intelektinės nuosavybės teisių srityje patikimo pranešėjo statusas gali būti suteikiamas pramonės organizacijoms ir teisių turėtojams, jeigu jie įrodo, kad tenkina taikytinas sąlygas. Šiame reglamente nustatytų taisyklių dėl patikimų pranešėjų nederėtų aiškinti taip, kad jomis užkertamas kelias interneto platformoms panašiai elgtis su pranešimais, kuriuos teikia pagal šį reglamentą patikimo pranešėjo statuso neturintys subjektai ar asmenys, ir kitomis priemonėmis bendradarbiauti su kitais subjektais pagal taikytiną teisę, įskaitant šį reglamentą ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/794[43];

(47) piktnaudžiaujant interneto platformų paslaugomis dažnai pateikiant akivaizdžiai neteisėtą turinį ar akivaizdžiai nepagrįstus pranešimus ar skundus atitinkamai per mechanizmus ir sistemas, sukurtus pagal šį reglamentą, sumažėja suinteresuotųjų šalių pasitikėjimas ir daroma žala jų teisėms ir teisėtiems interesams. Taigi reikia sukurti tinkamas ir proporcingas apsaugos nuo tokio piktnaudžiavimo priemones. Informaciją reikėtų laikyti akivaizdžiai neteisėtu turiniu ir pranešimus ar skundus reikėtų laikyti akivaizdžiai nepagrįstais, kai ir neprofesionalui, neatliekant jokios esminės analizės, yra aišku, kad turinys yra neteisėtas ir atitinkamai kad pranešimai ar skundai yra nepagrįsti. Tam tikromis sąlygomis interneto platformos turėtų laikinai sustabdyti savo veiklą piktnaudžiaujančio asmens atžvilgiu. Tai nedaro poveikio interneto platformų laisvei parengti savo nuostatas ir sąlygas ir numatyti griežtesnes priemones, taikytinas su sunkiais nusikaltimais susijusiam akivaizdžiai neteisėtam turiniui. Dėl skaidrumo tokią galimybę reikėtų aiškiai ir pakankamai išsamiai įtvirtinti interneto platformų nuostatose ir sąlygose. Dėl sprendimų, kuriuos šiuo požiūriu priima interneto platformos, reikėtų visuomet užtikrinti galimybę imtis teisių gynimo priemonių, juos turėtų prižiūrėti kompetentingas skaitmeninių paslaugų koordinatorius. Šiame reglamente nustatytos taisyklės dėl piktnaudžiavimo neturėtų užkirsti kelio interneto platformoms imtis kitų priemonių dėl jų paslaugų gavėjų skelbiamo neteisėto turinio ar kitokio piktnaudžiavimo jų paslaugomis, kaip numatyta taikytinuose Sąjungos ir nacionalinės teisės aktuose. Tokios taisyklės nedaro poveikio galimybei patraukti asmenis, dalyvaujančius piktnaudžiavimo veiksmuose, atsakomybėn, taip pat už žalą, kaip numatyta Sąjungos ar nacionalinės teisės aktuose;

(48) tam tikrais atvejais interneto platforma gali sužinoti, pavyzdžiui, gavusi pranešančiosios šalies pranešimą arba vykdydama savanoriškas priemones, apie informaciją, susijusią su tam tikra paslaugos gavėjo veikla, kaip antai tam tikrų rūšių neteisėto turinio pateikimą, kuria, atsižvelgiant į visas svarbias interneto platformai žinomas aplinkybes, pagrįstai patvirtinamas įtarimas, kad paslaugos gavėjas gali būti padaręs, daryti ar tikriausiai padarys sunkią nusikalstamą veiką, keliančią grėsmę asmens gyvybei ar saugumui, kaip antai veikas, išvardytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/93/ES[44]. Tokiais atvejais interneto platforma turėtų

[43] 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/794 dėl Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo), kuriuo pakeičiami ir panaikinami Tarybos sprendimai 2009/371/TVR, 2009/934/TVR, 2009/935/TVR, 2009/936/TVR ir 2009/968/TVR (OL L 135, 2016 5 24, p. 53).

[44] 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

nedelsdama informuoti apie tokį įtarimą kompetentingas teisėsaugos institucijos ir joms pateikti visą turimą svarbią informaciją, įskaitant, kai tinkama, nagrinėjamą turinį ir paaiškinimą dėl įtarimo. Šis reglamentas nėra paslaugų gavėjų profiliavimo, kurį interneto platformos atlieka siekdamos galbūt nustatyti nusikalstamas veikas, teisinis pagrindas. Informuodamos teisėsaugos institucijas interneto platformos taip pat turėtų laikytis kitų taikytinų Sąjungos ar nacionalinės teisės normų dėl asmenų teisių ir laisvių apsaugos;

(49) siekdamos padėti kurti saugią, patikimą ir skaidrią interneto aplinką vartotojams ir kitoms suinteresuotosioms šalims, kaip antai konkuruojantiems prekiautojams ir intelektinės nuosavybės teisių turėtojams, ir atgrasyti prekiautojus nuo taikytinų taisyklių neatitinkančių produktų ar paslaugų pardavimo, interneto platformos, leidžiančios vartotojams sudaryti su prekiautojais nuotolinės prekybos sutartis, turėtų užtikrinti, kad tokius prekiautojus būtų galima atsekti. Taigi prekiautojas turėtų būti įpareigotas interneto platformai pateikti tam tikrą esminę informaciją, be kita ko, reklaminių žinučių apie produktus ar jų siūlymo tikslais. Toks reikalavimas taip pat turėtų būti taikomas prekiautojams, skelbiantiems reklamines žinutes apie produktus ar paslaugas prekių ženklų vardu pagal sudarytus susitarimus. Tokios interneto platformos turėtų saugiai saugoti visą informaciją pagrįstą laikotarpį, neviršijantį to, kas yra būtina, kad valdžios institucijos ir teisėtų interesų turinčios privačios šalys galėtų su ja susipažinti pagal taikytinus teisės aktus, be kita ko, dėl asmens duomenų apsaugos, taip pat pateikiant nurodymus pateikti šiame reglamente nurodytą informaciją;

(50) siekdamos užtikrinti veiksmingą ir tinkamą šios prievolės taikymą nesudarant neproporcingos naštos, interneto platformos, kurioms ji yra nustatyta, turėtų dėti pagrįstas pastangas, kad patikrintų atitinkamų prekiautojų pateikiamos informacijos patikimumą, visų pirma naudodamos laisvai prieinamas oficialias interneto duomenų bazes ir elektronines sąsajas, kaip antai nacionalinius prekybos registrus ir PVM informacijos mainų sistemą[45], arba prašydamos atitinkamų prekiautojų pateikti patikimus patvirtinamuosius dokumentus, kaip antai tapatybės dokumentų kopijas, patvirtintus banko sąskaitų išrašus, įmonių pažymėjimus ir prekybos registrų pažymas. Vykdydamos šią prievolę jos taip pat gali naudotis kitais šaltiniais, kuriais galima pasinaudoti nuotoliniu būdu ir kurie yra panašaus patikimumo lygio. Tačiau iš interneto platformų, kurioms taikoma tokia prievolė, nereikėtų reikalauti imtis nereikalingų ar brangiai kainuojančių faktų nustatymo internete veiksmų arba atlikti patikrinimus vietoje. Taip pat nereikėtų manyti, kad tokios interneto platformos, dedančios pagrįstas pastangas, kaip reikalaujama pagal šį reglamentą, garantuoja informacijos patikimumą vartotojams ar kitoms suinteresuotosioms šalims. Tokios interneto platformos taip pat turėtų sukurti ir organizuoti savo elektroninę sąsają taip, kad prekiautojai galėtų vykdyti savo prievoles pagal Sąjungos teisę, visų pirma, reikalavimus, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES[46] 6 ir 8 straipsniuose, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB[47] 7 straipsnyje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB[48] 3 straipsnyje;

[45] https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?selectedLanguage=lt.

[46] 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB.

[47] 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB,

(51) atsižvelgiant į konkrečias interneto platformų pareigas ir prievoles joms reikėtų nustatyti skaidrumo ataskaitų teikimo reikalavimus, kurie būtų taikomi kartu su skaidrumo ataskaitų teikimo reikalavimais, keliamais visiems tarpininkavimo paslaugų teikėjams pagal šį reglamentą. Siekiant nustatyti, ar interneto platformos gali būti labai didelės interneto platformos, kurioms šiame reglamente yra nustatytos tam tikros papildomos prievolės, į interneto platformoms nustatytas skaidrumo ataskaitų teikimo prievoles reikėtų įtraukti tam tikras prievoles, susijusias su informacijos apie vidutinį aktyvių paslaugos gavėjų skaičių per mėnesį Sąjungoje skelbimu ir pateikimu;

(52) internetinė reklama atlieka svarbų vaidmenį interneto aplinkoje, be kita ko, dėl interneto platformų paslaugų teikimo. Tačiau internetinė reklama gali prisidėti prie didelės rizikos nuo to, kad pati reklama gali būti neteisėtas turinys, iki to, kad ja gali būti prisidedama prie finansinių paskatų skelbti ar platinti neteisėtą ar kitokį žalingą turinį ir veiklą internete, arba gali būti diskriminuojant rodoma reklama, daranti poveikį vienodam požiūriui į piliečius ir vienodoms galimybėms jiems. Taigi, be Direktyvos 2000/31/EB 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų, interneto platformos turėtų būti įpareigotos užtikrinti, kad paslaugos gavėjai turėtų tam tikrą individualizuotą informaciją, kurios jiems reikia, kad jie suprastų, kada ir kieno vardu rodoma reklama. Be to, paslaugos gavėjai turėtų turėti informaciją apie pagrindinius parametrus, naudojamus nustatant, kad jiems turi būti rodoma konkreti reklama, ir pateikiant prasmingus šiuo tikslu taikomos logikos paaiškinimus, įskaitant atvejus, kai tai grindžiama profiliavimu. Šio reglamento reikalavimai dėl su reklama susijusios informacijos teikimo nedaro poveikio atitinkamų Reglamento (ES) 2016/679 nuostatų, ypač susijusių su teise nesutikti, automatiškai priimamais sprendimais, įskaitant profiliavimą, ir konkrečiai su būtinybe gauti duomenų subjekto sutikimą prieš tvarkant asmens duomenis tikslinės reklamos tikslais, taikymui. Taip pat nepažeidžiamos Direktyvos 2002/58/EB nuostatos, ypač susijusios su informacijos saugojimu galiniuose įrenginiuose ir prieiga prie juose saugomos informacijos;

(53) atsižvelgiant į labai didelių interneto platformų svarbą, susijusią su jų aprėptimi, visų pirma pagal paslaugos gavėjų skaičių, sudarant palankesnes sąlygas viešoms diskusijoms, ekonominiams sandoriams ir informacijos sklaidai, nuomonėms ir idėjoms, taip pat darant įtaką tam, kaip paslaugos gavėjai gauna ir pateikia informaciją internete, be visoms interneto platformoms taikytinų prievolių, būtina nustatyti konkrečias tokioms platformoms skirtas prievoles. Tokios papildomos labai didelių interneto platformų prievolės yra būtinos norinti išspręsti viešosios politikos problemas, nes tokio pat rezultato neįmanoma pasiekti jokiomis kitomis, mažiau ribojančiomis priemonėmis;

(54) labai didelės interneto platformos galbūt kelia kitokio masto ir poveikio pavojų visuomenei nei mažesnės platformos. Kai platformos naudotojų skaičius padidėja tiek, kad sudaro reikšmingą Sąjungos gyventojų skaičiaus dalį, platformos keliama sisteminė rizika daro Sąjungai neproporcingai neigiamą poveikį. Aprėptis turėtų būti laikoma reikšminga, kai paslaugos gavėjų skaičius viršija nustatytą 45 mln. darbinę ribinę vertę, t. y. tas skaičius sudaro 10 proc. Sąjungos gyventojų skaičiaus. Darbinę ribinę vertę reikėtų nuolat atnaujinti prireikus deleguotaisiais aktais priimant pakeitimus. Taigi tokios labai didelės interneto platformos turėtų išlaikyti aukščiausią

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva).

[48] 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas.

išsamaus patikrinimo prievolių standartą, proporcingą jų daromam poveikiui visuomenei ir ištekliams;

(55) atsižvelgiant į platformų ekonomikai būdingą tinklo efektą, interneto platformos naudotojų bazė gali greitai augti ir pasiekti labai didelės interneto platformos dydį darant atitinkamą poveikį vidaus rinkai. Taip gali būti, kad per trumpus laikotarpius stebimas eksponentinis augimas arba didelis paplitimas pasaulyje ir apyvarta, kurią turėdama interneto platforma gali visapusiškai išnaudoti tinklo efektą ir masto ir aprėpties ekonomiją. Apie greitą naudotojų aprėpties išplečiamumą gali ypač aiškiai byloti didelė metinė apyvarta ar rinkos kapitalizacija. Tokiais atvejais skaitmeninių paslaugų koordinatorius turėtų turėti galimybę prašyti platformos dažniau teikti ataskaitas apie naudotojų bazę, kad galėtų laiku nustatyti momentą, nuo kurio tą platformą pagal šį reglamentą reikėtų laikyti labai didele interneto platforma;

(56) labai didelės interneto platformos naudojamos taip, kad daroma didelė įtaka saugumui internete, viešosios nuomonės ir diskusijų formavimui ir prekybai internetu. Paslaugos paprastai kuriamos taip, kad būtų optimali nauda jų verslo modeliams, kurie neretai priklauso nuo reklamos, ir dėl to gali kilti su visuomene susijusių nuogąstavimų. Nesant efektyvaus reguliavimo ir vykdymo užtikrinimo, jos gali nustatyti žaidimo taisykles faktiškai nenustatydamos ir nemažindamos rizikos ir žalos visuomenei ir ekonomikai, kurią jos gali sukelti. Todėl pagal šį reglamentą labai didelės interneto platformos turėtų vertinti sisteminę riziką, kylančią dėl jų paslaugos veikimo ir naudojimo, taip pat dėl to, kad paslaugos gavėjai gali piktnaudžiauti, ir imtis tinkamų poveikio mažinimo priemonių;

(57) reikėtų nuodugniai įvertinti trijų kategorijų sisteminę riziką. Pirmoji kategorija yra susijusi su piktnaudžiavimo paslauga rizika platinant neteisėtą turinį, pavyzdžiui, platinant seksualinės prievartos prieš vaikus medžiagą ar neteisėtą neapykantą kurstančią kalbą, ir vykdant neteisėtą veiklą, kaip antai parduodant pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę draudžiamus produktus ar paslaugas, įskaitant suklastotus produktus. Pavyzdžiui, nedarant poveikio asmeninei labai didelių interneto platformų paslaugos gavėjo atsakomybei už galimą jo veiklos neteisėtumą pagal taikytiną teisę, tokia sklaida ar veikla gali kelti didelę sisteminę riziką, kai prieiga prie tokio turinio gali didėti per labai didelės aprėpties paskyras. Antroji kategorija yra susijusi su paslaugos poveikiu naudojimuisi pagrindinėmis teisėmis, saugomomis pagal Pagrindinių teisių chartiją, įskaitant saviraiškos ir informacijos laisvę, teisę į privatų gyvenimą, teisę į nediskriminavimą ir vaiko teises. Tokia rizika gali kilti, pavyzdžiui, dėl labai didelės platformos naudojamų algoritminių sistemų konstrukcijos arba piktnaudžiavimo jos paslauga pateikiant neteisėtus pranešimus ar pasitelkiant kitas priemones neleisti kalbėti ar trikdyti konkurenciją. Trečiosios kategorijos rizika yra susijusi su tyčiniu ir neretai suderintu manipuliavimu platformos paslauga darant nuspėjamą poveikį sveikatai, pilietinėms diskusijoms, rinkimų procesams, visuomenės saugumui ir nepilnamečių apsaugai, atsižvelgiant į poreikį apsaugoti viešąją tvarką ir privatumą ir kovoti su nesąžininga ir apgaulinga komercine praktika. Tokia rizika gali kilti, pavyzdžiui, sukuriant netikras paskyras, naudojant robotus ir imantis kitų automatizuotų ar pusiau automatizuotų priemonių, dėl kurių gali būti sparčiai ir plačiai skleidžiama informacija, kuri yra neteisėtas turinys arba kuri nėra suderinama su interneto platformos nuostatomis ir sąlygomis;

(58) labai didelės interneto platformos turėtų išnaudoti būtinas priemones, kad atkakliai mažintų rizikos vertinime nustatytą sisteminę riziką. Imdamosi tokių rizikos mažinimo priemonių labai didelės interneto platformos turėtų svarstyti galimybę, pavyzdžiui, patobulinti ar kitaip pritaikyti savo turinio moderavimo, algoritminių rekomendavimo

sistemų ir elektroninių sąsajų modelį ir veikimą, kad būtų atgrasomas ir ribojamas neteisėto turinio platinimas, pritaikyti sprendimų priėmimo procesus arba pritaikyti nuostatas ir sąlygas. Jos taip pat gali imtis taisomųjų priemonių, kaip antai nutraukti pajamas iš tam tikro turinio reklamos, arba kitų veiksmų, pavyzdžiui, padidinti autoritetingų informacijos šaltinių matomumą. Labai didelės interneto platformos gali tobulinti savo vidaus procesus ar stiprinti savo veiklos priežiūrą, visų pirma susijusią su sisteminės rizikos nustatymu. Jos taip pat gali pradėti ar sustiprinti bendradarbiavimą su patikimais pranešėjais, organizuoti mokymo sesijas ir mainus su patikimų pranešėjų organizacijomis ir bendradarbiauti su kitais paslaugų teikėjais, be kita ko, rengdamos elgesio kodeksus ar priimdamos kitas savireguliavimo priemones arba prisijungdamos prie jau esamų. Visos priimamos priemonės turėtų atitikti šio reglamento išsamaus patikrinimo reikalavimus, būti efektyvios ir tinkamos siekiant mažinti konkrečią nustatytą riziką, išsaugoti viešąją tvarką, apsaugoti privatumą ir kovoti su nesąžininga ir apgaulinga komercine praktika, jos taip pat turėtų būti proporcingos atsižvelgiant į labai didelės interneto platformos ekonominius pajėgumus ir būtinybę išvengti nereikalingų apribojimų naudotis jos paslauga bei tinkamai atsižvelgiant į galimą neigiamą poveikį paslaugos gavėjų pagrindinėms teisėms;

(59) kai tinkama, labai didelės interneto platformos turėtų atlikti savo rizikos vertinimus ir parengti savo rizikos mažinimo priemones dalyvaujant paslaugos gavėjų atstovams, grupių, kurioms jų paslaugos gali daryti poveikį, atstovams, nepriklausomiems ekspertams ir pilietinės visuomenės organizacijoms;

(60) atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti, kad nepriklausomi ekspertai atliktų patikrinimą, labai didelės interneto platformos atliekant nepriklausomą auditą turėtų atsiskaityti už šiame reglamente nustatytų prievolių ir, kai tinkama, visų papildomų įsipareigojimų pagal elgesio kodeksus ir krizės protokolus vykdymą. Jos turėtų sudaryti galimybę auditoriui susipažinti su visais svarbiais duomenimis, kurių reikia tinkamai atlikti auditą. Auditoriai taip pat turėtų turėti galimybę pasinaudoti kitais objektyvios informacijos šaltiniais, įskaitant patikrintų tyrėjų tyrimus. Auditoriai turėtų garantuoti informacijos, kaip antai komercinių paslapčių, kurią jie gauna atlikdami savo užduotis, konfidencialumą, saugumą ir vientisumą, ir turėti reikiamų žinių rizikos valdymo srityje ir techninę kompetenciją algoritmų auditui atlikti. Auditoriai turėtų būti nepriklausomi, kad galėtų atlikti savo užduotis tinkamai ir patikimai. Jeigu dėl jų nepriklausomumo kyla abejonių, jie turėtų atsistatydinti arba nedalyvauti atliekant auditą;

(61) audito ataskaita turėtų būti pagrįsta, kad tai būtų prasmingas vykdomos veiklos ir padarytų išvadų pristatymas. Ji turėtų padėti pagrįsti ir, kai tinkama, pasiūlyti, kaip patobulinti priemones, kurių imasi labai didelė interneto platforma, kad įvykdytų savo prievoles pagal šį reglamentą. Ataskaitą reikėtų nedelsiant pateikti įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ir Valdybai kartu su rizikos vertinimo ir mažinimo priemonėmis ir platformos planais imtis veiksmų pagal audito rekomendacijas. Į ataskaitą reikėtų įtraukti audito nuomonę, grindžiamą išvadomis, padarytomis remiantis gautais audito įrodymais. Teigiama nuomonė turėtų būti priimama, kai iš visų įrodymų matyti, kad labai didelė interneto platforma vykdo šiame reglamente nustatytas prievoles arba, kai taikytina, visus pagal elgesio kodeksą ar krizės protokolą prisiimtus įsipareigojimus, visų pirma nustatant, vertinant ir mažinant jos sistemos ir paslaugų keliamą sisteminę riziką. Prie teigiamos nuomonės reikėtų pateikti komentarų, kai auditorius pageidauja pateikti pastabų, nedarančių didelio poveikio audito rezultatui. Neigiama nuomonė turėtų būti priimama, kai

auditorius mano, jog labai didelė interneto platforma nesilaiko šio reglamento arba nevykdo prisiimtų įsipareigojimų;

(62) pagrindinė labai didelės interneto platformos veiklos dalis yra susijusi su tuo, kaip informacijai suteikiama pirmenybė ir kaip ji pateikiama jos elektroninėje sąsajoje, kad paslaugos gavėjams būtų lengviau su ja susipažinti ir kad prieiga būtų optimali. Tai daroma, pavyzdžiui, algoritmų priemonėmis siūlant ir dėliojant informaciją bei suteikiant jai pirmenybę, teksto ar kitokiu vizualiuoju pavidalu išskiriant paslaugos gavėjų pateiktą informaciją arba kitaip ją tvarkant. Tokios rekomendavimo sistemos gali padaryti didelį poveikį paslaugos gavėjų gebėjimui rasti informaciją internete ir imtis su ja susijusių veiksmų. Jos taip pat atlieka svarbų vaidmenį stiprinant tam tikrų žinučių plitimą, virusinei informacijos sklaidai ir skatinant tam tikrą elgesį internete. Taigi labai didelės interneto platformos turėtų užtikrinti, kad paslaugos gavėjai būtų tinkamai informuojami ir galėtų daryti poveikį jiems pateikiamai informacijai. Jos turėtų aiškiai pristatyti lengvai suprantamus pagrindinius tokių rekomendavimo sistemų parametrus, kad paslaugos gavėjai suprastų, kaip informacijai suteikiama pirmenybė. Jos taip pat turėtų užtikrinti, kad paslaugos gavėjai turėtų pagrindinių parametrų alternatyvų, įskaitant galimybes, nesusijusias su paslaugos gavėjo profiliavimu;

(63) labai didelių interneto platformų naudojamos reklamos sistemos kelia ypatingą riziką, todėl būtina užtikrinti jų papildomą viešąją ir reguliavimo priežiūrą atsižvelgiant į jų mastą ir gebėjimą orientuotis į paslaugos gavėjus ir juos pasiekti remiantis jų elgesiu tos platformos elektroninėje sąsajoje ir už jos ribų. Labai didelės interneto platformos turėtų užtikrinti viešąją prieigą prie jų elektroninėse sąsajose rodomos reklamos saugyklų, kad būtų lengviau vykdyti priežiūrą ir tirti riziką, kylančią dėl reklamos platinimo internete, pavyzdžiui, dėl neteisėtos reklamos ar manipuliavimo priemonių ir dezinformacijos, kuri daro tikrą ir nuspėjamą neigiamą poveikį visuomenės sveikatai, visuomenės saugumui, pilietinėms diskusijoms, politiniam dalyvavimui ir lygybei. Saugyklose turėtų būti saugomas reklamos turinys ir susiję reklamuotojo ir reklamos pateikimo duomenys, visų pirma, kai reklama yra tikslinė;

(64) siekdamas tinkamai vykdyti priežiūrą, kaip labai didelės interneto platformos vykdo šiame reglamente nustatytas prievoles, įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius arba Komisija gali reikalauti suteikti prieigą prie tam tikrų duomenų ar juos pateikti. Toks reikalavimas, pavyzdžiui, gali būti susijęs su duomenimis, kurie yra būtini siekiant įvertinti riziką ir galimą žalą, kurią gali padaryti platformos sistemos, duomenimis dėl algoritminių turinio moderavimo sistemų, rekomendavimo sistemų ar reklamos sistemų tikslumo, veikimo ir bandymų arba duomenimis dėl turinio moderavimo ar vidaus skundų nagrinėjimo sistemų procesų ir rezultatų, kaip apibrėžta šiame reglamente. Tyrėjų atliekami tyrimai dėl sisteminės rizikos internete raidos ir sunkumo ypač svarbūs siekiant pašalinti informacijos asimetriją ir sukurti atsparią rizikos mažinimo sistemą, informuojant interneto platformas, skaitmeninių paslaugų koordinatorius, kitas kompetentingas institucijas, Komisiją ir visuomenę. Taigi šiame reglamente numatoma sistema, pagal kurią labai didelės interneto platformos yra įpareigojamos suteikti prieigą prie duomenų patikrintiems tyrėjams. Visi toje sistemoje įtvirtinti prieigos prie duomenų reikalavimai turėtų būti proporcingi ir tinkamai apsaugoti platformos ir visų kitų suinteresuotųjų šalių, įskaitant paslaugos gavėjus, teises ir teisėtus interesus, įskaitant komercines paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją;

(65) atsižvelgdamos į naudojamų sistemų veikimo sudėtingumą ir keliamą sisteminę riziką visuomenei, labai didelės interneto platformos turėtų paskirti atitikties užtikrinimo

pareigūnus, kurie turėtų būti pakankamai kvalifikuoti, kad įgyvendintų priemones ir stebėtų, kaip platformos organizacijoje laikomasi šio reglamento. Labai didelės interneto platformos turėtų užtikrinti, kad atitikties užtikrinimo pareigūnas būtų tinkamai ir laiku įtraukiamas į visų su šiuo reglamentu susijusių klausimų nagrinėjimą. Atsižvelgiant į papildomą su jų veikla susijusią riziką ir papildomas prievoles pagal šį reglamentą, kitus šiame reglamente nustatytus skaidrumo reikalavimus reikėtų papildyti papildomais skaidrumo reikalavimais, konkrečiai taikomais labai didelėms interneto platformoms, visų pirma, teikti ataskaitas apie atliktą rizikos vertinimą ir tolesnes priemones, priimtas, kaip numatyta šiame reglamente;

(66) siekiant sudaryti sąlygas efektyviai ir nuosekliai vykdyti šiame reglamente nustatytas prievoles, kurias gali tekti vykdyti technologinėmis priemonėmis, svarbu skatinti savanoriškus sektoriaus standartus dėl tam tikrų techninių procedūrų, kai sektorius gali padėti sukurti standartines šio reglamento laikymosi priemones, pavyzdžiui, leidžiančias teikti pranešimus, be kita ko, per taikomųjų programų programavimo sąsajas, arba dėl reklamos saugyklų suderinamumo. Tokie standartai galėtų būti naudingi, visų pirma, palyginti nedideliems tarpininkavimo paslaugų teikėjams. Remiantis standartais būtų galima atskirti įvairių rūšių neteisėtą turinį ar atitinkamais atvejais įvairių rūšių tarpininkavimo paslaugas;

(67) Komisija ir Valdyba turėtų skatinti elgesio kodeksų, kuriais būtų prisidedama prie šio reglamento taikymo, rengimą. Nors elgesio kodeksų įgyvendinimą turėtų būti įmanoma įvertinti kiekybiškai ir jam taikyti viešąją priežiūrą, dėl to neturėtų nukentėti tokių kodeksų savanoriškas pobūdis ir suinteresuotųjų šalių laisvė spręsti, ar dalyvauti. Tam tikromis aplinkybėmis svarbu, kad labai didelės interneto platformos bendradarbiautų rengiant konkrečius elgesio kodeksus ir jų laikytųsi. Jokios šio reglamento nuostatos neužkerta kelio kitiems paslaugų teikėjams prisijungus prie tų pačių elgesio kodeksų laikytis tokių pat išsamaus patikrinimo standartų, perimti geriausią patirtį ir vadovautis Komisijos ir Valdybos rekomendacijomis;

(68) šiame reglamente reikėtų nustatyti tam tikras sritis, kurias derėtų apsvarstyti kaip įtrauktinas į tokius elgesio kodeksus. Visų pirma, rizikos mažinimo priemones dėl konkrečių rūšių neteisėto turinio reikėtų tirti remiantis savireguliavimo ir bendro reguliavimo susitarimais. Dar vienas svarstytinas aspektas – galimas neigiamas sisteminės rizikos poveikis visuomenei ir demokratijai, kaip antai dezinformacija arba manipuliavimo ir piktnaudžiavimo veiksmai. Tai apima suderintus veiksmus, kuriais siekiama skleisti informaciją, įskaitant dezinformaciją, kaip antai robotų naudojimą ar netikras paskyras siekiant kurti netikrą ar klaidinančią informaciją, kartais siekiant gauti ekonominės naudos, kai tai daro itin žalingą poveikį pažeidžiamiems paslaugos teikėjams, pavyzdžiui, vaikams. Kalbant apie tokias sritis, tai, kad labai didelė interneto platforma prisijungia prie tam tikro elgesio kodekso ir jo laikosi, gali būti laikoma tinkama rizikos mažinimo priemone. Tam tikrais atvejais, nustatant, ar interneto platforma yra pažeidusi šiame reglamente nustatytas prievoles, gali būti atsižvelgiama į jos nemotyvuotą atsisakymą priimti Komisijos kvietimą prisijungti prie tokio elgesio kodekso taikymo;

(69) elgesio kodeksų taisyklės pagal šį reglamentą galėtų būti pagrindas jau įdėtoms Sąjungos lygmens savireguliavimo pastangoms, įskaitant pasižadėjimą dėl produktų saugos, susitarimo memorandumą dėl suklastotų prekių, elgesio kodeksą dėl kovos su neteisėta neapykantą kurstančia kalba ir praktikos kodeksą dėl dezinformacijos. Ypač kalbant apie pastarąjį, Komisija paskelbs rekomendacijas dėl praktikos kodekso dėl dezinformacijos stiprinimo, kaip numatyta Europos demokratijos veiksmų plane;

(70) teikiant reklamą internete paprastai dalyvauja keli subjektai, įskaitant tarpininkavimo paslaugas, kurias naudodami reklamos leidėjai palaiko ryšį su reklamuotojais. Elgesio kodeksais turėtų būti remiamos ir papildomos skaidrumo prievolės, susijusios su interneto platformoms ir labai didelėms interneto platformoms skirta reklama, kaip numatyta šiame reglamente, siekiant numatyti lanksčius ir efektyvius mechanizmus, kad būtų lengviau vykdyti tas prievoles, ypač susijusias su atitinkamos informacijos perdavimo sąlygomis, ir kad jų būtų laikomasi griežčiau. Dalyvaujant daugeliui įvairių suinteresuotųjų subjektų turėtų būti užtikrinama, kad tokie elgesio kodeksai būtų plačiai remiami, techniškai pagrįsti ir efektyvūs ir užtikrintų aukščiausio lygio patogumą naudotojams, kad skaidrumo prievolės pasiektų savo tikslus;

(71) ypatingomis aplinkybėmis, darančiomis poveikį visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, Komisija gali inicijuoti krizės protokolų rengimą, kad interneto aplinkoje susiformuotų greitas kolektyvinis tarpvalstybinio lygmens atsakas. Ypatingos aplinkybės gali būti susijusios su bet kokiu nenuspėjamu įvykiu, kaip antai žemės drebėjimais, uraganais, pandemija ir kitomis didelėmis tarpvalstybinėmis grėsmėmis visuomenės sveikatai, karu ir teroro aktais, kai, pavyzdžiui, interneto platformomis gali būti piktnaudžiaujama siekiant greitai platinti neteisėtą turinį ar dezinformaciją arba kai reikia greitai išplatinti patikimą informaciją. Atsižvelgiant į svarbų labai didelių interneto platformų vaidmenį platinant informaciją mūsų visuomenėse ir tarpvalstybiniu mastu, tokias platformas reikėtų raginti parengti ir taikyti konkrečius krizės protokolus. Tokius krizės protokolus reikėtų aktyvuoti tik ribotam laikotarpiui, o priimtos priemonės taip pat turėtų apsiriboti tik tuo, kas yra visiškai būtina spręsti su ypatingoms aplinkybėms susijusias problemas. Tokios priemonės turėtų derėti su šiuo reglamentu ir neturėtų būti bendra prievolė dalyvaujančioms labai didelėms interneto platformoms stebėti informaciją, kurią jos perduoda ar saugo, ir aktyviai ieškoti faktų ar aplinkybių, pagal kuriuos būtų galima nustatyti neteisėtą turinį;

(72) užduotis užtikrinti tinkamą šiame reglamente nustatytų prievolių priežiūrą ir vykdymą iš esmės turėtų atitekti valstybėms narėms. Tam jos turėtų paskirti bent vieną valdžios instituciją, kuriai būtų pavesta taikyti šį reglamentą ir užtikrinti jo vykdymą. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę patikėti konkrečias su šio reglamento taikymu susijusias priežiūros ar vykdymo užtikrinimo užduotis ir kompetencijas daugiau nei vienai kompetentingai institucijai, pavyzdžiui, dėl konkrečių subjektų, kaip antai elektroninių ryšių reguliavimo institucijų, žiniasklaidos reguliavimo institucijų ar vartotojų apsaugos institucijų, atsižvelgiant į vidaus konstitucinę, organizacinę ir administracinę struktūrą;

(73) atsižvelgiant į tarpvalstybinį nagrinėjamų paslaugų pobūdį ir horizontalųjį prievolių rinkinį, numatytą šiame reglamente, kiekvienoje valstybėje narėje instituciją, kuriai pavesta vykdyti šio reglamento taikymo priežiūrą ir prireikus užtikrinti jo vykdymą, reikėtų paskirti skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi. Jeigu šiam reglamentui taikyti ir jo vykdymui užtikrinti paskiriama daugiau nei viena kompetentinga institucija, skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi toje valstybėje narėje reikėtų paskirti tik vieną iš jų. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius visais su šio reglamento taikymu susijusiais klausimais turėtų veikti kaip vienas kontaktinis centras Komisijai, Valdybai, kitų valstybių narių skaitmeninių paslaugų koordinatoriams ir kitoms suinteresuotosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Visų pirma, jeigu tam tikroje valstybėje narėje užduočių pagal šį reglamentą vykdymas pavedamas kelioms kompetentingoms institucijoms, skaitmeninių paslaugų koordinatorius turėtų užtikrinti koordinavimą ir bendradarbiauti su tokiomis institucijomis pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais nustatomos jų atitinkamos užduotys, ir turėtų

užtikrinti efektyvų visų svarbių institucijų dalyvavimą vykdant priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą Sąjungos lygmeniu;

(74) skaitmeninių paslaugų koordinatorius ir kitos pagal šį reglamentą paskirtos kompetentingos institucijos atlieka itin svarbų vaidmenį užtikrinant šiame reglamente nustatytų teisių ir prievolių efektyvumą ir jo tikslų įgyvendinimą. Be to, būtina užtikrinti, kad tokios institucijos veiktų visiškai nepriklausomai nuo privačiųjų ir viešųjų subjektų, be prievolių ar galimybių prašyti ar gauti nurodymų, be kita ko, iš vyriausybės, ir nedarant poveikio konkrečioms pareigoms bendradarbiauti su kitomis kompetentingomis institucijomis, skaitmeninių paslaugų koordinatoriais, Valdyba ir Komisija. Kita vertus, tokių institucijų nepriklausomumas neturėtų reikšti, kad joms negali būti, laikantis nacionalinių konstitucijų ir nekeliant pavojaus šio reglamento tikslų įgyvendinimui, taikomi nacionaliniai kontrolės ar stebėsenos mechanizmai dėl jų finansinių išlaidų ar teisminė peržiūra arba kad jos neturėtų turėti galimybės konsultuotis su kitomis nacionalinėmis institucijomis, įskaitant teisėsaugos institucijas ar atitinkamais atvejais krizių valdymo institucijas;

(75) valstybės narės gali pavesti vykdyti skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus funkciją esamai nacionalinei institucijai arba patikėti jai konkrečias užduotis taikyti šį reglamentą ir užtikrinti jo vykdymą, jeigu tokia paskirtoji institucija laikosi šiame reglamente nustatytų reikalavimų, pavyzdžiui, susijusių su jos nepriklausomumu. Be to, valstybėms narėms iš principo netrukdoma sujungti funkcijų su esama institucija, laikantis Sąjungos teisės. Tokios priemonės, *inter alia*, gali būti draudimas nušalinti esamos institucijos kolegialaus organo pirmininką ar valdybos narį prieš pasibaigiant jo kadencijai vien dėl to, kad įvyko institucinė reforma, kurios metu skirtingos funkcijos buvo sujungtos vienoje institucijoje, nes nėra jokių taisyklių, kuriomis būtų garantuojama, kad toks atleidimas iš pareigų nekels pavojaus tokių narių nepriklausomumui ir nešališkumui;

(76) nesant bendrojo reikalavimo tarpininkavimo paslaugų teikėjams užtikrinti fizinį buvimą vienos iš valstybių narių teritorijoje, reikia užtikrinti, kad būtų aišku, kurios valstybės narės jurisdikcijai priklauso tokie paslaugų teikėjai nacionalinėms kompetentingoms institucijoms užtikrinant III ir IV skyriuose nustatytų taisyklių vykdymą. Paslaugų teikėjas turėtų priklausyti valstybės narės, kurioje yra jo pagrindinė įsisteigimo vieta, jurisdikcijai, t. y. ten, kur yra paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė arba registruota buveinė, kurioje atliekamos pagrindinės finansinės funkcijos ir vykdoma veiklos kontrolė. Kalbant apie paslaugų teikėjus, kurie nėra įsisteigę Sąjungoje, bet siūlo savo paslaugas Sąjungoje ir kuriems dėl to taikomas šis reglamentas, jurisdikcija turėtų priklausyti valstybei narei, kurioje tokie paslaugų teikėjai yra paskyrę savo teisinį atstovą, turint omenyje šiame reglamente nustatytą teisinių atstovų funkciją. Tačiau tam, kad šis reglamentas būtų taikomas efektyviai, visos valstybės narės turėtų turėti jurisdikciją dėl paslaugų teikėjų, kurie nėra paskyrę teisinio atstovo, jeigu laikomasi principo *ne bis in idem*. Tuo tikslu kiekviena valstybė narė, turinti jurisdikciją tokių paslaugų teikėjų atžvilgiu, nepagrįstai nedelsdama turėtų informuoti visas kitas valstybes nares apie priemones, kurių imamasi dėl turimos jurisdikcijos;

(77) valstybės narės turėtų suteikti skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ir bet kokiai kitai pagal šį reglamentą paskirtai kompetentingai institucijai pakankamus įgaliojimus ir išteklius, kad būtų užtikrinamas efektyvus tyrimas ir vykdymas. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, visų pirma, turėtų turėti galimybę ieškoti jų teritorijoje esančios informacijos ir ją gauti, be kita ko, atlikdami bendrus tyrimus, tinkamai atsižvelgiant į tai, kad priežiūros ir vykdymo užtikrinimo priemones dėl paslaugų

teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, turėtų priimti tos kitos valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius, kai tinkama, pagal su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu susijusias procedūras;

(78) savo nacionalinės teisės aktuose, laikydamosi Sąjungos teisės ir, visų pirma, šio reglamento ir Chartijos, valstybės narės turėtų nustatyti išsamias sąlygas ir apribojimus dėl jų skaitmeninių paslaugų koordinatorių ir, kai tinkama, kitų kompetentingų institucijų tiriamųjų ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų vykdymo pagal šį reglamentą;

(79) vykdydamos tuos įgaliojimus kompetentingos institucijos turėtų laikytis taikytinų nacionalinių taisyklių dėl procedūrų ir klausimų, pavyzdžiui, susijusių su būtinybe gauti išankstinį teismo leidimą patekti į tam tikras patalpas ir advokato teise neatskleisti profesinės paslapties. Tokiomis nuostatomis, visų pirma, turėtų būti užtikrinama, kad būtų paisoma pagrindinių teisių į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, įskaitant teisę į gynybą, ir teisės į privatų gyvenimą. Šiuo požiūriu tinkamas orientyras galėtų būti garantijos, numatytos dėl Komisijos procedūrų pagal šį reglamentą. Prieš priimant bet kokį galutinį sprendimą reikėtų garantuoti išankstinę teisingą ir nešališką procedūrą, įskaitant suinteresuotųjų asmenų teisę būti išklausytam ir teisę susipažinti su byla, kartu užtikrinant konfidencialumą ir profesinių ir verslo paslapčių apsaugą, taip pat prievolę nurodyti prasmingus sprendimo motyvus. Tačiau tai neturėtų būti kliūtis tinkamai pagrįstais skubiais atvejais ir tinkamomis sąlygomis imtis priemonių, laikantis atitinkamų procedūrų. Naudojimasis įgaliojimais taip pat turėtų būti proporcingas, *inter alia*, pažeidimo ar įtariamo pažeidimo pobūdžiui ir bendrai faktinei ar galimai jo daromai žalai. Kompetentingos institucijos iš esmės turėtų atsižvelgti į visus svarbius faktus ir bylos aplinkybes, įskaitant informaciją, kurią kompetentingos institucijos surinko kitose valstybėse narėse;

(80) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už šiame reglamente nustatytų prievolių pažeidimus gali būti skiriamos efektyvios, proporcingos ir atgrasomosios nuobaudos, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, sunkumą, pasikartojimą ir trukmę, atitinkamą viešąjį interesą, vykdomos veiklos mastą ir rūšį ir pažeidėjo ekonominius pajėgumus. Skiriant nuobaudas reikėtų, visų pirma, atsižvelgti į tai, ar atitinkamas tarpininkavimo paslaugų teikėjas nuolat ar pakartotinai nevykdo savo prievolių pagal šį reglamentą ir, kai tinkama, ar paslaugų teikėjas vykdo veiklą keliose valstybėse narėse;

(81) siekiant užtikrinti veiksmingą šio reglamento vykdymą ir nepažeidžiant šio reglamento jurisdikcijos taisyklių, fiziniai asmenys ar atstovaujančios organizacijos turėtų turėti galimybę pateikti skundą, susijusį su šio reglamento laikymusi, teritorijos, kurioje jie gavo paslaugą, skaitmeninių paslaugų koordinatoriui. Skunduose reikėtų sąžiningai apžvelgti nuogąstavimus, susijusius su tuo, kaip tam tikras tarpininkavimo paslaugų teikėjas laikosi reikalavimų, skaitmeninių paslaugų koordinatoriui taip pat galima pranešti apie visus svarbesnius klausimus. Jeigu klausimą reikia spręsti bendradarbiaujant tarpvalstybiniu lygmeniu, skaitmeninių paslaugų koordinatorius turėtų įtraukti kitas nacionalines kompetentingas institucijas ir kitos valstybės narės, visų pirma tos, kurioje yra įsisteigęs atitinkamas tarpininkavimo paslaugų teikėjas, skaitmeninių paslaugų koordinatorių;

(82) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad skaitmeninių paslaugų koordinatoriai galėtų imtis priemonių, kurios būtų efektyvios pašalinant tam tikrus itin sunkius ir nuolat daromus pažeidimus ir būtų jiems proporcingos. Ypač tais atvejais, kai tokios priemonės gali padaryti poveikį trečiųjų šalių teisėms ir interesams, kaip ypač tuo atveju, kai prieiga

prie elektroninių sąsajų yra apribota, derėtų reikalauti, kad nurodymą imtis priemonių skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus prašymu išduotų kompetentinga teisminė institucija ir kad būtų numatytos papildomos apsaugos priemonės. Visų pirma, trečiosioms šalims, kurios gali patirti poveikį, turėtų būti sudaroma galimybė būti išklausytoms ir tokie nurodymai turėtų būti pateikiami tik kai įgaliojimais imtis tokių priemonių, kaip numatyta kituose Sąjungos ar nacionalinės teisės aktuose, pavyzdžiui, siekiant apsaugoti kolektyvinius vartotojų interesus, užtikrinti, kad būtų skubiai pašalinti tinklalapiai, kuriuose yra vaikų pornografijos ar kuriuose ji platinama, arba atimti prieigą prie paslaugų, naudojasi trečioji šalis pažeisdama intelektinės nuosavybės teisę arba dėl pagrįstų priežasčių jais pasinaudoti neįmanoma;

(83) tokiu nurodymu apriboti prieigą neturėtų būti viršijama to, kas būtina jo tikslui pasiekti. Tuo tikslu jis turėtų galioti laikinai ir iš esmės būti skirtas tarpininkavimo paslaugų teikėjui, kaip antai atitinkamam prieglobos paslaugų teikėjui, interneto paslaugų teikėjui arba domenų vardų registrui ar registruotojui, kuris gali pagrįstai pasiekti tą tikslą netaikydamas nereikalingų prieigos prie teisėtos informacijos apribojimų;

(84) skaitmeninių paslaugų koordinatorius turėtų reguliariai skelbti pagal šį reglamentą vykdomos veiklos ataskaitą. Atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninių paslaugų koordinatoriui taip pat pranešama apie nurodymus imtis veiksmų prieš neteisėtą turinį arba teikti šiuo reglamentu reguliuojamą informaciją per bendrą dalijimosi informacija sistemą, skaitmeninių paslaugų koordinatorius į savo metinę ataskaitą turėtų įtraukti tokių tarpininkavimo paslaugų teikėjams skirtų nurodymų, kuriuos pateikė jo valstybės narės teisminės ir administracinės institucijos, skaičių ir kategorijas;

(85) jeigu skaitmeninių paslaugų teikėjas prašo kito skaitmeninių paslaugų teikėjo imtis veiksmų, prašantysis skaitmeninių paslaugų koordinatorius (arba Valdyba, jeigu ji rekomendavo įvertinti klausimus, susijusius su daugiau nei trimis valstybėmis narėmis) turėtų turėti galimybę perduoti klausimą Komisijai, jeigu nesutariama dėl vertinimo arba įgyvendinamų ar siūlomų priemonių arba nesiimama jokių priemonių. Remdamasi suinteresuotųjų institucijų pateikta informacija Komisija turėtų atitinkamai turėti galimybę prašyti kompetentingo skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus dar kartą įvertinti klausimą ir imtis būtinų priemonių siekiant per nustatytą laikotarpį užtikrinti reikalavimų laikymąsi. Tokia galimybė nedaro poveikio bendrajai Komisijos pareigai vykdyti Sąjungos teisės taikymo priežiūrą ir prireikus užtikrinti jos vykdymą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui vykdant kontrolę pagal Sutartis. Jeigu įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius gavęs tokį prašymą nesiima jokių priemonių, Komisija taip pat gali įsikišti pagal šio reglamento IV skyriaus 3 skirsnį, kai įtariamas pažeidėjas yra labai didelė interneto platforma;

(86) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybinei priežiūrai ir tyrimams, kuriuose dalyvauja kelios valstybės narės, skaitmeninių paslaugų koordinatoriai turėtų turėti galimybę nuolat ar laikinai dalyvauti bendroje priežiūros ir tyrimo veikloje, susijusioje su šiuo reglamentu reguliuojamais klausimais. Tokioje veikloje gali dalyvauti kitos kompetentingos institucijos, ji gali būti susijusi su įvairiais klausimais nuo koordinuoto duomenų rinkimo iki prašymų pateikti informaciją ar patalpų tikrinimo, neviršijant kiekvienos dalyvaujančios institucijos įgaliojimų ribų ir taikymo srities. Valdybos galima prašyti teikti patarimus dėl tokios veiklos, pavyzdžiui, siūlant su veikla susijusias veiksmų gaires ir terminus arba siūlant sukurti *ad hoc* specialios paskirties grupes, kurių veikloje dalyvautų suinteresuotosios institucijos;

(87) atsižvelgiant į konkrečius iššūkius, kurių gali kilti vertinant ir užtikrinant labai didelės interneto platformos reikalavimų laikymąsi, pavyzdžiui, dėl įtariamo pažeidimo masto ar sudėtingumo arba būtinybės Sąjungos lygmeniu turėti konkrečių žinių ar pajėgumų, skaitmeninių paslaugų koordinatoriai turėtų turėti galimybę savanoriškai prašyti Komisijos įsikišti ir vykdyti savo tiriamuosius ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus pagal šį reglamentą;

(88) siekiant užtikrinti nuoseklų šio reglamento taikymą, Sąjungos lygmeniu būtina sukurti nepriklausomą patariamąją grupę, kuri remtų Komisiją ir padėtų koordinuoti skaitmeninių paslaugų koordinatorių veiksmus. Tokią Europos skaitmeninių paslaugų valdybą turėtų sudaryti skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, nedarant poveikio galimybei skaitmeninių paslaugų koordinatoriams kviesti į savo posėdžius ar paskirti *ad hoc* delegatus iš kitų kompetentingų institucijų, kurioms pagal šį reglamentą pavedamos konkrečios užduotys, jeigu to reikalaujama paskirstant užduotis ir kompetencijas nacionaliniu lygmeniu. Jeigu yra daug dalyvių iš vienos valstybės narės, balsavimo teisė turėtų būti suteikiama tik vienam valstybės narės atstovui;

(89) Valdyba turėtų padėti siekti bendro Sąjungos tikslo nuosekliai taikyti šį reglamentą ir užtikrinti kompetentingų institucijų bendradarbiavimą, be kita ko, patardama Komisijai ir skaitmeninių paslaugų koordinatoriams dėl tinkamų tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių, visų pirma dėl labai didelių interneto platformų. Valdyba taip pat turėtų padėti rengti atitinkamus šablonus ir elgesio kodeksus bei analizuoti besiformuojančias bendrąsias tendencijas Sąjungoje plėtojant skaitmenines paslaugas;

(90) tuo tikslu Valdyba turėtų turėti galimybę rengti nuomones, prašymus ir rekomendacijas, skirtas skaitmeninių paslaugų teikėjams ar kitoms kompetentingoms nacionalinėms institucijoms. Nors šie dokumentai nėra teisiškai privalomi, sprendimą nuo jų nukrypti reikėtų tinkamai paaiškinti ir Komisija gali į jį atsižvelgti vertindama atitinkamos valstybės narės prievolių vykdymą pagal šį reglamentą;

(91) siekdama užtikrinti, kad jai pateikiami klausimai būtų vertinami iš visos Europos perspektyvos, Valdyba turėtų suburti skaitmeninių paslaugų koordinatorių ir galbūt kitų kompetentingų institucijų atstovus pirmininkaujant Komisijai. Atsižvelgiant į galimus pagrindinius elementus, kurie gali būti svarbūs kitoms Sąjungos lygmens reglamentavimo sistemoms, Valdybai turėtų būti leidžiama, kai tai būtina jos užduotims atlikti, bendradarbiauti su kitomis Sąjungos įstaigomis, tarnybomis, agentūromis ir patariamosiomis grupėmis, atsakingomis už tokias sritis, kaip lygybė, įskaitant moterų ir vyrų lygybę, ir nediskriminavimas, duomenų apsauga, elektroniniai ryšiai, audiovizualinės paslaugos, ES biudžetui kenkiančio sukčiavimo, susijusio su muitais, nustatymas ir tyrimas arba vartotojų apsauga;

(92) Komisija turėtų dalyvauti Valdybos veikloje atstovaujama pirmininko, be balsavimo teisių. Atstovaujama pirmininko, Komisija turėtų užtikrinti, kad posėdžių darbotvarkė būtų rengiama atsižvelgiant į Valdybos narių prašymus, kaip numatyta darbo tvarkos taisyklėse, ir šiame reglamente nustatytas Valdybos prievoles;

(93) atsižvelgiant į tai, kad reikia užtikrinti paramą Valdybos veiklai, Valdyba turėtų turėti galimybę pasitelkti Komisijos ir kompetentingų nacionalinių institucijų žinias ir žmogiškuosius išteklius. Konkrečias Valdybos vidaus veikimo sąlygas reikėtų išsamiau apibūdinti Valdybos darbo tvarkos taisyklėse;

(94) atsižvelgiant į labai didelių interneto platformų svarbą, aprėptį ir poveikį, konkrečiai joms taikomų prievolių nevykdymas gali padaryti poveikį daugeliui paslaugų gavėjų

įvairiose valstybėse narėse ir sukelti didelę žalą visuomenei, be to, tokius pažeidimus gali būti ypač sunku nustatyti ir pašalinti;

(95) todėl, siekiant išsklaidyti tokias su viešąja politika susijusias abejones, reikia numatyti bendrą Sąjungos lygmens sustiprintos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo sistemą. Nustačius vienos iš nuostatų, kurios taikomos tik labai didelėms interneto platformoms, pažeidimą, pavyzdžiui, kai atliekami individualūs ar bendri tyrimai ar auditas arba nagrinėjami skundai, įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius savo iniciatyva ar Valdybos teikimu turėtų stebėti visas paskesnes priemones, kurių imasi atitinkama labai didelė interneto platforma, kaip numatyta veiksmų plane. Kai tinkama, tas skaitmeninių paslaugų koordinatorius turėtų turėti galimybę prašyti savanoriškai atlikti papildomą konkretų auditą siekiant nustatyti, ar tų priemonių pakanka pažeidimui pašalinti. Tos procedūros pabaigoje jis turėtų pranešti Valdybai, Komisijai ir atitinkamai platformai apie savo nuomonę, ar platforma pašalino pažeidimą ar ne, visų pirma nurodydamas atitinkamą veiksmą ir pateikdamas įgyvendintų priemonių vertinimą. Tokioje bendroje sistemoje Skaitmeninių paslaugų koordinatorius turėtų laiku atlikti savo užduotis ir visapusiškai atsižvelgti į visas Valdybos nuomones ir kitus patarimus;

(96) jeigu platforma faktiškai nepašalina nuostatos, taikomos tik labai didelėms interneto platformoms, pažeidimo, kaip numatyta veiksmų plane, tik Komisija savo iniciatyva arba Valdybos teikimu gali priimti sprendimą toliau tirti atitinkamą pažeidimą ir priemones, kurių vėliau imasi platforma, įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui nebedalyvaujant. Atlikus visus būtinus tyrimus Komisijai turėtų būti sudarytos sąlygos, kai tai pagrįsta, priimti sprendimus, kuriais nustatomas pažeidimas ir skiriamos sankcijos labai didelėms interneto platformoms. Ji taip pat turėtų turėti galimybę tarpvalstybiniais atvejais įsikišti, kai įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius, nepaisydamas Komisijos prašymo, nesiėmė jokių priemonių, arba tais atvejais, kai pats įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius paprašė Komisijos įsikišti dėl bet kokios kitos šio reglamento nuostatos pažeidimo, kurį padarė labai didelė interneto platforma;

(97) Komisija turėtų turėti galimybę laisvai spręsti, ar nori kištis visais tais atvejais, kai pagal šį reglamentą ji yra įgaliota tai daryti, ar ne. Komisijai inicijavus procedūrą, siekiant išvengti dubliavimosi, nenuoseklumo ir rizikos principo *ne bis in idem* požiūriu, atitinkamiems įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriams neturėtų būti leidžiama vykdyti savo tiriamųjų ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų dėl atitinkamo tiriamos labai didelės interneto platformos elgesio. Tačiau efektyvumo sumetimais tokiems skaitmeninių paslaugų koordinatoriams neturėtų būti kliudoma vykdyti savo įgaliojimus, kad padėtų Komisijai jos prašymu atlikti jos priežiūros užduotis, arba dėl kito elgesio, įskaitant tos pačios labai didelės interneto platformos elgesį, kai ji įtariama padariusi naują pažeidimą. Tokie skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, Valdyba ir tam tikrais atvejais – kiti skaitmeninių paslaugų koordinatoriai turėtų Komisijai teikti visą būtiną informaciją ir pagalbą, kad ji galėtų efektyviai vykdyti savo užduotis, o Komisija savo ruožtu turėtų juos informuoti, kai tinkama, apie savo įgaliojimų vykdymą. Šiuo požiūriu, kai tinkama, Komisija turėtų atsižvelgti į visus svarbius Valdybos ar atitinkamų skaitmeninių paslaugų koordinatorių atliktus vertinimus ir visus svarbius jų surinktus įrodymus ir informaciją, nepažeidžiant Komisijos įgaliojimų ir pareigos prireikus atlikti papildomus tyrimus;

(98) atsižvelgiant ir į konkrečius sunkumus, kurių gali kilti siekiant užtikrinti, kad labai didelės interneto platformos laikytųsi reikalavimų, ir į efektyvumo svarbą, turint

omenyje jų dydį ir poveikį bei žalą, kurią jos gali padaryti, Komisijai reikėtų suteikti didelius tiriamuosius ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad ji galėtų tirti tam tikras šiame reglamente nustatytas taisykles, užtikrinti jų vykdymą ir jas stebėti visapusiškai laikydamasi proporcingumo principo bei paisant susijusių šalių teisių ir interesų;

(99) Komisija, visų pirma, turėtų turėti galimybę susipažinti su visais svarbiais dokumentais, duomenimis ir informacija, kurių reikia inicijuojant ir atliekant tyrimus ir stebint, kaip vykdomos tam tikros šiame reglamente nustatytos prievolės, neatsižvelgiant į tai, kam priklauso tokie dokumentai, duomenys ar informacija, nei į jų pavidalą ar formatą, jų saugojimo laikmeną arba tikslią vietą, kurioje jie laikomi. Komisija turėtų turėti galimybę tiesiogiai prašyti, kad atitinkama labai didelė interneto platforma ar atitinkamos trečiosios šalys ar asmenys pateiktų visus svarbius įrodymus, duomenis ir informaciją. Be to, šio reglamento tikslais Komisija turėtų turėti galimybę prašyti svarbios informacijos iš bet kokios valdžios institucijos, įstaigos ar agentūros valstybėje narėje arba bet kokio fizinio ar juridinio asmens. Komisija turėtų būti įgaliota prašyti suteikti jai prieigą prie atitinkamų asmenų duomenų bazių ir algoritmų bei pateikti su jais susijusius paaiškinimus, taip pat jiems sutikus apklausti visus asmenis, kurie gali turėti naudingos informacijos, ir dokumentuoti jų pareiškimus. Komisiją taip pat reikėtų įgalioti atlikti visus patikrinimus, kurių reikia atitinkamų šio reglamento nuostatų vykdymui užtikrinti. Tokių tiriamųjų įgaliojimų tikslas – papildyti Komisijos galimybę prašyti pagalbos iš skaitmeninių paslaugų koordinatorių ir kitų valstybių narių valdžios institucijų, pavyzdžiui, teikiant informaciją ar įgyvendinant tuos įgaliojimus;

(100) šiame reglamente nustatytų atitinkamų prievolių vykdymą reikėtų užtikrinti skiriant baudas ir periodines baudas. Tuo tikslu dėl prievolių nevykdymo ir procedūrinių taisyklių nesilaikymo reikėtų nustatyti tinkamo lygio baudas ir periodines baudas, numatant atitinkamus senaties terminus;

(101) atitinkamoms labai didelėms interneto platformoms ir kitiems asmenims, kurių atžvilgiu vykdomi Komisijos įgaliojimai ir kurių interesams sprendimas gali padaryti poveikį, reikėtų suteikti galimybę iš anksto pateikti savo pastabas, o priimtus sprendimus reikėtų plačiai skelbti. Užtikrinant suinteresuotųjų šalių teises į gynybą, visų pirma teisę susipažinti su byla, būtina apsaugoti konfidencialią informaciją. Be to, apsaugodama informacijos konfidencialumą Komisija turėtų užtikrinti, kad visa informacija, kurią remiamasi priimant sprendimą, būtų atskleidžiama tik tiek, kad sprendimo adresatas galėtų suprasti faktus ir aplinkybes, kuriais vadovaujantis buvo priimtas sprendimas;

(102) siekdama užtikrinti efektyvumą ir veiksmingumą, be bendrojo reglamento vertinimo, kurį reikia atlikti per penkerius metus nuo įsigaliojimo, po pirminio etapo ir atsižvelgiant į pirmuosius trejus šio reglamento taikymo metus Komisija taip pat turėtų įvertinti Valdybos veiklą ir struktūrą;

(103) kad būtų užtikrintos vienodos šio reglamento įgyvendinimo sąlygos, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011[49];

[49] 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(104) siekiant šio reglamento tikslų ir jį papildyti Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti aktus pagal Sutarties 290 straipsnį. Visų pirma, reikėtų priimti deleguotuosius aktus dėl labai didelės interneto platformų nustatymo kriterijų ir prašymų suteikti prieigą techninių specifikacijų. Ypač svarbu, kad Komisija tinkamai konsultuotųsi ir kad šios konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(105) šiuo reglamentu paisoma Chartijoje pripažintų pagrindinių teisių ir pagrindinių teisių, kurios sudaro bendruosius Sąjungos teisės principus. Todėl šis reglamentas turėtų būti aiškinamas ir taikomas laikantis tų pagrindinių teisių, įskaitant saviraiškos ir informacijos laisvę, taip pat žiniasklaidos laisvės ir pliuralizmo. Vykdydamos šiame reglamente nustatytus įgaliojimus visos dalyvaujančios valdžios institucijos atitinkamų pagrindinių teisių kolizijos atvejais turėtų užtikrinti teisingą atitinkamų teisių pusiausvyrą laikydamosi proporcingumo principo;

(106) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. tinkamo vidaus rinkos veikimo ir saugios, nuspėjamos ir patikimos interneto aplinkos, kurioje būtų tinkamai apsaugotos Chartijoje įtvirtintos pagrindinės teisės, užtikrinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes jos veikdamos vienos negali užtikrinti būtino suderinimo ir bendradarbiavimo, o dėl teritorinio ir asmeninio masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal proporcingumo principą, kaip įtvirtinta minėtame straipsnyje, šiuo reglamentu nesiekiama daugiau nei būtina šiam tikslui įgyvendinti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius. Bendrosios nuostatos

1 straipsnis
Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatomos suderintos taisyklės dėl tarpininkavimo paslaugų teikimo vidaus rinkoje. Visų pirma, juo nustatoma:

   (a) sąlyginio tarpininkavimo paslaugų teikėjų atleidimo nuo atsakomybės sistema;

   (b) taisyklės dėl konkrečių išsamaus patikrinimo prievolių, taikomų tam tikrų konkrečių kategorijų tarpininkavimo paslaugų teikėjams;

   (c) šio reglamento įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo taisyklės, taip pat susijusios su kompetentingų institucijų bendradarbiavimu ir veiklos koordinavimu.

2. Šio reglamento tikslai:

   (a) prisidėti prie tinkamo tarpininkavimo paslaugų vidaus rinkos veikimo;

   (b) nustatyti vienodas taisykles dėl saugios, nuspėjamos ir patikimos interneto aplinkos, kurioje efektyviai apsaugomos Chartijoje įtvirtintos pagrindinės teisės.

3. Šis reglamentas taikomas tarpininkavimo paslaugoms, teikiamoms paslaugos gavėjams, kurių įsisteigimo ar gyvenamoji vieta yra Sąjungoje, neatsižvelgiant į tokių paslaugų teikėjų įsisteigimo vietą.

4. Šis reglamentas netaikomas jokioms paslaugoms, kurios nėra tarpininkavimo paslaugos, arba jokiems tokioms paslaugoms keliamiems reikalavimams, nepriklausomai nuo to, ar paslauga teikiama naudojantis tarpininkavimo paslauga.

5. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis taisyklėms, nustatytoms:

   (a) Direktyvoje 2000/31/EB;

   (b) Direktyvoje 2010/13/EB;

   (c) Sąjungos teisės aktuose dėl autorių teisių ir gretutinių teisių;

   (d) Reglamente (ES) …/… dėl teroristinio turinio sklaidos internete prevencijos [papildyti, kai bus priimtas];

   (e) Reglamente (ES) …./… dėl Europos įrodymų pateikimo ir įrodymų saugojimo orderių dėl elektroninių įrodymų baudžiamosiose bylose ir Direktyvoje (ES) .../..., kuria nustatomos suderintos taisyklės dėl teisinių atstovų skyrimo siekiant rinkti įrodymus baudžiamosiose bylose [e. įrodymai, kai bus priimta];

   (f) Reglamente (ES) 2019/1148;

   (g) Reglamente (ES) 2019/1150;

   (h) Sąjungos teisės aktuose dėl vartotojų apsaugos ir produktų saugos, įskaitant Reglamentą (ES) 2017/2394;

   (i) Sąjungos teisės aktuose dėl asmens duomenų apsaugos, visų pirma Reglamente (ES) 2016/679 ir Direktyvoje 2002/58/EB.

2 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) informacinės visuomenės paslaugos – paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkte;

(b) paslaugos gavėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris naudojasi atitinkama tarpininkavimo paslauga;

(c) vartotojas – fizinis asmuo, veikiantis ne savo amato, verslo ar profesijos tikslais;

(d) siūlyti paslaugas Sąjungoje – sudaryti galimybę juridiniams ar fiziniams asmenims vienoje ar daugiau valstybių narių naudotis esminį ryšį su Sąjunga turinčio informacinės visuomenės paslaugų teikėjo paslaugomis; laikoma, kad toks esminis ryšys su Sąjunga yra, kai paslaugų teikėjas yra įsisteigęs Sąjungoje; jeigu jis nėra įsisteigęs, atliekamas esminio ryšio vertinimas remiantis konkrečiais faktiniais kriterijais, kaip antai:

   – reikšmingu naudotojų skaičiumi vienoje ar daugiau valstybių narių arba

   – veiklos susiejimu su viena ar daugiau valstybių narių;

(e) prekiautojas – fizinis asmuo arba juridinis asmuo, privatus arba priklausantis valstybei, kuris veikia siekdamas su savo komercine veikla, verslu, amatu arba

profesija susijusių tikslų, be kita ko, per kitą asmenį, veikiantį jo vardu arba jo naudai;

(f) tarpininkavimo paslauga – viena iš šių paslaugų:

– paprasto perdavimo paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšių tinkle arba prieigos prie ryšių tinklo suteikimas;

– podėliavimo paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinkle, užtikrinant tos informacijos automatinį, tarpinį ir laikiną saugojimą vien tam, kad kitiems paslaugos gavėjams, jų prašymu, informacija būtų toliau perduodama veiksmingiau;

– prieglobos paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos saugojimas jo prašymu;

(g) neteisėtas turinys – bet kokia informacija, kuri savaime ar dėl savo ryšio su tam tikra veikla, įskaitant produktų pardavimą ar paslaugų teikimą, nesuderinama su Sąjungos teise ar valstybės narės teise, nepriklausomai nuo tikslaus teisės akto dalyko ar pobūdžio;

(h) interneto platforma – prieglobos paslaugos teikėjas, kuris paslaugos gavėjo prašymu saugo ir platina visuomenei informaciją, nebent tokia veikla būtų nedidelė ir tik papildoma kitos paslaugos funkcija ir dėl objektyvių techninių priežasčių jos neįmanoma naudoti be tos kitos paslaugos ir tos funkcijos integravimas į tą kitą paslaugą nėra būdas išvengti šio reglamento taikymo;

(i) informacijos platinimas visuomenei – paslaugos gavėjo, kuris pateikė informaciją, prašymu vykdomas informacijos pateikimas galimai neribotam trečiųjų šalių skaičiui;

(j) nuotolinės prekybos sutartis – sutartis, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte;

(k) elektroninė sąsaja – bet kokia programinė įranga, įskaitant interneto svetainę ar jos dalį, ir taikomosios programos, įskaitant mobiliąsias programėles;

(l) įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius – valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs tarpininkavimo paslaugos teikėjas arba gyvena ar yra įsisteigęs jo teisinis atstovas, skaitmeninių paslaugų koordinatorius;

(m) paskirties valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius – valstybės narės, kurioje teikiama tarpininkavimo paslauga, skaitmeninių paslaugų koordinatorius;

(n) reklama – informacija, skirta reklamuoti juridinio ar fizinio asmens žinutę, nepriklausomai nuo to, ar siekiama komercinių tikslų, ar ne, kurią interneto platforma už atlygį už būtent tokios informacijos reklamą rodo elektroninėje sąsajoje;

(o) rekomendavimo sistema – visiškai ar iš dalies automatizuota sistema, kurią naudoja interneto platforma, kad savo elektroninėje sąsajoje paslaugos gavėjams siūlytų konkrečią informaciją, be kita ko, dėl paslaugos gavėjo atliktos paieškos arba kitaip nustatant sąlyginę informacijos rodymo tvarką ar matomumą;

(p) turinio moderavimas – veikla, kurią vykdo tarpininkavimo paslaugų teikėjai siekdami rasti, nustatyti ir tvarkyti neteisėtą turinį ar jų nuostatų ir sąlygų neatitinkančią informaciją, kurią pateikia paslaugos gavėjai, įskaitant įgyvendinamas priemones, darančias poveikį tokio neteisėto turinio ar tokios informacijos buvimui,

matomumui ir prieinamumui, kaip antai jų prioriteto mažinimą, prieigos atėmimą ar pašalinimą, arba paslaugos gavėjų gebėjimui teikti tokią informaciją, kaip antai paslaugos gavėjo paskyros panaikinimą ar sustabdymą;

(q) nuostatos ir sąlygos – visos nuostatos ir sąlygos ar specifikacijos, neatsižvelgiant į jų pavadinimą ar pavidalą, kuriomis apibrėžiami tarpininkavimo paslaugų teikėjo ir paslaugų gavėjų sutartiniai santykiai.

II skyrius. Tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybė

3 straipsnis
Paprasto perdavimo paslauga

1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinkle arba prieigos prie ryšių tinklo suteikimas, paslaugų teikėjas neatsako už perduodamą informaciją, jeigu jis:

   (a) neinicijuoja perdavimo;

   (b) neparenka perduodamos informacijos gavėjo ir

   (c) neparenka ir nekeičia perduodamos informacijos.

2. Perdavimo ir prieigos suteikimo veiksmai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, apima automatinį, tarpinį ar trumpalaikį perduodamos informacijos saugojimą, jei tai daroma vien tik siekiant atlikti perdavimą ryšių tinklu ir tik tuo atveju, kai informacija nėra saugoma ilgiau, nei pagrįstai būtina perdavimui atlikti.

3. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisės sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią.

4 straipsnis
Podėliavimo paslauga

1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinkle, paslaugų teikėjas neatsako už tos informacijos automatinį, tarpinį ir laikiną saugojimą, kuris atliekamas tik tam, kad tolesnis informacijos perdavimas kitiems paslaugos gavėjams jų prašymų būtų veiksmingesnis, jeigu:

   (a) paslaugų teikėjas tos informacijos nekeičia;

   (b) paslaugų teikėjas laikosi prieigos prie informacijos sąlygų;

   (c) paslaugų teikėjas laikosi taisyklių dėl informacijos atnaujinimo, nurodytų sektoriui priimtinu ir plačiai naudojamu būdu;

   (d) paslaugų teikėjas nekliudo teisėtai naudotis technologija, kuri sektoriuje plačiai pripažįstama ir naudojama, siekdamas gauti duomenų apie informacijos naudojimą ir

   (e) paslaugų teikėjas skubiai imasi priemonių panaikinti arba atimti galimybę pasiekti informaciją, kurią saugojo, sužinojęs, kad pradinis perdavimo šaltinis pašalintas iš tinklo arba atimta galimybė jį pasiekti arba kad jį pašalinti arba atimti galimybę jį pasiekti įsakė teismas arba administracinė institucija.

2. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisės sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią.

5 straipsnis
Prieglobos paslauga

1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos saugojimas, paslaugų teikėjas neatsako už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, jeigu paslaugų teikėjas:

   (a) neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą ar neteisėtą turinį ir, kalbant apie reikalavimus atlyginti žalą, nežino apie faktus ar aplinkybes, iš kurių yra aišku, kad veikla ar turinys yra akivaizdžiai neteisėti, arba

   (b) gavęs tokių žinių arba apie tai sužinojęs, nedelsdamas panaikina neteisėtą turinį arba atima galimybę jį pasiekti.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kai paslaugos gavėjas veikia pagal paslaugų teikėjo įgaliojimus arba jo kontroliuojamas.

3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma vartotojų apsaugos teisės aktuose numatytai atsakomybei, tenkančiai interneto platformoms, kuriose vartotojai gali sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su prekiautojais, kai tokioje interneto platformoje pateikiamas konkretus informacijos vienetas arba kitaip sudaroma galimybė įvykdyti tam tikrą nagrinėjamą sandorį taip, kad vidutinis pakankamai gerai informuotas vartotojas mano, jog tokią informaciją, produktą ar paslaugą, kuri yra sandorio dalykas, pateikė pati platforma arba pagal jos įgaliojimus ar jos kontroliuojamas paslaugos gavėjas.

4. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisės sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią.

6 straipsnis
Savanoriški tyrimai savo iniciatyva ir teisės aktų laikymasis

Tarpininkavimo paslaugų teikėjai nelaikomi neatitinkančiais atleidimo nuo atsakomybės sąlygų pagal 3, 4 ir 5 straipsnius vien dėl to, kad atlieka savanoriškus tyrimus savo iniciatyva ar kitą veiklą, kuria siekiama rasti, nustatyti ir pašalinti neteisėtą turinį ar atimti prieigą prie jo, arba imasi būtinų priemonių, kad atitiktų Sąjungos teisės reikalavimus, taip pat nustatytus šiame reglamente.

7 straipsnis
Bendros stebėsenos ar aktyvaus faktų nustatymo prievolių netaikymas

Tarpininkavimo paslaugų teikėjams nėra nustatoma bendra prievolė stebėti informaciją, kurią jie perduoda ar saugo, jie taip pat nėra įpareigojami aktyviai ieškoti faktų ar aplinkybių, kurie bylotų apie neteisėtą veiklą.

8 straipsnis

Nurodymai imtis veiksmų prieš neteisėtą turinį

1. Gavę atitinkamų nacionalinių teisminių ar administracinių institucijų nurodymą imtis veiksmų dėl tam tikro neteisėto turinio objekto pagal taikytiną Sąjungos ar nacionalinę teisę, tarpininkavimo paslaugų teikėjai, laikydamiesi Sąjungos teisės, nedelsdami praneša nurodymą pateikusiai institucijai apie nurodymų įgyvendinimą, veiksmus, kurių imtasi, ir laiką, kada imtasi tų veiksmų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje paminėti nurodymai atitiktų šias sąlygas:

   (a) nurodymuose yra šie elementai:

   – motyvų paaiškinimas, kodėl informacija yra neteisėtas turinys, darant nuorodą į konkrečią pažeistą Sąjungos ar nacionalinės teisės nuostatą;

   – vienas ar daugiau tikslių universaliųjų išteklius adresų ir, kai būtina, papildoma informacija, pagal kurią galima nustatyti atitinkamą neteisėtą turinį;

   – informacija apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti paslaugos teikėjas ir turinį pateikęs paslaugos gavėjas;

   (b) teritorinė nurodymo aprėptis pagal taikytinas Sąjungos ir nacionalinės teisės taisykles, įskaitant Chartiją, ir, kai tinkama, bendruosius tarptautinės teisės principus neviršija to, kas yra visiškai būtina tikslui pasiekti;

   (c) nurodymas parengtas paslaugų teikėjo deklaruota kalba ir išsiųstas paslaugų teikėjo paskirtam kontaktiniam centrui, kaip numatyta 10 straipsnyje.

3. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius iš valstybės narės, kurioje yra nurodymą pateikusi teisminė ar administracinė institucija, nedelsdamas perduoda 1 dalyje paminėtų nurodymų kopiją visiems kitiems pagal 67 straipsnį sukurtos sistemos skaitmeninių paslaugų koordinatoriams.

4. Šiame straipsnyje nurodytos sąlygos ir reikalavimai nedaro poveikio Sąjungos teisę atitinkantiems reikalavimams, nustatytiems nacionalinės baudžiamojo proceso teisės aktuose.

9 straipsnis

Nurodymai teikti informaciją

1. Gavę atitinkamų nacionalinių teisminių ar administracinių institucijų nurodymą pagal taikytiną Sąjungos ar nacionalinę teisę pateikti konkretų informacijos vienetą apie vieną ar daugiau konkrečių paslaugos gavėjų, tarpininkavimo paslaugų teikėjai, laikydamiesi Sąjungos teisės, nedelsdami praneša nurodymą pateikusiai institucijai apie jo gavimą ir įgyvendinimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje paminėti nurodymai atitiktų šias sąlygas:

   (a) nurodyme yra šie elementai:

   – motyvų paaiškinimas nurodant tikslą, kuriuo reikia informacijos, ir kodėl reikalavimas pateikti informaciją yra būtinas ir proporcingas, norint nustatyti, kaip tarpininkavimo paslaugų gavėjai laikosi taikytinų Sąjungos ar nacionalinių taisyklių, nebent tokio paaiškinimo negalima pateikti dėl priežasčių, susijusių su nusikalstamų veikų prevencija, tyrimu, nustatymu ir persekiojimu už jas;

– informacija apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti atitinkamos paslaugos teikėjas ir gavėjai;

(b) nurodymu reikalaujama, kad paslaugų teikėjas pateiktų tik informaciją, kuri jau buvo surinkta paslaugos teikimo tikslais ir yra jo kontroliuojama;

(c) nurodymas parengtas paslaugų teikėjo deklaruota kalba ir išsiųstas paslaugų teikėjo paskirtam kontaktiniam centrui, kaip numatyta 10 straipsnyje.

3. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius iš valstybės narės, kurioje yra nurodymą pateikusi nacionalinė teisminė ar administracinė institucija, nedelsdamas perduoda 1 dalyje paminėto nurodymo kopiją visiems pagal 67 straipsnį sukurtos sistemos skaitmeninių paslaugų koordinatoriams.

4. Šiame straipsnyje nurodytos sąlygos ir reikalavimai nedaro poveikio Sąjungos teisę atitinkantiems reikalavimams, nustatytiems nacionalinės baudžiamojo proceso teisės aktuose.

III skyrius
Išsamaus patikrinimo prievolės siekiant sukurti skaidrią ir saugią interneto aplinką

1 SKIRSNIS
VISIEMS TARPININKAVIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAMS TAIKOMOS NUOSTATOS

10 straipsnis
Kontaktiniai centrai

1. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai sukuria bendrą kontaktinį centrą, kad šio reglamento taikymo tikslais būtų galima elektroninėmis priemonėmis tiesiogiai bendrauti su valstybių narių institucijomis, Komisija ir Valdyba, kaip nurodyta 47 straipsnyje.

2. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai viešai skelbia informaciją, kuri yra būtina norint nesunkiai nustatyti jų bendrus kontaktinius centrus ir su jais susisiekti.

3. Pateikdami 2 dalyje nurodytą informaciją tarpininkavimo paslaugų teikėjai nurodo Sąjungos oficialiąją kalbą ar kalbas, kuriomis galima bendrauti su jų kontaktiniais centrais, iš jų – bent viena iš valstybės narės, kurioje yra pagrindinė tarpininkavimo paslaugų teikėjo įsisteigimo vieta arba kurioje gyvena ar yra įsisteigęs jo teisinis atstovas, oficialiųjų kalbų.

11 straipsnis
Teisiniai atstovai

1. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai, kurie nėra įsisteigę Sąjungoje, bet siūlo savo paslaugas Sąjungoje, raštu paskiria juridinį ar fizinį asmenį savo teisiniu atstovu vienoje iš valstybių narių, kuriose paslaugų teikėjas siūlo savo paslaugas.

2. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai įgalioja savo teisinius atstovus, kad valstybių narių valdžios institucijos, Komisija ir Valdyba galėtų į jį kreiptis vietoj paslaugų teikėjo arba kartu su juo visais klausimais, reikalingais norint gauti priimtus su šiuo reglamentu susijusius sprendimus, jų laikytis ir užtikrinti jų vykdymą. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai suteikia savo teisiniam atstovui būtinus

įgaliojimus ir išteklius, kad jis galėtų bendradarbiauti su valstybių narių institucijomis, Komisija ir Valdyba ir laikytis tokių sprendimų.

3. Paskirtas teisinis atstovas gali būti laikomas atsakingu dėl prievolių pagal šį reglamentą nevykdymo, nedarant poveikio tarpininkavimo paslaugų teikėjo atsakomybei ir teisiniams veiksmams, kurie gali būti dėl jo inicijuojami.

4. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai pateikia savo teisinio atstovo vardą ir pavardę (pavadinimą), adresą, e. pašto adresą ir telefono numerį skaitmeninių paslaugų koordinatoriui valstybėje narėje, kurioje tas teisinis atstovas gyvena ar yra įsisteigęs. Jie užtikrina, kad informacija būtų aktuali.

5. Teisinio atstovo paskyrimas Sąjungoje pagal 1 dalį neprilyginamas įsisteigimui Sąjungoje.

12 straipsnis
Nuostatos ir sąlygos

1. Savo nuostatose ir sąlygose tarpininkavimo paslaugų teikėjai pateikia informaciją apie visus apribojimus, kuriuos jie gali nustatyti dėl paslaugos gavėjų naudojantis paslauga pateiktos informacijos. Tokia informacija apima informaciją apie bet kokią politiką, procedūras, priemones ir įrankius, naudojamus turinio moderavimo tikslais, įskaitant algoritminį sprendimų priėmimą ir žmonių atliekamą peržiūrą. Ji pateikiama aiškiai ir nedviprasmiškai ir skelbiama viešai lengvai prieinamu formatu.

2. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai kruopščiai, objektyviai ir proporcingai taiko 1 dalyje nurodytus apribojimus ir užtikrina jų vykdymą, tinkamai atsižvelgdami į visų dalyvaujančių šalių teises ir teisėtus interesus, įskaitant taikytinas paslaugos gavėjų pagrindines teises, įtvirtintas Chartijoje.

13 straipsnis
Tarpininkavimo paslaugų teikėjų prievolės teikti skaidrumo ataskaitas

1. Tarpininkavimo paslaugų teikėjai bent kartą per metus skelbia aiškias, lengvai suprantamas ir išsamias ataskaitas apie visus turinio moderavimo veiksmus, kurių ėmėsi per atitinkamą laikotarpį. Tokiose ataskaitoje, visų pirma, kai taikytina, pateikiama ši informacija:

   (a) iš valstybių narių valdžios institucijų gautų nurodymų skaičius suskirstant juos į kategorijas pagal atitinkamo neteisėto turinio rūšį, įskaitant pagal 8 ir 9 straipsnius pateiktus nurodymus, ir vidutinis laikas, kurio reikia nurodymuose paminėtiems veiksmams įgyvendinti;

   (b) pagal 14 straipsnį pateiktų pranešimų skaičius suskirstant juos į kategorijas pagal atitinkamo tariamai neteisėto turinio rūšį, visi veiksmai, kurių imtasi remiantis pranešimais, nurodant, ar veiksmų imtasi pagal teisės aktus arba pagal paslaugų teikėjo nuostatas ir sąlygas, ir vidutinis laikas, kurio reikia veiksmams įgyvendinti;

   (c) turinio moderavimas, vykdomas paslaugų teikėjų iniciatyva, įskaitant įgyvendintų priemonių, darančių poveikį paslaugos gavėjų pateiktos informacijos buvimui, matomumui ir prieinamumui ir paslaugos gavėjų gebėjimui teikti informaciją, skaičių ir rūšį, suskirstant į kategorijas pagal priežasties tipą ir tokių priemonių įgyvendinimo pagrindą;

(d) per 17 straipsnyje nurodytą vidaus skundų nagrinėjimo sistemą gautų skundų skaičius, tokių skundų pagrindas, dėl tokių skundų priimti sprendimai, vidutinis laikas, kurio reikia tiems sprendimams įgyvendinti, ir sprendimų panaikinimo atvejų skaičius.

2. 1 dalis netaikoma tarpininkavimo paslaugų teikėjams, kurie yra labai mažos ar mažosios įmonės, kaip apibrėžta Rekomendacijos 2003/361/EB priede.

2 SKIRSNIS
PAPILDOMOS NUOSTATOS, TAIKYTINOS PRIEGLOBOS PASLAUGŲ TEIKĖJAMS, ĮSKAITANT INTERNETO PLATFORMAS

14 straipsnis
Pranešimo ir veiksmų mechanizmai

1. Prieglobos paslaugų teikėjai įdiegia mechanizmus, kad bet koks asmuo ar subjektas galėtų jiems pranešti, kad jų paslaugoje yra tam tikrų informacijos vienetų, kuriuos toks asmuo ar subjektas laiko neteisėtu turiniu. Tokie mechanizmai turi būti lengvai prieinami ir patogūs naudoti ir pranešimus per juos galima teikti tik elektroniniu būdu.

2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai turi būti tokie, kad būtų lengva teikti tikslius ir pakankamai pagrįstus pranešimus, kuriais remdamasis rūpestingas ekonominės veiklos vykdytojas gali nustatyti atitinkamo turinio neteisėtumą. Tuo tikslu paslaugų teikėjai imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų galimybę ir sudarytų palankesnes sąlygas teikti pranešimus, kuriuose yra visi šie elementai:

   (a) paaiškinimas, kodėl asmuo ar subjektas atitinkamą informaciją laiko neteisėtu turiniu;

   (b) aiški nuoroda į elektroninę tos informacijos vietą, visų pirma tikslus ar tikslūs URL, ir prireikus papildoma informacija, pagal kurią galima nustatyti neteisėtą turinį;

   (c) pranešimą pateikusio asmens ar subjekto vardas ir pavardė ar pavadinimas ir e. pašto adresas, išskyrus atvejus, kai informacija laikoma susijusia su viena iš Direktyvos 2011/93/ES 3–7 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų;

   (d) pareiškimas, kuriuo patvirtinamas pranešimą pateikusio asmens ar subjekto nuoširdus tikėjimas, kad pateikiama informacija ir įtarimai yra tikslūs ir išsamūs.

3. Laikoma, kad pranešimais, kuriuos sudaro 2 dalyje išvardyti elementai, kaip numatyta 5 straipsnyje, suteikiamos faktinės žinios ar užtikrinamas žinojimas apie konkretų nagrinėjamą informacijos vienetą.

4. Jeigu pranešime yra jį pateikusio asmens ar subjekto vardas ir pavardė ar pavadinimas ir e. pašto adresas, prieglobos paslaugų teikėjas nedelsdamas patvirtina tam asmeniui ar subjektui, kad pranešimą gavo.

5. Paslaugų teikėjas taip pat nepagrįstai nedelsdamas praneša tam asmeniui ar subjektui apie savo sprendimą dėl informacijos, su kuria yra susijęs pranešimas, ir pateikia informaciją apie teisių gynimo galimybes, susijusias su tuo sprendimu.

6. Prieglobos paslaugų teikėjai tvarko visus gaunamus pranešimus taikydami 1 dalyje nurodytus mechanizmus ir priima sprendimus, susijusius su informacija, dėl kurios pateikiami pranešimai, laiku, kruopščiai ir objektyviai. Jeigu jie naudoja

automatizuotas tvarkymo ar sprendimų priėmimo priemones, 4 dalyje nurodytame pranešime jie pateikia informaciją apie tai.

15 straipsnis
Motyvų paaiškinimas

1. Jeigu prieglobos paslaugų teikėjas nusprendžia pašalinti konkrečius paslaugos gavėjų pateiktos informacijos vienetus ar atimti prieigą prie jų, nepriklausomai nuo to, kokiomis priemonėmis tokia informacija buvo rasta, nustatyta ar pašalinta arba buvo atimta prieiga prie jos, ir nuo sprendimo motyvų, ne vėliau nei informacijos pašalinimo ar prieigos prie jos atėmimo metu jis praneša paslaugos gavėjui apie sprendimą ir pateikia aiškų ir konkretų sprendimo motyvų paaiškinimą.

2. 1 dalyje nurodytame motyvų paaiškinime pateikiama bent ši informacija:

   (a) ar priimtas sprendimas pašalinti informaciją arba atimti prieigą prie jos ir, kai tinkama, teritorinė sprendimo atimti prieigą prie informacijos taikymo sritis;

   (b) faktai ir aplinkybės, kuriais remtasi priimant sprendimą, kai tinkama, įskaitant informaciją apie tai, ar sprendimas priimtas remiantis pagal 14 straipsnį pateiktu pranešimu;

   (c) kai taikytina, informacija apie priimant sprendimą naudojamas automatizuotas priemones, įskaitant atvejus, kai sprendimas priimtas dėl turinio, kuris buvo rastas ar nustatytas naudojant automatizuotas priemones;

   (d) jeigu sprendimas yra susijęs su tariamai neteisėtu turiniu, nuoroda į teisinį pagrindą, kuriuo vadovaujamasi, ir paaiškinimai, kodėl informacija remiantis tuo pagrindu laikoma neteisėtu turiniu;

   (e) jeigu sprendimas grindžiamas tariamu informacijos nesuderinamumu su paslaugų teikėjo nuostatomis ir sąlygomis, nuoroda į sutartyje įtvirtintą pagrindą, kuriuo remiamasi, ir paaiškinimai, kodėl informacija laikoma nesuderinama su tuo pagrindu;

   (f) informacija apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti paslaugos gavėjas dėl sprendimo, visų pirma naudojant vidaus skundų nagrinėjimo mechanizmus, neteisminio ginčų sprendimo priemones ir apskundimo teismine tvarka priemones.

3. Informacija, kurią prieglobos paslaugų teikėjai pateikia pagal šį straipsnį, yra aiški ir lengvai suprantama, taip pat, atsižvelgiant į susidariusias aplinkybes, kuo tikslesnė ir konkretesnė. Informacija, visų pirma, yra tokia, kad atitinkamas paslaugos gavėjas turėtų tinkamą galimybę veiksmingai pasinaudoti 2 dalies f punkte nurodytomis teisių gynimo galimybėmis.

4. Prieglobos paslaugų teikėjai paskelbia 1 dalyje nurodytus sprendimus ir motyvų paaiškinimus Komisijos tvarkomoje viešai prieinamoje duomenų bazėje. Tokioje informacijoje neturi būti asmens duomenų.

3 SKIRSNIS
PAPILDOMOS NUOSTATOS, TAIKOMOS INTERNETO PLATFORMOMS

16 straipsnis
Labai mažoms ir mažosioms įmonėms taikoma išimtis

Šis skirsnis netaikomas interneto platformoms, kurios yra labai mažos ar mažosios įmonės, kaip apibrėžta Rekomendacijos 2003/361/EB priede.

17 straipsnis
Vidaus skundų nagrinėjimo sistema

1. Bent šešių mėnesių laikotarpiui po šioje dalyje paminėto sprendimo priėmimo interneto platformos suteikia paslaugos gavėjams prieigą prie veikiančios vidaus skundų nagrinėjimo sistemos, kurioje galima nemokamai elektroninėmis priemonėmis teikti skundus dėl toliau išvardytų interneto platformos sprendimų, priimtų tuo pagrindu, kad paslaugos gavėjų pateikta informacija yra neteisėtas turinys arba yra nesuderinama su platformos nuostatomis ir sąlygomis:

   (a) sprendimai pašalinti informaciją ar atimti prieigą prie jos;

   (b) sprendimai sustabdyti ar nutraukti visos paslaugos ar jos dalies teikimą paslaugos gavėjams;

   (c) sprendimai sustabdyti ar uždaryti paslaugos gavėjo paskyrą.

2. Interneto platformos užtikrina, kad jų vidaus skundų nagrinėjimo sistemos būtų lengvai prieinamos, patogios naudoti ir kad jose būtų galima nesunkiai teikti pakankamai tikslius ir tinkamai pagrįstus skundus.

3. Interneto platformos nagrinėja per jų vidaus skundų nagrinėjimo sistemą pateiktus skundus laiku, kruopščiai ir objektyviai. Jeigu skunde pateikiami pakankami pagrindai, kad interneto platforma nuspręstų, jog informacija, su kuria susijęs skundas, nėra neteisėta ir nėra nesuderinama su jos nuostatomis ir sąlygomis, arba yra informacijos, iš kurios matyti, kad dėl skundo pateikėjo elgesio nėra pagrindo sustabdyti ar nutraukti paslaugą ar paskyrą, ji nepagrįstai nedelsdama panaikina savo 1 dalyje nurodytą sprendimą.

4. Interneto platformos nedelsdamos praneša skundo pateikėjams apie priimtą sprendimą dėl informacijos, su kuria susijęs skundas, ir informuoja skundo pateikėjus apie galimybę išspręsti ginčą neteismine tvarka, kaip numatyta 18 straipsnyje, ir kitas esamas teisių gynimo priemones, kuriomis galima pasinaudoti.

5. Interneto platformos užtikrina, kad 4 dalyje nurodyti sprendimai nebūtų priimami vien automatinėmis priemonėmis.

18 straipsnis
Neteisminis ginčų sprendimas

1. Paslaugos gavėjai, kuriems skirti 17 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai, turi teisę pasirinkti bet kokią neteisminio ginčų sprendimo įstaigą, kuri yra sertifikuota pagal 2 dalį, kad išspręstų su tais sprendimais susijusius ginčus, įskaitant skundus, kurių nepavyko išspręsti naudojant tame straipsnyje nurodytą vidaus skundų nagrinėjimo sistemą. Interneto platformos sąžiningai bendrauja su pasirinkta įstaiga siekdamos išspręsti ginčą ir įstaigos sprendimas yra joms privalomas.

Pirmoji pastraipa nedaro poveikio atitinkamo paslaugos gavėjo teisei dėl to sprendimo imtis teisių gynimo priemonių teisme pagal taikytiną teisę.

2. Valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi neteisminio ginčų sprendimo įstaiga, skaitmeninių paslaugų koordinatorius tos įstaigos prašymu ją sertifikuoja, jeigu jai pavyko įrodyti, jog ji tenkina visas šias sąlygas:

   (a) ji yra nešališka ir nepriklausoma nuo interneto platformų ir interneto platformų teikiamos paslaugos gavėjų;

   (b) ji turi būtinų žinių, susijusių su klausimais, kurių kyla vienoje ar daugiau konkrečių neteisėto turinio sričių, arba su vienos ar daugiau rūšių interneto platformų nuostatų ir sąlygų taikymu ir vykdymo užtikrinimu, tad įstaiga gali veiksmingai padėti išspręsti ginčą;

   (c) ginčų sprendimas yra lengvai prieinamas naudojant elektroninių ryšių technologijas;

   (d) ji gali spręsti ginčus greitai, veiksmingai ir ekonomiškai efektyviai ir bent viena oficialiąja Sąjungos kalba;

   (e) ginčai sprendžiami laikantis aiškių ir teisingų darbo tvarkos taisyklių.

   Skaitmeninių paslaugų koordinatorius, kai taikytina, sertifikate nurodo konkrečius klausimus, su kuriais susijusios įstaigos žinios, ir oficialiąją Sąjungos kalbą ar kalbas, kuriomis įstaiga gali spręsti ginčus, kaip nustatyta atitinkamai pirmos pastraipos b ir d punktuose.

3. Jeigu įstaiga išsprendžia ginčą paslaugos gavėjo naudai, interneto platforma kompensuoja paslaugos gavėjui visus mokesčius ir kitas pagrįstas išlaidas, kurias paslaugos gavėjas patyrė ar patirs dėl ginčo sprendimo. Jeigu įstaiga išsprendžia ginčą interneto platformos naudai, paslaugos gavėjas nėra įpareigojamas kompensuoti mokesčius ar kitas išlaidas, kurias interneto platforma patyrė ar patirs dėl ginčo sprendimo.

   Įstaigos taikomi ginčų sprendimo mokesčiai yra pagrįsti ir bet kuriuo atveju neviršija sąnaudų.

   Sertifikuotos neteisminio ginčų sprendimo įstaigos paskelbia mokesčius ar mokesčiams nustatyti naudojamus mechanizmus suinteresuotajam paslaugos gavėjui ir interneto platformai prieš pradėdamos ginčų sprendimą.

4. Valstybės narės 1 dalies tikslais gali įsteigti neteisminio ginčų sprendimo įstaigas arba remti kelių ar visų neteisminio ginčų sprendimo įstaigų, kurias jos sertifikavo pagal 2 dalį, veiklą.

   Valstybės narės užtikrina, kad jų veikla, vykdoma pagal pirmą pastraipą, nedarytų poveikio jų skaitmeninių paslaugų koordinatorių gebėjimui sertifikuoti atitinkamas įstaigas, kaip numatyta 2 dalyje.

5. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai Komisijai praneša apie neteisminio ginčų sprendimo įstaigas, kurias jie sertifikavo pagal 2 dalį, įskaitant, kai taikytina, tos dalies antroje pastraipoje nurodytas specifikacijas. Komisija paskelbia tokių įstaigų sąrašą, įskaitant specifikacijas, specialiai tam skirtoje interneto svetainėje ir reguliariai jį atnaujina.

6. Šis straipsnis nedaro poveikio Direktyvai 2013/11/ES ir alternatyvaus ginčų sprendimo procedūroms bei pagal tą direktyvą įsteigtoms vartotojų įstaigoms.

19 straipsnis
Patikimi pranešėjai

1. Interneto platformos imasi būtinų techninių ir organizacinių priemonių siekdamos užtikrinti, kad pranešimai, kuriuos per 14 straipsnyje nurodytus mechanizmus pateikia patikimi pranešėjai, būtų nedelsiant nagrinėjami ir sprendimai dėl jų būtų priimami pirmumo tvarka.

2. Patikimų pranešėjų statusą pagal šį reglamentą įstaigoms pateikus prašymą suteikia valstybės narės, kurioje pareiškėjas yra įsisteigęs, skaitmeninių paslaugų koordinatorius, jeigu pareiškėjui pavyko įrodyti, jog jis atitinka visas šias sąlygas:

   (a) jis turi konkrečių žinių ir kompetencijos, kad rastų ir nustatytų neteisėtą turinį ir apie jį praneštų;

   (b) jis atstovauja kolektyviniams interesams ir nepriklauso nuo jokios interneto platformos;

   (c) jis vykdo veiklą taip, kad pranešimai būtų teikiami laiku, kruopščiai ir objektyviai.

3. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai Komisijai ir Valdybai praneša subjektų, kuriems jie pagal 2 dalį suteikė patikimo pranešėjo statusą, pavadinimus, adresus ir e. pašto adresus.

4. Komisija paskelbia 3 dalyje nurodytą informaciją viešai prieinamoje duomenų bazėje ir reguliariai ją atnaujina.

5. Jeigu interneto platforma turi informacijos, iš kurios matyti, kad patikimas pranešėjas per 14 straipsnyje nurodytus mechanizmus yra pateikęs nemažai nepakankamai tikslių ar netinkamai pagrįstų pranešimų, įskaitant informaciją, surinktą nagrinėjant skundus, pateiktus per 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą vidaus skundų nagrinėjimo sistemą, ji pateikia tokią informaciją kartu su reikiamais paaiškinimais ir patvirtinamaisiais dokumentais skaitmeninių paslaugų koordinatoriui, kuris suteikė nagrinėjamam subjektui patikimo pranešėjo statusą.

6. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius, suteikęs subjektui patikimo pranešėjo statusą, atšaukia tą statusą, jeigu atlikęs tyrimą savo iniciatyva arba remdamasis trečiųjų šalių gauta informacija, įskaitant informaciją, kurią interneto platforma pateikė pagal 5 dalį, nustato, kad subjektas nebeatitinka 2 dalyje nustatytų sąlygų. Prieš atšaukdamas statusą skaitmeninių paslaugų koordinatorius suteikia galimybę subjektui pateikti pastabų dėl atliekant tyrimą nustatytų faktų ir ketinimo atšaukti subjektui suteiktą patikimo pranešėjo statusą.

7. Pasitarusi su Valdyba Komisija gali pateikti rekomendacijas, kad padėtų interneto platformoms ir skaitmeninių paslaugų koordinatoriams taikyti 5 ir 6 dalis.

20 straipsnis
Kovos su piktnaudžiavimu priemonės ir apsauga nuo piktnaudžiavimo

1. Paskelbusios išankstinį perspėjimą interneto platformos pagrįstam laikotarpiui sustabdo savo paslaugų teikimą paslaugos gavėjams, dažnai teikiantiems akivaizdžiai neteisėtą turinį.

2. Paskelbusios išankstinį perspėjimą interneto platformos pagrįstam laikotarpiui sustabdo pranešimų ir skundų, kuriuos per 14 ir 17 straipsniuose atitinkamai nurodytus pranešimo ir veiksmų mechanizmus ir vidaus skundų nagrinėjimo sistemas

pateikia asmenys ar subjektai arba skundo pateikėjai, dažnai teikiantys akivaizdžiai nepagrįstus pranešimus ar skundus, nagrinėjimą.

3. Kiekvienu konkrečiu atveju interneto platformos laiku, kruopščiai ir objektyviai įvertina, ar paslaugos gavėjas, asmuo, subjektas ar skundo pateikėjas dalyvauja piktnaudžiaujant, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, atsižvelgdamos į visus svarbius faktus ir aplinkybes, žinomas iš interneto platformos turimos informacijos. Šios aplinkybės apima bent:

   (a) absoliutų akivaizdžiai neteisėto turinio ar akivaizdžiai nepagrįstų pranešimų ar skundų, pateiktų per pastaruosius metus, vienetų skaičių;

   (b) jų santykinę dalį palyginti su bendru per pastaruosius metus pateiktos informacijos vienetų ar pranešimų skaičiumi;

   (c) piktnaudžiavimo sunkumą ir pasekmes;

   (d) paslaugos gavėjo, asmens, subjekto ar skundo pateikėjo ketinimą.

4. Interneto platformos savo nuostatose ir sąlygose aiškiai ir išsamiai išdėsto politiką dėl 1 ir 2 dalyse nurodyto piktnaudžiavimo, taip pat dėl faktų ir aplinkybių, į kurias atsižvelgia vertindamos, ar tam tikras elgesys yra piktnaudžiavimas, ir nurodo sustabdymo trukmę.

21 straipsnis
Pranešimas apie įtarimus dėl nusikalstamų veikų

1. Jeigu interneto platforma sužino apie kokią nors informaciją, dėl kurios kyla įtarimų, kad buvo padaryta, daroma ar tikriausiai bus padaryta sunki nusikalstama veika, kelianti grėsmę asmenų gyvybei ar saugumui, ji skubiai praneša apie savo įtarimą suinteresuotosios valstybės narės ar valstybių narių teisėsaugos ar teisminėms institucijoms ir pateikia visą turimą svarbią informaciją.

2. Jeigu interneto platforma negali pakankamai tiksliai nustatyti suinteresuotosios valstybės narės, ji praneša valstybės narės, kurioje ji yra įsisteigusi arba turi teisinį atstovą, teisėsaugos institucijoms arba informuoja Europolą.

   Šiame straipsnyje suinteresuotoji valstybė narė – tai valstybė narė, kurioje, kaip įtariama, buvo padaryta, daroma ir tikriausiai bus padaryta nusikalstama veika, arba valstybė narė, kurioje gyvena ar yra įtariamas pažeidėjas, arba valstybė narė, kurioje gyvena ar yra įtariamos nusikalstamos veikos auka.

22 straipsnis
Prekiautojų atsekamumas

1. Jeigu interneto platforma leidžia vartotojams sudaryti su prekiautojais nuotolinės prekybos sutartis, ji užtikrina, kad prekiautojai galėtų naudotis jos paslaugomis norėdami reklamuoti žinutes arba siūlyti produktus ar paslaugas Sąjungoje esantiems vartotojams tik jeigu prieš naudojantis jos paslaugomis interneto platforma gavo šią informaciją:

   (a) prekiautojo vardą ir pavardę (pavadinimą), adresą, telefono numerį ir e. pašto adresą;

(b) prekiautojo tapatybės nustatymo dokumento kopiją ar bet kokį kitą elektroninės atpažinties dokumentą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 910/2014[50] 3 straipsnyje;

(c) prekiautojo banko sąskaitos duomenis, jeigu prekiautojas yra fizinis asmuo;

(d) ekonominės veiklos vykdytojo, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1020[51] 3 straipsnio 13 punkte ir 4 straipsnyje arba bet kokiame kitame svarbiame Sąjungos akte, vardą ir pavardę (pavadinimą), adresą, telefono numerį ir e. pašto adresą;

(e) jeigu prekiautojas yra užsiregistravęs prekybos registre ar panašiame viešajame registre, prekybos registrą, į kurį įrašytas prekiautojas, ir jo registracijos numerį ar lygiavertę atpažinties priemonę tame registre;

(f) paties prekiautojo patvirtinimą, kad jis įsipareigoja siūlyti tik produktus ar paslaugas, kurie yra suderinami su taikytinomis Sąjungos teisės normomis.

2. Gavusi tokią informaciją interneto platforma deda pakankamai pastangų, kad įvertintų, ar 1 dalies a, d ir e punktuose nurodyta informacija yra patikima, naudodamasi bet kokia laisvai prieinama oficialia interneto duomenų baze ar valstybės narės ar Sąjungos suteikta elektronine sąsaja arba prašydama prekiautojo pateikti patvirtinamuosius dokumentus iš patikimų šaltinių.

3. Jeigu interneto platforma gauna nuorodų, kad kuris nors 1 dalyje nurodytos iš atitinkamo prekiautojo gautos informacijos vienetas yra netikslus ar neišsamus, platforma prašo prekiautojo nedelsiant arba per Sąjungos ir nacionalinės teisės aktuose nustatytą laikotarpį ištaisyti informaciją, kad būtų užtikrinta, kad visa informacija būtų tiksli ir išsami.

Jeigu prekiautojas tokios informacijos neištaiso ar nepapildo, interneto platforma sustabdo paslaugos teikimą jam, kol nebus įvykdytas prašymas.

4. Interneto platforma saugiai saugo pagal 1 ir 2 dalis gautą informaciją tiek, kiek trunka sutartiniai santykiai su atitinkamu prekiautoju. Vėliau informacija ištrinama.

5. Nepažeidžiant 2 dalies, platforma atskleidžia informaciją trečiosioms šalims tik jeigu to reikalaujama pagal taikytinus teisės aktus, įskaitant 9 straipsnyje minėtus nurodymus ir bet kokius valstybių narių kompetentingų institucijų ar Komisijos nurodymus joms atliekant savo užduotis pagal šį reglamentą.

6. Interneto platforma pateikia paslaugos gavėjams 1 dalies a, d, e ir f punktuose nurodytą informaciją aiškiai ir taip, kad prie jos būtų lengva prieiti ir kad ją būtų lengva suprasti.

7. Interneto platforma sukuria ir organizuoja savo elektroninę sąsają taip, kad prekiautojai galėtų vykdyti savo prievoles pagal taikytinus Sąjungos teisės aktus dėl ikisutartinės informacijos ir informacijos apie produktų saugą.

[50] 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB.

[51] 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

23 straipsnis

Interneto platformų paslaugų teikėjų prievolės teikti skaidrumo ataskaitas

1. Be 13 straipsnyje nurodytos informacijos, interneto platformos į tame straipsnyje nurodytas ataskaitas įtraukia informaciją apie:

   (a) ginčų, pradėtų 18 straipsnyje nurodytose neteisminio ginčų sprendimo įstaigose, skaičių, ginčų sprendimo rezultatus ir vidutinę ginčų sprendimo procedūrų trukmę;

   (b) sustabdymo veiksmų, kurių imtasi pagal 20 straipsnį, skaičių, atskirai nurodant sustabdymo atvejus, susijusius su akivaizdžiai neteisėto turinio pateikimu, akivaizdžiai nepagrįstų pranešimu pateikimu ir akivaizdžiai nepagrįstų skundų pateikimu;

   (c) visus atvejus, kai moderuojant turinį naudotasi automatinėmis priemonėmis, įskaitant konkrečių tikslų paaiškinimą, automatinių priemonių tikslumą siekiant tokių tikslų rodiklius ir pritaikytas apsaugos priemones.

2. Interneto platformos bent kas šešis mėnesius skelbia informaciją apie tai, kiek vidutiniškai aktyvių paslaugos gavėjų per mėnesį yra kiekvienoje valstybėje narėje, apskaičiuojant šį skaičių kaip pastarųjų šešių mėnesių vidurkį, remiantis pagal 25 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatyta metodika.

3. Interneto platformos įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui jo prašymu pateikia 2 dalyje nurodytą informaciją, atnaujinamą gavus tokį prašymą. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius gali prašyti interneto platformos pateikti papildomą informaciją dėl toje dalyje nurodyti skaičiavimo, įskaitant paaiškinimus ir pagrindimą dėl naudojamų duomenų. Tokioje informacijoje neturi būti asmens duomenų.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais sukuriami šablonai dėl 1 dalyje nurodytų ataskaitų formos, turinio ir kitų elementų.

24 straipsnis

Internetinės reklamos skaidrumas

Interneto platformos, savo elektroninėse sąsajose rodančios reklamą, užtikrina, kad paslaugos gavėjai kiekvienos konkrečios reklamos, rodomos kiekvienam konkrečiam paslaugos gavėjui, atveju galėtų aiškiai ir nedviprasmiškai tikruoju laiku nustatyti:

(a) kad rodoma informacija yra reklama;

(b) fizinį ar juridinį asmenį, kurio vardu rodoma reklama;

(c) prasmingą informaciją apie pagrindinius parametrus, naudojamus nustatant paslaugos gavėją, kuriam rodoma reklama.

4 SKIRSNIS

PAPILDOMOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYMO PRIEVOLĖS, TAIKOMOS LABAI DIDELĖMS INTERNETO PLATFORMOMS

25 straipsnis

Labai didelės interneto platformos

1. Šis skirsnis taikomas interneto platformoms, teikiančioms paslaugas Sąjungoje vidutiniškai 45 mln. ar daugiau aktyvių paslaugos gavėjų per mėnesį, šį skaičių

apskaičiuojant pagal 3 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose nustatytą metodiką.

2. Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 69 straipsnį siekdama pakoreguoti 1 dalyje nurodytą vidutinį aktyvių paslaugos gavėjų Sąjungoje skaičių per mėnesį, jeigu Sąjungos gyventojų skaičius padidės ar sumažės bent 5 proc. palyginti su gyventojų skaičiumi 2020 m. arba, atlikus koregavimą deleguotuoju aktu, palyginti su gyventojų skaičiumi tais metais, kai buvo priimtas paskutinis deleguotasis aktas. Tokiu atveju ji pakoreguoja tą skaičių taip, kad jis sudarytų 10 proc. Sąjungos gyventojų tais metais, kai ji priima deleguotąjį aktą, suapvalinant iki didesnio ar mažesnio skaičiaus, kad jis būtų išreikštas milijonais.

3. Pasitarusi su Valdyba Komisija pagal 69 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kad nustatytų konkrečią vidutinio aktyvių paslaugos gavėjų Sąjungoje skaičiaus per mėnesį apskaičiavimo metodiką, kaip numatyta 1 dalyje. Metodikoje, visų pirma, paaiškinama, kaip nustatyti Sąjungos gyventojų skaičių ir kriterijus, pagal kuriuos nustatomas vidutinis aktyvių paslaugos gavėjų Sąjungoje skaičius per mėnesį, atsižvelgiant į skirtingus prieinamumo parametrus.

4. Įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius bent kas šešis mėnesius patikrina, ar vidutinis aktyvių jo jurisdikcijai priklausančių interneto platformų paslaugos gavėjų Sąjungoje skaičius per mėnesį yra lygus 1 dalyje nurodytam skaičiui ar didesnis. Remdamasis tuo patikrinimu jis priima sprendimą šio reglamento įgyvendinimo tikslu pripažinti interneto platformą labai didele interneto platforma arba panaikinti tokį pripažinimą ir nedelsdamas praneša apie savo sprendimą atitinkamai interneto platformai ir Komisijai.

Komisija užtikrina, kad pripažintų labai didelių interneto platformų sąrašas būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, ir reguliariai jį atnaujina. Šiame skirsnyje įtvirtintos prievolės pradedamos taikyti ar nebetaikyti atitinkamoms labai didelėms interneto platformoms praėjus keturiems mėnesiams po paskelbimo.

26 straipsnis
Rizikos vertinimas

1. Labai didelės interneto platformos nuo 25 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodytos taikymo datos bent kartą per metus nustato, analizuoja ir vertina bet kokią reikšmingą sisteminę riziką, kylančią dėl jų paslaugų teikimo ir naudojimo Sąjungoje. Toks rizikos vertinimas konkrečiai siejamas su jų paslaugomis ir apima šių rūšių sisteminę riziką:

   (a) neteisėto turinio sklaidą naudojantis jų paslaugomis;

   (b) bet kokį neigiamą poveikį naudojimuisi pagrindinėmis teisėmis – teise į privatų ir šeimos gyvenimą, saviraiškos ir informacijos laisve, teise į nediskriminavimą ir vaiko teisėmis, įtvirtintomis atitinkamai Chartijos 7, 11, 21 ir 24 straipsniuose;

   (c) tyčinį manipuliavimą paslauga, be kita ko, naudojant paslaugą neautentiškai arba automatiškai, taip darant faktinį ar nuspėjamą neigiamą poveikį visuomenės sveikatos apsaugai, nepilnamečiams ar pilietinėms diskusijoms arba faktinį ar nuspėjamą poveikį, susijusį su rinkimų procesais ir visuomenės saugumu.

2. Atlikdamos rizikos vertinimą labai didelės interneto platformos, visų pirma, atsižvelgia į tai, kaip jų turinio moderavimo sistemos, rekomendavimo sistemos ir reklamos atrankos ir rodymo sistemos daro įtaką bet kurios 1 dalyje nurodytos rūšies sisteminei rizikai, įskaitant galimą sparčią ir plačią neteisėto turinio ir su jų nuostatomis ir sąlygomis nesuderinamos informacijos sklaidą.

27 straipsnis
Rizikos mažinimas

1. Labai didelės interneto platformos įgyvendina pagrįstas, proporcingas ir efektyvias rizikos mažinimo priemones, pritaikytas konkrečiai sisteminei rizikai, nustatytai pagal 26 straipsnį. Tai, kai taikytina, gali būti šios priemonės:

   (a) pritaikyti turinio moderavimo ar rekomendavimo sistemas, sprendimų priėmimo procesus, jų paslaugų parametrus ar veikimą arba nuostatas ir sąlygas;

   (b) imtis tikslinių priemonių, kuriomis siekiama apriboti reklamos rodymą joms teikiant paslaugą;

   (c) tobulinti vidaus procesus ar stiprinti veiklos priežiūrą, visų pirma dėl sisteminės rizikos nustatymo;

   (d) pradėti ar gerinti bendradarbiavimą su patikimais pranešėjais pagal 19 straipsnį;

   (e) pradėti ar gerinti bendradarbiavimą su kitomis interneto platformomis pagal elgesio kodeksus ir krizės protokolus, nurodytus atitinkamai 35 ir 37 straipsniuose.

2. Valdyba, bendradarbiaudama su Komisija, kasmet paskelbia išsamias ataskaitas, kuriose, be kita ko:

   (a) nustatoma ir vertinama didžiausia ir pasikartojanti sisteminė rizika, apie kurią praneša labai didelės interneto platformos ar kuri nustatoma remiantis kitais informacijos šaltiniais, visų pirma pateiktais laikantis 31 ir 33 straipsnių;

   (b) pristatoma geriausia patirtis labai didelėms interneto platformoms mažinant nustatytą sisteminę riziką.

3. Bendradarbiaudama su skaitmeninių paslaugų koordinatoriais Komisija gali paskelbti bendrąsias gaires dėl 1 dalies taikymo konkrečių rūšių rizikai, visų pirma, pristatyti geriausią patirtį ir rekomenduoti galimas priemones, tinkamai atsižvelgdama į galimus priemonių padarinius Chartijoje įtvirtintoms visų dalyvaujančių šalių pagrindinėms teisėms. Rengdama tokias gaires Komisija organizuoja viešas konsultacijas.

28 straipsnis
Nepriklausomas auditas

1. Labai didelėms interneto platformoms jų sąskaita bent kartą per metus atliekamas auditas, kuriuo siekiama įvertinti, kaip vykdomos:

   (a) III skyriuje nustatytos prievolės;

   (b) prievolės, prisiimtos pagal 35 ir 36 straipsniuose nurodytus elgesio kodeksus ir 37 straipsnyje nurodytus krizės protokolus.

2. Auditus pagal 1 dalį atlieka organizacijos, kurios:

(a) yra nepriklausomos nuo atitinkamos labai didelės interneto platformos;

(b) įrodė turinčios žinių rizikos valdymo srityje, techninę kompetenciją ir pajėgumus;

(c) įrodė savo objektyvumą ir profesinę etiką, visų pirma laikydamosi praktikos kodeksų ar atitinkamų standartų.

3. Auditą atliekančios organizacijos parengia kiekvieno audito ataskaitą. Ataskaita rengiama raštu, joje pateikiama bent ši informacija:

(a) labai didelės interneto platformos, dėl kurios atliekamas auditas, pavadinimas, adresas ir kontaktinio centro duomenys, taip pat audito laikotarpis;

(b) auditą atliekančios organizacijos pavadinimas ir adresas;

(c) konkrečių audito elementų ir taikomos metodikos aprašymas;

(d) pagrindinių audito išvadų aprašymas;

(e) audito nuomonė, ar labai didelė interneto platforma, dėl kurios atliekamas auditas, vykdo prievoles ir 1 dalyje nurodytus įsipareigojimus, kuri gali būti teigiama, teigiama su pastabomis ar neigiama;

(f) jeigu audito nuomonė nėra teigiama, praktinės rekomendacijos dėl konkrečių priemonių, kuriomis būtų užtikrintas reikalavimų laikymasis.

4. Labai didelės interneto platformos, gavusios audito ataskaitą, kuri nėra teigiama, atsižvelgia į visas joms skirtas praktines rekomendacijas ir imasi būtinų priemonių joms įgyvendinti. Per vieną mėnesį nuo šių rekomendacijų gavimo jos priima audito įgyvendinimo ataskaitą, kurioje aprašomos tokios priemonės. Jeigu jos neįgyvendina praktinių rekomendacijų, audito įgyvendinimo ataskaitoje jos pateikia priežastis, kodėl rekomendacijos nebuvo įgyvendintos, ir aprašo alternatyvias priemones, kurių jos galbūt ėmėsi tokiais nustatytais rekomendacijų nesilaikymo atvejais.

29 straipsnis
Rekomendavimo sistemos

1. Labai didelės interneto platformos, naudojančios rekomendavimo sistemas, savo nuostatose ir sąlygose nustato aiškius, prieinamus ir lengvai suprantamus pagrindinius rekomendavimo sistemose naudojamus parametrus ir suteikti galimybes paslaugos gavėjams pakeisti tuos pagrindinius parametrus ar daryti jiems įtaką, įskaitant bent vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/679 4 straipsnio 4 punkte.

2. Jeigu pagal 1 dalį yra kelios galimybės, labai didelės interneto platformos savo elektroninėje sąsajoje pateikia lengvai prieinamą funkciją, kurią naudodamas paslaugos gavėjas gali pasirinkti ir bet kada pakeisti tinkamiausią variantą, susijusį su kiekviena rekomendavimo sistema, pagal kurį nustatoma santykinė jiems rodomos informacijos tvarka.

30 straipsnis
Papildomas internetinės reklamos skaidrumas

1. Labai didelės interneto platformos, savo elektroninėse sąsajose rodančios reklamą, programų sąsajose sudaro ir viešai atveria saugyklą, kurioje 2 dalyje nurodyta

informacija laikoma vienus metus nuo paskutinio karto, kai reklama buvo parodyta jų elektroninėse sąsajose. Jos užtikrina, kad saugykloje nebūtų jokių paslaugos gavėjų, kuriems reklama buvo ar galėjo būti rodoma, asmens duomenų.

2. Saugykloje saugoma bent visa toliau išvardyta informacija:

(a) reklamos turinys;

(b) fizinis ar juridinis asmuo, kurio vardu rodoma reklama;

(c) laikotarpis, kurį reklama buvo rodoma;

(d) ar reklamą buvo ketinama rodyti būtent vienai ar daugių konkrečių paslaugos gavėjų grupių ir, jei taip, tuo tikslu taikomi pagrindiniai parametrai;

(e) bendras pasiektų paslaugos gavėjų skaičius ir, kai taikytina, suminiai paslaugos gavėjų grupės ar grupių, kurioms tikslinė reklama buvo skirta, skaičiai.

31 straipsnis
Prieiga prie duomenų ir tikrinimas

1. Labai didelės interneto platformos įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ar Komisijai, jiems pateikus motyvuotą prašymą ir per prašyme nurodytą pagrįstą laikotarpį, suteikia prieigą prie duomenų, kurie yra būtini norint stebėti ir vertinti, kaip laikomasi šio reglamento. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius ir Komisija naudoja tuos duomenis tik tokiais tikslais.

2. Gavusios įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus ar Komisijos motyvuotą prašymą, labai didelės interneto platformos per prašyme nurodytą pagrįstą laikotarpį suteikia prieigą prie duomenų patikrintiems tyrėjams, atitinkantiems šio straipsnio 4 dalies reikalavimus, vien tam, kad atliktų tyrimą, kuris padėtų nustatyti ir suvokti 26 straipsnio 1 dalyje nustatytą sisteminę riziką.

3. Labai didelės interneto platformos suteikia prieigą prie duomenų pagal 1 ir 2 dalis per interneto duomenų bazes ar atitinkamais atvejais per programų sąsajas.

4. Kad taptų patikrintais tyrėjais, tyrėjai turi priklausyti akademinėms įstaigoms, būti nepriklausomi nuo komercinių interesų, turėti patvirtintų žinių su tiriama rizika ar atitinkama mokslinių tyrimų metodika susijusiose srityse, įsipareigoti ir galėti užtikrinti konkrečių duomenų saugumą ir laikytis kiekvieno prašymo konfidencialumo reikalavimų.

5. Pasitarusi su Valdyba Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriuose nustatomos techninės sąlygos, kuriomis labai didelės interneto platformos dalijasi duomenimis pagal 1 ir 2 dalis, ir tikslai, kuriais duomenis galima naudoti. Tokiuose deleguotuosiuose aktuose nustatomos konkrečios sąlygos, kuriomis gali vykti dalijimasis tokiais duomenimis su patikrintais tyrėjais laikantis Reglamento (ES) 2016/679, atsižvelgiant į labai didelių interneto platformų ir atitinkamų paslaugos gavėjų teises ir interesus, įskaitant konfidencialios informacijos, visų pirma komercinių paslapčių, apsaugą ir užtikrinant paslaugos saugumą.

6. Per 15 dienų po 1 ir 2 dalyse nurodyto prašymo gavimo labai didelė interneto platforma gali prašyti įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus ar, kai tinkama, Komisijos iš dalies pakeisti prašymą, jeigu, jos nuomone, ji negali suteikti prieigos prie prašomų duomenų dėl vienos iš šių dviejų priežasčių:

(a) ji neturi prieigos prie duomenų;

(b) suteikus prieigą prie duomenų jos paslaugos saugumas ar konfidencialios informacijos, visų pirma komercinių paslapčių, apsauga taptų labai pažeidžiama.

7. Pagal 6 dalies b punktą teikiamuose prašymuose padaryti dalinius pakeitimus pateikiami pasiūlymai dėl vienos ar daugiau alternatyvių priemonių, kuriomis galima suteikti prieigą prie prašomų duomenų ar kitų duomenų, kurie yra tinkami ir pakankami prašymo tikslui įgyvendinti.

Įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius ar Komisija priima sprendimą dėl prašymo padaryti dalinius pakeitimus per 15 dienų ir praneša apie sprendimą labai didelei interneto platformai ir, kai tinkama, pateikia iš dalies pakeistą prašymą ir nustato naują laikotarpį, per kurį prašymą reikia įvykdyti.

32 straipsnis
Atitikties užtikrinimo pareigūnai

1. Labai didelės interneto platformos paskiria vieną ar daugiau atitikties užtikrinimo pareigūnų, atsakingų už šio reglamento laikymosi stebėseną.

2. Labai didelės interneto platformos atitikties užtikrinimo pareigūnais paskiria tik asmenis, turinčius profesinę kvalifikaciją, žinias, patirtį ir gebėjimus, reikalingus 3 dalyje nurodytoms užduotims vykdyti. Atitikties užtikrinimo pareigūnai gali būti etatiniai darbuotojai arba atlikti šias užduotis pagal sutartį su atitinkama labai didele interneto platforma.

3. Atitikties užtikrinimo pareigūnų užduotys yra šios:

(a) šio reglamento tikslais bendradarbiauti su įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi ir Komisija;

(b) organizuoti ir prižiūrėti labai didelės interneto platformos veiklą, susijusią su nepriklausomu auditu, kaip numatyta 28 straipsnyje;

(c) teikti informaciją ir patarimus labai didelės interneto platformos vadovybei ir darbuotojams dėl atitinkamų prievolių pagal šį reglamentą;

(d) stebėti, kaip labai didelė interneto platforma vykdo savo prievoles pagal šį reglamentą.

4. Labai didelės interneto platformos imasi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad atitikties užtikrinimo pareigūnai galėtų atlikti savo užduotis nepriklausomai.

5. Labai didelės interneto platformos įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ir Komisijai pateikia atitikties užtikrinimo pareigūno vardą ir pavardę ir kontaktinius duomenis.

6. Labai didelės interneto platformos padeda atitikties užtikrinimo pareigūnui atlikti jo užduotis ir suteikia jam būtinus išteklius užduotims tinkamai atlikti. Atitikties užtikrinimo pareigūnas tiesiogiai atsiskaito platformos aukščiausio lygio vadovybei.

33 straipsnis
Labai didelių interneto platformų prievolės teikti skaidrumo ataskaitas

1. Labai didelės interneto platformos skelbia 13 straipsnyje nurodytas ataskaitas per šešis mėnesius nuo 25 straipsnio 4 dalyje nurodytos taikymo datos ir vėliau kas šešis mėnesius.

2. Be 13 straipsnyje nurodytų ataskaitų, labai didelės interneto platformos viešai skelbia ir bent kartą per metus ir per 30 dienų po 28 straipsnio 4 dalyje numatytos audito įgyvendinimo ataskaitos priėmimo įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ir Komisijai pateikia:

   (a) ataskaitą, kurioje pristatomi pagal 26 straipsnį atlikto rizikos vertinimo rezultatai;

   (b) susijusias rizikos mažinimo priemones, nustatytas ir įgyvendintas pagal 27 straipsnį;

   (c) 28 straipsnio 3 dalyje numatytą audito ataskaitą;

   (d) 28 straipsnio 4 dalyje numatytą audito įgyvendinimo ataskaitą.

3. Jeigu labai didelė interneto platforma mano, kad paskelbus informaciją pagal 2 dalį gali būti atskleista platformos ar paslaugos gavėjų konfidenciali informacija, paslaugos saugumas gali tapti labai pažeidžiamas, gali būti padaryta žala visuomenės saugumui ar paslaugos gavėjams, platforma gali išimti tokią informaciją iš ataskaitų. Tokiu atveju platforma pateikia išsamias ataskaitas įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ir Komisijai kartu pateikdama informacijos pašalinimo iš viešų ataskaitų motyvų paaiškinimą.

5 SKIRSNIS
KITOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU IŠSAMAUS PATIKRINIMO PRIEVOLĖMIS

34 straipsnis
Standartai

1. Komisija palankiai vertina ir skatina savanoriškų sektoriaus standartų, kuriuos nustato atitinkamos Europos ir tarptautinės standartizacijos įstaigos, rengimą ir įgyvendinimą bent dėl:

   (a) pranešimų pateikimo elektroninėmis priemonėmis pagal 14 straipsnį;

   (b) patikimų pranešėjų pranešimų pateikimo elektroninėmis priemonėmis pagal 19 straipsnį, be kita ko, per programų sąsajas;

   (c) konkrečių sąsajų, įskaitant programų sąsajas, kurios padeda vykdyti 30 ir 31 straipsniuose nustatytas prievoles;

   (d) labai didelių interneto platformų audito pagal 28 straipsnį;

   (e) 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų reklamos saugyklų suderinamumo;

   (f) duomenų perdavimo tarp reklamos tarpininkų padedant vykdyti skaidrumo prievoles pagal 24 straipsnio b ir c punktus.

2. Komisija palankiai vertina standartų atnaujinimą atsižvelgiant į technologinę plėtrą ir atitinkamų paslaugų gavėjų elgesį.

35 straipsnis
Elgesio kodeksai

1. Siekdamos prisidėti prie tinkamo šio reglamento taikymo Komisija ir Valdyba skatina ir sudaro palankesnes sąlygas, laikantis Sąjungos teisės aktų, visų pirma konkurencijos ir asmens duomenų apsaugos, Sąjungos lygmeniu rengti elgesio

kodeksus, atsižvelgdamos, visų pirma, į konkrečius sunkumus, susijusius su kova su įvairių rūšių neteisėtu turiniu ir sistemine rizika.

2. Jeigu kyla reikšminga sisteminė rizika, kaip apibrėžta 26 straipsnio 1 dalyje, kuri yra susijusi su keliomis labai didelėmis interneto platformomis, Komisija gali pakviesti suinteresuotąsias labai dideles interneto platformas ir, kai tinkama, kitas labai dideles interneto platformas, kitas interneto platformas ir kitus tarpininkavimo paslaugų teikėjus, taip pat pilietinės visuomenės organizacijas ir kitas suinteresuotąsias šalis dalyvauti rengiant elgesio kodeksus, be kita ko, nustatant įsipareigojimus imtis konkrečių rizikos mažinimo priemonių ir kuriant reguliaraus ataskaitų apie įgyvendinimo priemones ir jų rezultatus teikimo sistemą.

3. Įgyvendindamos 1 ir 2 dalis Komisija ir Valdyba siekia užtikrinti, kad elgesio kodeksuose būtų aiškiai nustatyti jų tikslai ir pagrindiniai veiklos rezultatų rodikliai, kuriais matuojamas tokių tikslų pasiekimas, ir Sąjungos lygmeniu būtų tinkamai atsižvelgiama į visų suinteresuotųjų šalių, įskaitant piliečius, poreikius ir interesus. Komisija ir Valdyba taip pat siekia užtikrinti, kad dalyviai reguliariai praneštų Komisijai ir atitinkamiems įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriams apie visas įgyvendinamas priemones ir jų rezultatus, matuojamus pagal nustatytus pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius.

4. Komisija ir Valdyba įvertina, ar elgesio kodeksai atitinka 1 ir 3 dalyse nustatytus tikslus, ir reguliariai stebi ir vertina tų tikslų įgyvendinimą. Jos paskelbia savo išvadas.

5. Valdyba reguliariai stebi ir vertina elgesio kodeksų tikslų įgyvendinimą atsižvelgdama į pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius, kurie gali būti juose nustatyti.

36 straipsnis

Internetinės reklamos srities elgesio kodeksai

1. Komisija skatina ir sudaro palankesnes sąlygas Sąjungos lygmeniu rengti interneto platformų ir kitų atitinkamų paslaugų teikėjų, kaip antai internetinės reklamos tarpininkavimo paslaugų teikėjų ar paslaugos gavėjams atstovaujančių organizacijų ir pilietinės visuomenės organizacijų ar atitinkamų valdžios institucijų elgesio kodeksus, siekiant didinti internetinės reklamos skaidrumą viršijant 24 ir 30 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

2. Komisija siekia užtikrinti, kad elgesio kodeksais būtų siekiama efektyviai perduoti informaciją visapusiškai paisant visų dalyvaujančių šalių teisių ir interesų ir sukurti konkurencingą, skaidrią ir teisingą internetinės reklamos aplinką pagal Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus, visų pirma dėl konkurencijos ir asmens duomenų apsaugos. Komisija siekia užtikrinti, kad elgesio kodeksuose būtų aprašytas bent:

   (a) internetinės reklamos tarpininkavimo paslaugų teikėjų turimos informacijos perdavimas paslaugos gavėjams laikantis 24 straipsnio b ir c punktuose nustatytų reikalavimų;

   (b) internetinės reklamos tarpininkavimo paslaugų teikėjų turimos informacijos perdavimas saugykloms pagal 30 straipsnį.

3. Komisija ragina parengti elgesio kodeksus per vienus metus nuo šio reglamento taikymo pradžios datos ir pradėti juos taikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tos datos.

37 straipsnis
Krizės protokolai

1. Remdamasi 2, 3 ir 4 dalimis Valdyba gali rekomenduoti Komisijai pradėti rengti krizės protokolus, kurie būtų taikomi krizinėse situacijose, susijusiose tik su ypatingomis aplinkybėmis, darančiomis poveikį visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai.

2. Komisija skatina labai dideles interneto platformas ir, kai tinkama, kitas interneto platformas, dalyvaujant Komisijai, rengti, išbandyti ir taikyti tokius krizės protokolus, kuriuose yra numatyta viena ar daugiau iš toliau nurodytų priemonių, ir sudaro tam palankias sąlygas:

   (a) aiškiai rodyti valstybių narių valdžios institucijų suteiktą ar Sąjungos lygmens informaciją apie krizinę situaciją;

   (b) užtikrinti, kad už krizių valdymą atsakytų 10 straipsnyje nurodytas kontaktinis centras;

   (c) kai taikytina, pritaikyti išteklius, skirtus vykdyti 14, 17, 19, 20 ir 27 straipsniuose nustatytas prievoles, atsižvelgiant į krizinės situacijos sukeltus poreikius.

3. Kai tinkama, Komisija gali pakviesti valstybių narių valdžios institucijas ir Sąjungos įstaigas, tarnybas ir agentūras dalyvauti rengiant ir išbandant krizės protokolus ir prižiūrint jų taikymą. Kai būtina ir tinkama, Komisija taip pat gali pakviesti pilietinės visuomenės organizacijas ar kitas svarbias organizacijas dalyvauti rengiant krizės protokolus.

4. Komisija siekia užtikrinti, kad krizės protokoluose būtų aiškiai nustatyti visi toliau išvardyti elementai:

   (a) konkretūs parametrai, pagal kuriuos nustatoma, kas yra konkreti ypatinga aplinkybė, kurią siekiama įveikti taikant krizės protokolą, ir kokių tikslų juo siekiama;

   (b) kiekvieno dalyvio vaidmuo ir priemonės, kurias jie turi įgyvendinti parengiamajame etape ir aktyvavus krizės protokolą;

   (c) aiški procedūra, kurią taikant nustatoma, kada turi būti aktyvuotas krizės protokolas;

   (d) aiški procedūra, kurią taikant nustatomas laikotarpis, per kurį reikia imtis aktyvavus krizės protokolą vykdytinų priemonių, kurios turi apimti tik tai, kas būtina siekiant įveikti konkrečias ypatingas aplinkybes;

   (e) apsaugos priemonės, kuriomis siekiama pašalinti neigiamą poveikį naudojimuisi Chartijoje įtvirtintomis pagrindinėmis teisėmis, visų pirma saviraiškos ir informacijos laisve ir teise į nediskriminavimą;

   (f) procesas, kaip pasibaigus krizinei situacijai viešai pranešama apie įgyvendintas priemones, jų trukmę ir rezultatus.

5. Jeigu Komisija mano, kad krizės protokolu nepavyksta efektyviai įveikti krizinės situacijos arba apsaugoti naudojimosi pagrindinėmis teisėmis, kaip numatyta 4 dalies e punkte, ji gali prašyti dalyvių peržiūrėti krizės protokolą, be kita ko, imantis papildomų priemonių.

IV skyrius
Įgyvendinimas, bendradarbiavimas, sankcijos ir vykdymo užtikrinimas

1 SKIRSNIS
KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR NACIONALINIAI SKAITMENINIŲ PASLAUGŲ KOORDINATORIAI

38 straipsnis
Kompetentingos institucijos ir skaitmeninių paslaugų koordinatoriai

1. Valstybės narės paskiria vieną ar kelias kompetentingas institucijas, atsakingas už šio reglamento taikymą ir vykdymo užtikrinimą (toliau – kompetentingos institucijos).

2. Valstybės narės paskiria vieną iš kompetentingų institucijų savo skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius atsako už visus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu ir vykdymo užtikrinimu toje valstybėje narėje, nebent atitinkama valstybė narė būtų pavedusi tam tikras konkrečias užduotis ar sektorius kitoms kompetentingoms institucijoms. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius bet kuriuo atveju privalo nacionaliniu lygmeniu užtikrinti tokių klausimų koordinavimą ir padėti efektyviai ir nuosekliai taikyti šį reglamentą ir užtikrinti jo vykdymą visoje Sąjungoje.

   Tuo tikslu skaitmeninių paslaugų koordinatoriai bendradarbiauja vienas su kitu, su kitomis nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, Valdyba ir Komisijai, nedarant poveikio galimybei valstybėms narėms numatyti reguliarų pasikeitimą nuomonėmis su kitomis institucijomis, kai tai svarbu vykdant tų kitų institucijų ir skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus užduotis.

   Jeigu valstybė narė, be skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus, paskiria daugiau nei vieną kompetentingą instituciją, ji užtikrina, kad tokių institucijų ir skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus užduotys būtų aiškiai apibrėžtos ir kad vykdydamos savo užduotis jos glaudžiai ir efektyviai tarpusavyje bendradarbiautų. Suinteresuotoji valstybė narė Komisijai ir Valdybai pateikia kitų kompetentingų institucijų pavadinimus ir praneša apie joms pavestas užduotis.

3. Valstybės narės paskiria skaitmeninių paslaugų koordinatorius per du mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

   Valstybės narės viešai paskelbia ir Komisijai ir Valdybai pateikia skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi paskirtos kompetentingos institucijos pavadinimą ir informaciją apie tai, kaip su ja galima susisiekti.

4. 39, 40 ir 41 straipsniuose nustatyti skaitmeninių paslaugų koordinatoriams keliami reikalavimai taip pat taikomi visoms kitoms kompetentingoms institucijoms, kurias valstybės narės paskiria pagal 1 dalį.

39 straipsnis
Skaitmeninių paslaugų koordinatoriams keliami reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų skaitmeninių paslaugų koordinatoriai atliktų savo užduotis pagal šį reglamentą nešališkai, skaidriai ir laiku. Valstybės narės užtikrina,

kad jų skaitmeninių paslaugų koordinatoriai turėtų pakankamus techninius, finansinius ir žmogiškuosius išteklius užduotims vykdyti.

2. Vykdydami savo užduotis ir įgaliojimus pagal šį reglamentą skaitmeninių paslaugų koordinatoriai veikia visiškai nepriklausomai. Jie nepatiria jokios tiesioginės ar netiesioginės išorės įtakos bei neprašo ir nepriima jokių kitos valdžios institucijos ar privataus subjekto nurodymų.

3. 2 dalimi nedaromas poveikis skaitmeninių paslaugų koordinatorių užduotims šiame reglamente numatytoje priežiūros ir vykdymo užtikrinimo sistemoje ir bendradarbiavimui su kitomis kompetentingomis institucijomis pagal 38 straipsnio 2 dalį. 2 dalis neužkerta kelio suinteresuotosioms valdžios institucijoms vykdyti priežiūrą pagal nacionalinę konstitucinę teisę.

40 straipsnis
Jurisdikcija

1. Taikant šio reglamento III ir IV skyrius jurisdikcija priklauso valstybei narei, kurioje yra pagrindinė tarpininkavimo paslaugų teikėjo įsisteigimo vieta.

2. Tarpininkavimo paslaugų teikėjas, kuris nėra įsisteigęs Sąjungoje, bet siūlo savo paslaugas Sąjungoje, pagal III ir IV skyrius laikomas priklausančiu valstybės narės, kurioje gyvena ar yra įsisteigęs jo teisinis atstovas, jurisdikcijai.

3. Jeigu tarpininkavimo paslaugų teikėjas nepaskiria teisinio atstovo pagal 11 straipsnį, taikant III ir IV skyrius jurisdikcija priklauso visoms valstybėms narėms. Jeigu valstybė narė nusprendžia pagal šią dalį pasinaudoti savo jurisdikcija, ji praneša apie tai visoms kitoms valstybėms narėms ir užtikrina, kad būtų laikomasi *ne bis in idem* principo.

4. 1, 2 ir 3 dalys nedaro poveikio 50 straipsnio 4 dalies antrai pastraipai ir 51 straipsnio 2 dalies antrai pastraipai bei Komisijos užduotims ir įgaliojimams pagal 3 skirsnį.

41 straipsnis
Skaitmeninių paslaugų koordinatorių įgaliojimai

1. Kai būtina vykdant užduotis, skaitmeninių paslaugų koordinatoriams suteikiami bent šie tiriamieji įgaliojimai dėl tos valstybės narės jurisdikcijai priklausančių tarpininkavimo paslaugų teikėjų elgesio:

   (a) įgaliojimai reikalauti, kad tokie paslaugų teikėjai, taip pat kiti asmenys, vykdantys veiklą, susijusią su jų amatu, verslu ar profesija, kuriems gali būti pagrįstai žinoma su įtariamu šio reglamento pažeidimu susijusi informacija, įskaitant organizacijas, atliekančias auditą pagal 28 straipsnį ir 50 straipsnio 3 dalį, pateiktų tokią informaciją per pagrįstą laikotarpį;

   (b) įgaliojimai atlikti patikrinimus vietoje bet kokiose patalpose, kurias tokie paslaugų teikėjai ar asmenys naudoja su jų amatu, verslu ar profesija susijusiais tikslais, arba prašyti tai padaryti kitų valdžios institucijų, siekiant ištirti, surasti ar gauti bet kokios formos ir bet kokioje laikmenoje saugomą informaciją, susijusią su įtariamu pažeidimu, arba gauti jos kopijas;

   (c) įgaliojimai prašyti bet kurio tokių paslaugų teikėjų ar asmenų darbuotojo ar atstovo pateikti paaiškinimus dėl bet kokios su įtariamu pažeidimu susijusios informacijos ir užfiksuoti atsakymus.

2. Kai būtina vykdant užduotis, skaitmeninių paslaugų koordinatoriams suteikiami bent šie vykdymo užtikrinimo įgaliojimai tos valstybės narės jurisdikcijai priklausančių tarpininkavimo paslaugų teikėjų atžvilgiu:

(a) įgaliojimai patvirtinti tokių paslaugų teikėjų prisiimtus įsipareigojimus laikytis šio reglamento ir padaryti tuos įsipareigojimus privalomus;

(b) įgaliojimai nurodyti nutraukti pažeidimus ir, kai tinkama, skirti pažeidimui proporcingas taisomąsias priemones, kurios yra būtinos norint efektyviai pašalinti pažeidimą;

(c) įgaliojimai pagal 42 straipsnį skirti baudas už šio reglamento ir visų pagal 1 dalį pateiktų nurodymų nesilaikymą;

(d) įgaliojimai pagal 42 straipsnį skirti periodines baudas siekiant užtikrinti, kad pažeidimas būtų nutrauktas laikantis pagal šios dalies b punktą pateikto nurodymo, arba už bet kurių pagal 1 dalį pateiktų nurodymų nevykdymą;

(e) įgaliojimai patvirtinti laikinąsias priemones, kuriomis siekiama išvengti didelės žalos rizikos.

Pagal pirmos pastraipos c ir d punktus skaitmeninių paslaugų koordinatoriams taip pat suteikiami tuose punktuose nurodyti vykdymo užtikrinimo įgaliojimai dėl kitų 1 dalyje nurodytų asmenų, kurie nevykdo bet kokių jiems pagal tą dalį pateiktų nurodymų. Tuos vykdymo užtikrinimo įgaliojimus jie vykdo tik tiems kitiems asmenims tinkamu laiku pateikę visą svarbią su tokiais nurodymais susijusią informaciją, įskaitant taikytiną laikotarpį, baudas ar reguliariai mokamas baudas, kurios gali būti skirtos už nurodymų nevykdymą, ir galimas teisių gynimo priemones.

3. Jeigu visi kiti šiame straipsnyje numatyti įgaliojimai pašalinti pažeidimą jau išnaudoti, o pažeidimas tęsiamas ir dėl jo daroma didelė žala, kuriai neįmanoma užkirsti kelio pasinaudojant kitais įgaliojimais pagal Sąjungos ar nacionalinę teise, kai būtina jų užduotims vykdyti, skaitmeninių paslaugų koordinatoriai taip pat turi įgaliojimus valstybės narės jurisdikcijai priklausančių tarpininkavimo paslaugų teikėjų atžvilgiu imtis šių priemonių:

(a) reikalauti, kad paslaugų teikėjų valdymo organas per pagrįstą laikotarpį ištirtų padėtį ir priimtų ir pateiktų veiksmų planą, kuriame numatomos reikiamos pažeidimo nutraukimo priemonės, užtikrinti, kad paslaugų teikėjas įgyvendintų tas priemones ir pranešti apie įgyvendintas priemones;

(b) jeigu, skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus nuomone, paslaugų teikėjas nepakankamai įvykdė pirmoje įtraukoje nustatytus reikalavimus, pažeidimas nėra nutrauktas, kelia didelę žalą ir yra susijęs su sunkia nusikalstama veika, keliančią grėsmę asmenų gyvybei ar saugumui, prašyti tos valstybės narės kompetentingos teisminės institucijos nurodyti laikinai apriboti su pažeidimu susijusių paslaugos gavėjų prieigą arba, tik jeigu tai techniškai neįmanoma, prie tarpininkavimo paslaugų teikėjo elektroninės sąsajos, kurioje daromas pažeidimas.

Išskyrus atvejus, kai skaitmeninių paslaugų koordinatorius veikia Komisijos prašymu pagal 65 straipsnį, prieš pateikdamas pirmos pastraipos b punkte nurodytą prašymą, skaitmeninių paslaugų koordinatorius suinteresuotosioms šalims siūlo pateikti pastabas raštu per ne trumpesnį nei dviejų savaičių laikotarpį ir aprašo priemones, kurių ketina prašyti imtis, nurodydamas numatomą adresatą ar adresatus. Paslaugų

teikėjas, numatomas adresatas ar adresatai ir bet kokia kita trečioji šalis, įrodžiusi turinti teisėtų interesų, turi teisę dalyvauti kompetentingos teisminės institucijos procese. Visos priemonės, kurių nurodoma imtis, turi būti proporcingos pažeidimo pobūdžiui, sunkumui, pasikartojimui ir trukmei, nepagrįstai neribojant suinteresuotųjų paslaugos gavėjų galimybės susipažinti su teisėta informacija.

Apribojimas taikomas keturias savaites su galimybe kompetentingos teisminės institucijos nurodymu leisti skaitmeninių paslaugų koordinatoriui pratęsti tą laikotarpį dar tokiam pat laikui tiek kartų, kiek leidžia ta teisminė institucija. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius pratęsia laikotarpį tik jeigu, atsižvelgęs į visų šalių, kuriems apribojimas daro poveikį, teises ir interesus ir visas svarbias aplinkybes, įskaitant visą informaciją, kurią jam gali pateikti paslaugų teikėjas, priemonės adresatas ar adresatai ir bet kokia kita trečioji šalis, įrodžiusi turinti teisėtų interesų, mano, jog yra tenkinamos abi šios sąlygos:

(a) paslaugų teikėjas nesiėmė būtinų priemonių pažeidimui nutraukti;

(b) laikinuoju apribojimu nėra nepagrįstai apribojama galimybė paslaugos gavėjams susipažinti su teisėta informacija, atsižvelgiant į paslaugos gavėjų, kuriems daromas poveikis, skaičių ir į tai, ar yra tinkamų ir lengvai prieinamų alternatyvų.

Jeigu, skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus nuomone, tos dvi sąlygos yra tenkinamos, bet jis nebegali pratęsti laikotarpio pagal trečią pastraipą, jis pateikia kompetentingai teisminei institucijai naują prašymą, kaip numatyta pirmos pastraipos b punkte.

4. 1, 2 ir 3 dalyse išvardyti įgaliojimai nedaro poveikio 3 skirsniui.

5. Priemonės, kurių imasi skaitmeninių paslaugų koordinatoriai vykdydami savo įgaliojimus pagal 1, 2 ir 3 dalis, turi būti efektyvios, atgrasomos ir proporcingos, atsižvelgiant, visų pirma, į pažeidimo ar įtariamo pažeidimo, su kuriuo tos priemonės yra susijusios, pobūdį, sunkumą, pasikartojimą ir trukmę bei, kai tinkama, į atitinkamo tarpininkavimo paslaugų teikėjo ekonominius, techninius ir veiklos pajėgumus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad įgaliojimai pagal 1, 2 ir 3 dalis būtų vykdomi taikant tinkamas apsaugos priemones, numatytas taikytinuose nacionalinės teisės aktuose, laikantis Chartijos ir bendrųjų Sąjungos teisės principų. Visų pirma, tokių priemonių imamasi tik apsaugant teisę į privatų gyvenimą ir teises į gynybą, įskaitant teises būti išklausytam ir susipažinti su byla, ir paisant visų dalyvaujančių šalių teisės į veiksmingą apskundimą teismine tvarka.

42 straipsnis
Sankcijos

1. Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų jų jurisdikcijai priklausantiems tarpininkavimo paslaugų teikėjams pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad tos sankcijos būtų įgyvendinamos pagal 41 straipsnį.

2. Sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės apie tas taisykles ir priemones praneša Komisijai ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad didžiausia sankcijų, nustatytų už šiame reglamente įtvirtintų prievolių nevykdymą, suma neviršytų 6 proc. atitinkamo tarpininkavimo

paslaugų teikėjo metinių pajamų ar apyvartos. Sankcijos už neteisingos, neišsamios ar klaidinančios informacijos pateikimą, atsakymo nepateikimą arba neteisingos, neišsamios ar klaidinančios informacijos neištaisymą ir atsisakymą būti patikrintam vietoje neturi viršyti 1 proc. atitinkamo paslaugų teikėjo metinių pajamų ar apyvartos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad didžiausia periodinių baudų suma neviršytų 5 proc. vidutinės atitinkamo tarpininkavimo paslaugų teikėjo apyvartos per dieną ankstesniais finansiniais metais apskaičiuojant nuo atitinkamame sprendime nurodytos datos.

43 straipsnis
Teisė pateikti skundą

Paslaugos gavėjai turi teisę pateikti skundą dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjų, įtariamų pažeidus šį reglamentą, valstybės narės, kurioje paslaugos gavėjas gyvena ar yra įsisteigęs, skaitmeninių paslaugų koordinatoriui. Skaitmeninių paslaugų koordinatorius įvertina skundą ir, kai tinkama, jį perduoda įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui. Jeigu skundas patenka į kitos kompetentingos institucijos atsakomybės sritį skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus valstybėje narėje, gavęs skundą jis jį perduoda tai institucijai.

44 straipsnis
Veiklos ataskaitos

1. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai parengia metinę pagal šį reglamentą vykdomos veiklos ataskaitą. Jie paskelbia metines ataskaitas viešai ir pateikia jas Komisijai ir Valdybai.

2. Metinėje ataskaitoje pateikiama bent ši informacija:

   (a) nurodymų imtis veiksmų kovojant su neteisėtu turiniu bei nurodymų teikti informaciją, kuriuos pagal 8 ir 9 straipsnius pateikė bet kuri atitinkamo skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus valstybės narės nacionalinė teisminė ar administracinė institucija, skaičius ir dalykas;

   (b) tų nurodymų įgyvendinimo veiksmai, apie kuriuos pagal 8 ir 9 straipsnius pranešta skaitmeninių paslaugų koordinatoriui.

3. Jeigu valstybė narė pagal 38 straipsnį yra paskyrusi kelias kompetentingas institucijas, ji užtikrina, kad skaitmeninių paslaugų koordinatorius parengtų vieną ataskaitą, į kurią įtrauktų visų kompetentingų institucijų veiklą, ir kad skaitmeninių paslaugų koordinatorius gautų visą svarbią tam reikalingą informaciją ir paramą iš kitų suinteresuotųjų kompetentingų institucijų.

45 straipsnis
Tarpvalstybinis skaitmeninių paslaugų koordinatorių bendradarbiavimas

1. Jeigu skaitmeninių paslaugų koordinatorius turi priežasčių įtarti, kad tarpininkavimo paslaugos teikėjas, nepatenkantis į suinteresuotosios valstybės narės jurisdikciją, pažeidė šį reglamentą, jis prašo įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus įvertinti šį atvejį ir imtis reikiamų tiriamųjų ir vykdymo užtikrinimo priemonių, kad užtikrintų šio reglamento laikymąsi.

   Jeigu Valdyba turi priežasčių įtarti, kad tarpininkavimo paslaugos teikėjas pažeidė šį reglamentą taip, kad tai svarbu bent trims valstybėms narėms, ji gali rekomenduoti

įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui įvertinti šį atvejį ir imtis reikiamų tiriamųjų ir vykdymo užtikrinimo priemonių, kad užtikrintų šio reglamento laikymąsi.

2. Pagal 1 dalį pateiktame prašyme ar rekomendacijoje nurodoma bent:

   (a) atitinkamo tarpininkavimo paslaugų teikėjo kontaktinis centras, kaip numatyta 10 straipsnyje;

   (b) svarbių faktų aprašymas, svarbios šio reglamento nuostatos ir priežastys, kodėl prašymą išsiuntęs skaitmeninių paslaugų koordinatorius ar Valdyba įtaria, kad paslaugų teikėjas pažeidė šį reglamentą;

   (c) bet kokia kita informacija, kurią prašymą išsiuntęs skaitmeninių paslaugų koordinatorius ar Valdyba laiko svarbia, įskaitant, kai tinkama, jų pačių iniciatyva surinktą informaciją, ar pasiūlymai dėl konkrečių įgyvendintinų tiriamųjų ar vykdymo užtikrinimo priemonių, įskaitant laikinąsias priemones.

3. Įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius itin atidžiai atsižvelgia į prašymą ar rekomendaciją, pateiktą pagal 1 dalį. Jeigu, jo nuomone, prašyme ar rekomendacijoje pateikiama nepakankamai informacijos, kad būtų galima pagal juos imtis veiksmų, ir yra priežasčių manyti, kad prašymą išsiuntęs skaitmeninių paslaugų koordinatorius ar Valdyba galėtų pateikti papildomos informacijos, jis gali prašyti tokią informaciją pateikti. 4 dalyje nustatytas laikotarpis sustabdomas, kol nebus pateikta papildoma informacija.

4. Įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius, nepagrįstai nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo ar rekomendacijos gavimo, prašymą išsiuntusiam skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ar Valdybai pateikia savo arba, kai tinkama, bet kurios kitos pagal nacionalinę teisę kompetentingos institucijos vertinimą dėl įtariamo pažeidimo ir paaiškinimą dėl visų tiriamųjų ar vykdymo užtikrinimo priemonių, kurių dėl jo imtasi ar numatoma imtis siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi.

5. Jeigu prašymą išsiuntęs skaitmeninių paslaugų koordinatorius arba atitinkamais atvejais Valdyba negauna atsakymo per 4 dalyje nustatytą laikotarpį arba nepritaria įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus vertinimui, jie gali perduoti klausimą Komisijai ir pateikti jai visą svarbią informaciją. Į tokią informaciją įtraukiama bent įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui išsiųstas prašymas ar rekomendacija, visa pagal 3 dalį pateikta papildoma informacija ir 4 dalyje nurodytas pranešimas.

6. Pasitarusi su įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi ir Valdyba, išskyrus atvejus kai pati Valdyba perdavė klausimą, Komisija įvertina klausimą per tris mėnesius po jo perdavimo jai pagal 5 dalį.

7. Jeigu pagal 6 dalį Komisija daro išvadą, kad vertinimas arba tiriamosios ar vykdymo užtikrinimo priemonės, kurių imtasi ar numatoma imtis pagal 4 dalį, yra nesuderinamos su šiuo reglamentu, ji prašo įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus įvertinti klausimą išsamiau ir imtis reikiamų tiriamųjų ar vykdymo užtikrinimo priemonių siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi bei pranešti apie tokias įgyvendintas priemones per du mėnesius nuo to prašymo pateikimo dienos.

46 straipsnis

Bendri tyrimai ir prašymai Komisijai įsikišti

1. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai gali dalyvauti bendruose tyrimuose, kurie gali būti koordinuojami padedant Valdybai ir yra susiję su šiuo reglamentu reglamentuojamais klausimais dėl keliose valstybėse narėse veiklą vykdančių tarpininkavimo paslaugų teikėjų.

   Tokie bendri tyrimai nedaro poveikio dalyvaujančių skaitmeninių paslaugų koordinatorių užduotims ir įgaliojimams ir tokių užduočių ir šiame reglamente numatytų įgaliojimų vykdymui keliamiems reikalavimams. Dalyvaujantys skaitmeninių paslaugų koordinatoriai pateikia turimus bendrų tyrimų rezultatus kitiems skaitmeninių paslaugų koordinatoriams, Komisijai ir Valdybai per 67 straipsnyje numatytą sistemą, kad jie galėtų vykdyti savo užduotis pagal šį reglamentą.

2. Jeigu įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius turi priežasčių manyti, kad labai didelė interneto platforma pažeidė šio reglamento reikalavimus, jis gali prašyti Komisijos imtis reikiamų tiriamųjų ir vykdymo užtikrinimo priemonių, kad užtikrintų šio reglamento laikymąsi, kaip numatyta 3 skirsnyje. Tokiame prašyme pateikiama visa 45 straipsnio 2 dalyje išvardyta informacija ir nurodomos priežastys, kodėl Komisijos prašoma įsikišti.

2 SKIRSNIS
EUROPOS SKAITMENINIŲ PASLAUGŲ VALDYBA

47 straipsnis

Europos skaitmeninių paslaugų valdyba

1. Sukuriama nepriklausoma skaitmeninių paslaugų koordinatorių patariamoji grupė, kuri vykdo tarpininkavimo paslaugų teikėjų priežiūrą ir vadinasi Europos skaitmeninių paslaugų valdyba (toliau – Valdyba).

2. Valdyba teikia rekomendacijas skaitmeninių paslaugų koordinatoriams ir Komisijai pagal šį reglamentą, kad būtų pasiekti šie tikslai:

   (a) padėti nuosekliai įgyvendinti šį reglamentą ir veiksmingą skaitmeninių paslaugų koordinatorių bendradarbiavimą su Komisija į šį reglamentą įtrauktais klausimais;

   (b) vykdyti koordinavimą ir prisidėti prie Komisijos ir skaitmeninių paslaugų koordinatorių ir kitų kompetentingų institucijų rekomendacijų ir analizės dėl vidaus rinkoje kylančių problemų, susijusių su į šį reglamentą įtrauktais klausimais;

   (c) padėti skaitmeninių paslaugų koordinatoriams ir Komisijai vykdyti labai didelių interneto platformų priežiūrą.

48 straipsnis

Valdybos struktūra

1. Valdybą sudaro skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, kuriems atstovauja aukšto lygio pareigūnai. Jeigu tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, Valdybos veikloje dalyvauja kitos kompetentingos institucijos, kurioms pavesta kartu su skaitmeninių paslaugų koordinatoriumi vykdyti konkrečias praktines funkcijas, susijusias su šio

reglamento taikymu ir vykdymo užtikrinimu. Kitos nacionalinės institucijos gali būti kviečiamos į posėdžius, kuriuose nagrinėjami joms svarbūs klausimai.

2. Kiekviena valstybė narė turi vieną balsą. Komisija neturi balsavimo teisių.

Valdyba priima savo aktus paprastąja balsų dauguma.

3. Valdybai pirmininkauja Komisija. Komisija sušaukia posėdžius ir rengia darbotvarkę atsižvelgdama į Valdybos užduotis pagal šį reglamentą ir darbo tvarkos taisykles.

4. Komisija teikia administracinę ir analitinę paramą Valdybos veiklai pagal šį reglamentą.

5. Valdyba gali kviesti ekspertus ir stebėtojus dalyvauti posėdžiuose ir gali bendradarbiauti su kitomis Sąjungos įstaigomis, tarnybomis, agentūromis ir patariamosiomis grupėmis, taip pat, kai tinkama, su išorės ekspertais. Valdyba viešai skelbia tokio bendradarbiavimo rezultatus.

6. Valdyba priima savo darbo tvarkos taisykles gavusi Komisijos sutikimą.

49 straipsnis
Valdybos užduotys

1. Kai būtina siekiant 47 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų, Valdyba, visų pirma:

(a) remia bendrų tyrimų koordinavimą;

(b) padeda kompetentingoms institucijoms analizuoti labai didelių interneto platformų audito ataskaitas ir rezultatus, pateikiamus pagal šį reglamentą;

(c) rengia nuomones, rekomendacijas ar patarimus skaitmeninių paslaugų koordinatoriams pagal šį reglamentą;

(d) rekomenduoja Komisijai imtis 51 straipsnyje nurodytų priemonių ir Komisijos prašymu priima nuomones dėl Komisijos priemonių, susijusių su labai didelėmis interneto platformomis pagal šį reglamentą, projektų;

(e) remia ir skatina Europos standartų, gairių, ataskaitų, šablonų ir elgesio kodeksų rengimą ir įgyvendinimą, kaip numatyta šiame reglamente, taip pat problemų, kylančių dėl šiuo reglamentu reglamentuojamų klausimų, nustatymą.

2. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai ir kitos nacionalinės kompetentingos institucijos, nesilaikantys Valdybos priimtų jiems skirtų nuomonių, prašymų ar rekomendacijų, paaiškina tokio sprendimo motyvus teikdami ataskaitas pagal šį reglamentą arba, tam tikrais atvejais, priimdami atitinkamus sprendimus.

3 SKIRSNIS
LABAI DIDELIŲ INTERNETO PLATFORMŲ PRIEŽIŪRA, TYRIMAS, VYKDYMO UŽTIKRINIMAS IR STEBĖSENA

50 straipsnis
Sustiprinta labai didelių interneto platformų priežiūra

1. Jeigu įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius priima sprendimą, kuriuo nustatoma, kad labai didelė interneto platforma pažeidė kurią nors III skyriaus 4 skirsnio nuostatą, jis pasitelkia šiame straipsnyje numatytą sustiprintos priežiūros sistemą. Jis visapusiškai atsižvelgia į visas pagal šį straipsnį priimtas Komisijos ir Valdybos nuomones ir rekomendacijas.

Komisija veikdama savo iniciatyva arba Valdyba veikdama savo iniciatyva ar bent trijų paskirties valstybių narių skaitmeninių paslaugų koordinatorių prašymu gali, jeigu turi priežasčių įtarti, kad labai didelė interneto platforma pažeidė kurią nors iš tų nuostatų, rekomenduoti įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui ištirti įtariamą pažeidimą, kad tas skaitmeninių paslaugų koordinatorius priimtų tokį sprendimą per pagrįstą laiką.

2. Pateikdamas 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą atitinkamai labai didelei interneto platformai, įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius prašo jos per vieną mėnesį nuo to sprendimo dienos parengti ir įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui, Komisijai ir Valdybai pateikti veiksmų planą, kuriame būtų paaiškinta, kaip ta platforma ketina nutraukti ar ištaisyti pažeidimą. Veiksmų plane nustatytos priemonės, kai tinkama, gali apimti dalyvavimą elgesio kodekse, kaip numatyta 35 straipsnyje.

3. Per vieną mėnesį nuo veiksmų plano gavimo Valdyba pateikia įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui savo nuomonę dėl veiksmų plano. Per vieną mėnesį nuo tos nuomonės gavimo tas skaitmeninių paslaugų koordinatorius nusprendžia, ar veiksmų planas yra tinkamas pažeidimui nutraukti ar ištaisyti.

Jeigu įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriui kyla nuogąstavimų dėl priemonių tinkamumo pažeidimui nutraukti ar ištaisyti, jis gali prašyti atitinkamos labai didelės interneto platformos atlikti papildomą nepriklausomą auditą, kurio tikslas būtų įvertinti tų priemonių efektyvumą nutraukiant ar ištaisant pažeidimą. Tokiu atveju ta platforma persiunčia audito ataskaitą tam skaitmeninių paslaugų koordinatoriui, Komisijai ir Valdybai per keturis mėnesius po pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo priėmimo. Prašydamas atlikti tokį papildomą auditą skaitmeninių paslaugų koordinatorius gali nurodyti konkrečią audito organizaciją, kuri turi atlikti auditą suinteresuotosios platformos sąskaita ir kuri yra pasirenkama remiantis 28 straipsnio 2 dalyje nustatytais kriterijais.

4. Įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius Komisijai, Valdybai ir atitinkamai labai didelei interneto platformai pateikia savo nuomonę dėl to, ar labai didelė interneto platforma nutraukė ar ištaisė pažeidimą, ir išdėsto tokio sprendimo motyvus. Jis tai padaro, kai taikytina, per toliau nurodytus laikotarpius:

(a) per vieną mėnesį nuo 3 dalies antroje pastraipoje nurodytos audito ataskaitos gavimo, jeigu toks auditas buvo atliktas;

(b) per tris mėnesius nuo 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo dėl veiksmų plano priėmimo, jeigu toks auditas nebuvo atliktas;

(c) nedelsiant po 2 dalyje nustatyto laikotarpio pabaigos, jeigu platforma per tą laiką apie veiksmų planą nepranešė.

Remiantis tuo pranešimu įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius nebeturi teisės imtis jokių tiriamųjų ar vykdymo užtikrinimo priemonių dėl atitinkamo suinteresuotosios labai didelės interneto platformos elgesio, nepažeidžiant 66 straipsnio ar bet kokių kitų priemonių, kurių jis gali imtis Komisijos prašymu.

51 straipsnis
Komisijos kišimasis ir procedūros inicijavimas

1. Komisija, veikdama pagal Valdybos rekomendaciją arba, pasitarusi su Valdyba, savo iniciatyva, gali inicijuoti procedūrą dėl galimo sprendimų priėmimo pagal 58 ir 59 straipsnius dėl atitinkamo labai didelės interneto platformos elgesio, kuriuo:

   (a) kaip įtariama, buvo pažeistos kurios nors šio reglamento nuostatos ir įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius nesiėmė jokių tiriamųjų ar vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 45 straipsnio 7 dalyje nurodytą Komisijos prašymą pasibaigus tame prašyme nustatytam laikotarpiui;

   (b) kaip įtariama, buvo pažeistos kurios nors šio reglamento nuostatos ir gavęs prašymą įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius paprašė Komisijos įsikišti pagal 46 straipsnio 2 dalį;

   (c) kaip nustatyta, buvo pažeistos kurios nors III skyriaus 4 skirsnio nuostatos, pasibaigus atitinkamam 50 straipsnio 4 dalyje nurodytam pranešimo laikotarpiui.

2. Jeigu Komisija nusprendžia pagal 1 dalį inicijuoti procedūrą, ji praneša apie tai visiems skaitmeninių paslaugų koordinatoriams, Valdybai ir suinteresuotajai labai didelei interneto platformai.

   Kalbant apie 1 dalies a ir b punktus, remiantis tuo pranešimu atitinkamas įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatorius nebeturi teisės imtis jokių tiriamųjų ar vykdymo užtikrinimo priemonių dėl atitinkamo suinteresuotosios labai didelės interneto platformos elgesio, nepažeidžiant 66 straipsnio ar bet kokių kitų priemonių, kurių jis gali imtis Komisijos prašymu.

3. Atitinkamais atvejais 45 straipsnio 7 dalyje, 46 straipsnio 2 dalyje ir 50 straipsnio 1 dalyje nurodytas skaitmeninių paslaugų koordinatorius, gavęs informaciją ir nepagrįstai nedelsdamas, Komisijai pateikia:

   (a) bet kokią informaciją, kuria dėl pažeidimo ar atitinkamais atvejais dėl įtariamo pažeidimo tas skaitmeninių paslaugų koordinatorius pasikeitė su Valdyba ir suinteresuotąja labai didele interneto platforma;

   (b) to skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus bylos medžiagą, susijusią su pažeidimu ar atitinkamais atvejais – įtariamu pažeidimu;

   (c) bet kokią kitą to skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus turimą informaciją, kuri gali būti svarbi Komisijos inicijuotai procedūrai.

4. Valdyba ir 45 straipsnio 1 dalyje nurodytą prašymą teikiantys skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, gavę informaciją ir nepagrįstai nedelsdami, Komisijai pateikia bet kokią turimą informaciją, kuri gali būti svarbi Komisijos inicijuotai procedūrai.

52 straipsnis
Prašymai pateikti informaciją

1. Siekdama vykdyti pagal šį skirsnį jai pavestas užduotis Komisija paprastu prašymu ar sprendimu gali reikalauti, kad suinteresuotosios labai didelės interneto platformos ir bet kokie kiti asmenys, vykdantys veiklą, susijusią su jų amatu, verslu ar profesija, kuriems gali būti pagrįstai žinoma su įtariamu pažeidimu ar atitinkamais atvejais – pažeidimu susijusi informacija, įskaitant organizacijas, atliekančias auditą pagal 28 straipsnį ir 50 straipsnio 3 dalį, pateiktų tokią informaciją per pagrįstą laikotarpį.

2. Paprastame prašyme pateikti informaciją, siunčiamame suinteresuotajai labai didelei interneto platformai ar kitam 52 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui, Komisija nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokia informacija reikalinga, nustato laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta, ir nurodo 59 straipsnyje numatytas sankcijas už neteisingos ar klaidinančios informacijos pateikimą.

3. Jeigu Komisija sprendimu nurodo suinteresuotajai labai didelei interneto platformas ar kitam 52 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui pateikti informaciją, ji nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokios informacijos reikia, ir nustato laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta. Ji taip pat nurodo 59 straipsnyje numatytas sankcijas ir nurodo arba skiria 60 straipsnyje numatytas periodines baudas. Be to, ji nurodo teisę į sprendimo peržiūrėjimą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

4. Suinteresuotosios labai didelės interneto platformos savininkai ar kitas 52 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo arba jų atstovai ir, juridinių asmenų, bendrovių ar įmonių atveju arba, kai jie neturi juridinio asmens statuso, asmenys, teisės aktais ar pagal konstituciją įgalioti jiems atstovauti, pateikia prašomą informaciją suinteresuotosios labai didelės interneto platformos ar kito 52 straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens vardu. Tinkamai įgalioti teisininkai gali teikti informaciją savo klientų vardu. Visa atsakomybė už informacijos išsamumą, teisingumą ir tikrumą tenka pastariesiems.

5. Komisijos prašymu skaitmeninių paslaugų koordinatoriai ir kitos kompetentingos institucijos pateikia Komisijai visą būtiną informaciją pagal šį skirsnį jai pavestoms užduotims atlikti.

53 straipsnis
Įgaliojimai rengti apklausas ir imti parodymus

Siekdama vykdyti pagal šį skirsnį jai pavestas užduotis, Komisija gali apklausti bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, sutinkantį būti apklaustu su tyrimo dalyku susijusios informacijos rinkimo tikslais dėl įtariamo pažeidimo ar atitinkamais atvejais – dėl pažeidimo.

54 straipsnis
Įgaliojimai atlikti patikrinimus vietoje

1. Siekdama vykdyti pagal šį skirsnį jai pavestas užduotis Komisija gali atlikti patikrinimus vietoje suinteresuotosios labai didelės interneto platformos ar kito 52 straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens patalpose.

2. Patikrinimai vietose taip pat gali būti atliekami padedant auditoriams ar ekspertams, kuriuos pagal 57 straipsnio 2 dalį paskiria Komisija.

3. Atlikdami patikrinimus vietoje Komisija ir jos paskirti auditoriai ar ekspertai gali prašyti suinteresuotosios labai didelės interneto platformos ar kito 52 straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens pateikti paaiškinimus dėl jos organizavimo, veikimo, IT sistemos, algoritmų, duomenų tvarkymo ir verslo ryšių. Komisija ir jos paskirti auditoriai ar ekspertai gali užduoti klausimus suinteresuotosios labai didelės interneto platformos ar kito 52 straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens pagrindiniams darbuotojams.

4. Suinteresuotoji labai didelė interneto platforma ar kitas 52 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo privalo leisti atlikti Komisijos sprendimu reikalaujamą patikrinimą vietoje. Sprendime nurodomi apsilankymo dalykas ir tikslas, nustatoma data, kada jis

bus pradėtas, ir nurodomos 59 ir 60 straipsniuose numatytos sankcijos ir teisė į sprendimo peržiūrėjimą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

55 straipsnis
Laikinosios priemonės

1. Vykstant procedūrai, kurioje gali būti priimtas sprendimas dėl reikalavimų nesilaikymo, kaip numatyta 58 straipsnio 1 dalyje, jeigu dėl didelės žalos paslaugos gavėjams pavojaus reikia veikti skubos tvarka, Komisija gali priimti sprendimą nustatyti suinteresuotajai labai didelei interneto platformai laikinąsias priemones remdamasi *prima facie* nustatytu pažeidimu.

2. 1 dalyje nurodytas sprendimas taikomas nustatytą laikotarpį ir gali būti atnaujintas, jeigu tai būtina ir tikslinga.

56 straipsnis
Įsipareigojimai

1. Jeigu vykstant procedūrai pagal šį skirsnį suinteresuotoji labai didelė interneto platforma pageidauja prisiimti įsipareigojimus siekdama užtikrinti tam tikrų šio reglamentų nuostatų laikymąsi, Komisija gali priimti sprendimą padaryti tuos įsipareigojimus privalomus suinteresuotajai labai didelei interneto platformai ir paskelbti, kad kitų pagrindų imtis veiksmų nėra.

2. Gavusi prašymą ar savo iniciatyva Komisija gali inicijuoti procedūrą iš naujo, jeigu:

   (a) kurie nors iš faktų, kuriais buvo pagrįstas sprendimas, iš esmės pasikeitė;

   (b) suinteresuotoji labai didelė interneto platforma nesilaiko savo įsipareigojimų arba

   (c) sprendimas buvo priimtas remiantis neišsamia, neteisinga ar klaidinančia informacija, kurią pateikė suinteresuotoji labai didelė interneto platforma ar kitas 52 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo.

3. Jeigu, Komisijos nuomone, suinteresuotosios labai didelės interneto platformos prisiimamais įsipareigojimais neįmanoma užtikrinti, kad būtų efektyviai laikomasi atitinkamų šio reglamento nuostatų, ji užbaigdama procedūrą atmeta tuos įsipareigojimus motyvuotu sprendimu.

57 straipsnis
Stebėsenos veiksmai

1. Siekdama vykdyti pagal šį skirsnį jai pavestas užduotis, Komisija gali imtis būtinų veiksmų, kurių tikslas – stebėti, kaip suinteresuotoji labai didelė interneto platforma faktiškai įgyvendina šį reglamentą ir jo laikosi. Komisija taip pat gali nurodyti tai platformai suteikti prieigą prie jos duomenų bazių ir algoritmų ir pateikti su jais susijusius paaiškinimus.

2. 1 dalyje nurodyti veiksmai gali apimti nepriklausomų išorės ekspertų ir auditorių paskyrimą, kad jie padėtų Komisijai stebėti tam tikrų šio reglamento nuostatų laikymąsi ir dalytųsi su Komisija konkrečia patirtimi ar žiniomis.

58 straipsnis
Reikalavimų nesilaikymas

1. Komisija priima sprendimą dėl reikalavimų nesilaikymo, jeigu nustato, kad suinteresuotoji labai didelė interneto platforma nesilaiko vieno ar daugiau šių reikalavimų:

   (a) atitinkamų šio reglamento nuostatų;

   (b) pagal 55 straipsnį nustatytų laikinųjų priemonių;

   (c) pagal 56 straipsnį privalomais padarytų įsipareigojimų.

2. Prieš priimdama sprendimą pagal 1 dalį Komisija pateikia preliminariai nustatytus faktus suinteresuotajai labai didelei interneto platformai. Pateikdama preliminariai nustatytus faktus Komisija paaiškina priemones, kurių įgyvendinimo galimybę ji svarsto arba kurių, jos nuomone, turėtų imtis suinteresuotoji labai didelė interneto platforma, kad tinkamai pašalintų preliminariai nustatytus faktus.

3. Pagal 1 dalį priimtu sprendimu Komisija nurodo suinteresuotajai labai didelei interneto platformai imtis būtinų priemonių per pagrįstą laikotarpį užtikrinti, kad būtų laikomasi pagal 1 dalį priimto sprendimo, ir teikti informaciją apie priemones, kurių ta platforma ketina imtis, kad įvykdytų sprendimą.

4. Įgyvendinusi priemones suinteresuotoji labai didelė interneto platforma Komisijai pateikia priemonių, kurių ėmėsi siekdama užtikrinti pagal 1 dalį priimto sprendimo laikymąsi, aprašymą.

5. Komisijai nustačius, kad 1 dalyje nustatytos sąlygos nėra tenkinamos, ji užbaigia tyrimą ir priima sprendimą.

59 straipsnis
Baudos

1. Pagal 58 straipsnį priimtu sprendimu Komisija gali skirti suinteresuotajai labai didelei interneto platformai baudas, neviršijančias 6 proc. jos bendros apyvartos ankstesniais finansiniais metais, jeigu nustato, kad ta platforma tyčia ar dėl aplaidumo:

   (a) pažeidžia atitinkamas šio reglamento nuostatas,

   (b) nesilaiko sprendimo, kuriuo nustatomos laikinosios priemonės, kaip numatyta 55 straipsnyje arba

   (c) nevykdo savanoriškos priemonės, kuri pagal 56 straipsnį priimtu sprendimu buvo padaryta privaloma.

2. Komisija gali priimti sprendimą suinteresuotajai labai didelei interneto platformai ar kitam 52 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui skirti baudas, neviršijančias 1 proc. bendros apyvartos ankstesniais finansiniais metais, jeigu jie tyčia ar dėl aplaidumo:

   (a) atsiliepdami į 52 straipsnyje nurodytą prašymą pateikia neteisingą, neišsamią ar klaidinančią informaciją arba, kai informaciją prašoma pateikti sprendimu, neatsiliepia į prašymą per nustatytą laikotarpį;

   (b) per Komisijos nustatytą laikotarpį neištaiso darbuotojo pateiktos neteisingos, neišsamios ar klaidinančios informacijos arba nepateikia išsamios informacijos ar atsisako ją pateikti;

(c) atsisako leisti atlikti patikrinimą vietoje pagal 54 straipsnį.

3. Prieš priimdama sprendimą pagal 2 dalį Komisija pateikia preliminariai nustatytus faktus suinteresuotajai labai didelei interneto platformai ar kitam 52 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui.

4. Nustatydama baudos sumą Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasikartojimą, o pagal 2 dalį nustatomų baudų atveju – į tai, kiek užvilkinama procedūra.

60 straipsnis
Periodinės baudos

1. Komisija gali priimti sprendimą suinteresuotajai labai didelei interneto platformai ar, atitinkamais atvejais, kitam 52 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui skirti periodines baudas, neviršijančias 5 proc. vidutinės apyvartos per dieną ankstesniais finansiniais metais, skaičiuojant nuo sprendime nustatytos datos, siekiant juos priversti:

(a) pateikti teisingą ir išsamią informaciją pagal sprendimą, kuriuo pagal 52 straipsnį prašoma pateikti informaciją;

(b) leisti atlikti patikrinimą vietoje pagal 54 straipsnį priimtu sprendimu;

(c) vykdyti sprendimą, kuriuo nustatomos laikinosios priemonės, kaip numatyta 55 straipsnio 1 dalyje;

(d) vykdyti įsipareigojimus, kurie pagal 56 straipsnio 1 dalį priimtu sprendimu buvo padaryti privalomais;

(e) vykdyti pagal 58 straipsnio 1 dalį priimtą sprendimą.

2. Jeigu suinteresuotoji labai didelė interneto platforma arba kitas 52 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo įvykdo prievolę, kurią juos buvo siekiama priversti įvykdyti skiriant periodinę baudą, Komisija gali nustatyti galutinę periodinės baudos sumą, kuri yra mažesnė nei būtų susidariusi pagal pirminį sprendimą.

61 straipsnis
Sankcijų skyrimo senaties terminas

1. 59 ir 60 straipsniais Komisijai suteiktiems įgaliojimams nustatomas penkerių metų senaties terminas.

2. Laikas pradedamas skaičiuoti tą dieną, kurią padaromas pažeidimas. Tačiau, jeigu pažeidimai daromi nuolat ar pakartotinai, laikas pradedamas skaičiuoti tą dieną, kurią pažeidimas nutraukiamas.

3. Dėl bet kokio Komisijos ar skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus veiksmo, atlikto pažeidimo tyrimo ar procedūros tikslais, baudų ir periodinių baudų skyrimo senaties termino eiga yra nutraukiama. Veiksmai, kuriais nutraukiamas senaties terminas, visų pirma, apima šiuos veiksmus:

(a) Komisijos ar skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus prašymus pateikti informaciją;

(b) patikrinimą vietoje;

(c) Komisijos inicijuojamą procedūrą pagal 51 straipsnio 2 dalį.

4. Po kiekvieno nutraukimo senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo. Tačiau baudų ar periodinių baudų skyrimo senaties terminas baigiasi ne vėliau kaip tą dieną, kurią baigiasi už senaties terminą dvigubai ilgesnis laikotarpis, kurį Komisija nenustatė baudos ar periodinės baudos. Tas laikotarpis pratęsiamas tokiam laikui, kokiam senaties terminas sustabdomas pagal 5 dalį.

5. Baudų ar periodinių baudų skyrimo senaties terminas sustabdomas tokiam laikui, kokiam dėl Komisijos sprendimo vyksta bylos nagrinėjimas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

62 straipsnis
Sankcijų vykdymo užtikrinimo senaties terminas

1. 59 ir 60 straipsniais Komisijai suteiktiems įgaliojimams užtikrinti priimtų sprendimų vykdymą nustatomas penkerių metų senaties terminas.

2. Laikas pradedamas skaičiuoti tą dieną, kurią sprendimas įsigalioja.

3. Sankcijų vykdymo užtikrinimo senaties terminas nutraukiamas:

   (a) pranešant apie sprendimą, kuriuo pakeičiama pirminė baudos ar periodinės baudos suma arba atmetamas prašymas ją pakeisti;

   (b) Komisijos ar Komisijos prašymu veikiančios valstybės narės veiksmu, kuriuo siekiama užtikrinti, kad bauda ar periodinė bauda būtų sumokėta.

4. Po kiekvieno nutraukimo senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo.

5. Sankcijų vykdymo užtikrinimo senaties terminas sustabdomas tiek, kiek:

   (a) laiko paliekama mokėjimui atlikti;

   (b) Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu sustabdomas mokėjimo vykdymas.

63 straipsnis
Teisė būti išklausytam ir teisė susipažinti su byla

1. Prieš priimdama sprendimą pagal 58 straipsnio 1 dalį, 59 ar 60 straipsnį, Komisija suteikia galimybę suinteresuotajai labai didelei interneto platformai ar kitam 52 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui galimybę būti išklausytam dėl:

   (a) Komisijos preliminariai nustatytų faktų, įskaitant bet kurį klausimą, dėl kurio Komisija buvo pareiškusi prieštaravimus, ir

   (b) priemonių, kurių Komisija galbūt ketina imtis remdamasi a punkte nurodytais preliminariai nustatytais faktais.

2. Suinteresuotoji labai didelė interneto platforma ar kitas 52 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo gali teikti pastabas dėl Komisijos preliminariai nustatytų faktų per pagrįstą laikotarpį, kurį Komisija nustato preliminariai nustatytų faktų aprašyme ir kuris negali būti trumpesnis nei 14 dienų.

3. Komisija pagrindžia savo sprendimus tik tais prieštaravimais, dėl kurių suinteresuotosios šalys turėjo galimybę pateikti pastabas.

4. Vykstant procedūrai visapusiškai apsaugoma suinteresuotųjų šalių teisė į gynybą. Jos turi teisę susipažinti su Komisijos byla taikant suderinto atskleidimo procedūrą, atsižvelgiant į suinteresuotosios labai didelės interneto platformos ar kito 52

straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens teisėtus interesus apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė susipažinti su bylos medžiaga netaikoma konfidencialiai informacijai ir Komisijos ar valstybių narių institucijų vidaus dokumentams. Visų pirma, teisė susipažinti netaikoma Komisijos ir tokių valdžios institucijų susirašinėjimui. Jokios šios dalies nuostatos nekliudo Komisijai atskleisti ir naudoti informacijos, kuri yra būtina pažeidimui įrodyti.

5. Pagal 52, 53 ir 54 straipsnius surinkta informacija naudojama tik šio reglamento tikslais.

6. Nedarant poveikio informacijos mainams ir naudojimui pagal 51 straipsnio 3 dalį ir 52 straipsnio 5 dalį, Komisija, Valdyba, valstybių narių valdžios institucijos ir jų atitinkami pareigūnai, tarnautojai ir kiti joms prižiūrint dirbantys asmenys, taip pat kiti susiję fiziniai ar juridiniai asmenys, įskaitant pagal 57 straipsnio 2 dalį paskirtus auditorius ir ekspertus, neatskleidžia pagal šį skirsnį gautos ar jiems pateiktos informacijos, kuriai taikoma prievolė saugoti profesinę paslaptį.

64 straipsnis
Sprendimų skelbimas

1. Komisija skelbia sprendimus, kuriuos priima pagal 55 straipsnio 1 dalį, 56 straipsnio 1 dalį, 58, 59 ir 60 straipsnius. Juos skelbiant nurodomi šalių vardai ir pavardės (pavadinimai) ir pagrindinis sprendimo turinys, įskaitant skirtas sankcijas.

2. Skelbiant sprendimą atsižvelgiama į suinteresuotosios labai didelės interneto platformos, bet kokio kito 52 straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens ir visų trečiųjų šalių teises ir teisėtus interesus apsaugant jų konfidencialią informaciją.

65 straipsnis
Prašymai apriboti prieigą ir bendradarbiavimas su nacionaliniais teismais

1. Jeigu visais šiame straipsnyje numatytais įgaliojimais nutraukti šio reglamento pažeidimą jau pasinaudota, pažeidimas neišnyksta ir kelia didelę žalą, kurios neįmanoma išvengti pasinaudojant kitais įgaliojimais pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus, Komisija gali prašyti suinteresuotosios labai didelės interneto platformos įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus imtis veiksmų pagal 41 straipsnio 3 dalį.

   Prieš pateikdama tokį prašymą skaitmeninių paslaugų koordinatoriui, Komisija siūlo suinteresuotosioms šalims pateikti pastabas raštu per ne trumpesnį nei dviejų savaičių laikotarpį aprašydama priemones, kurių ji ketina prašyti ir nurodo numatomą jų adresatą ar adresatus.

2. Jeigu to reikia norint nuosekliai taikyti šį reglamentą, veikdama savo iniciatyva Komisija gali pateikti pastabas raštu 41 straipsnio 3 dalyje nurodytai kompetentingai teisminei institucijai. Gavusi tokios teisminės institucijos leidimą, ji taip pat gali pateikti pastabas žodžiu.

   Tik tokių pastabų rengimo tikslais Komisija gali prašyti tos teisminės institucijos jai perduoti visus dokumentus, būtinus bylai įvertinti, arba pasirūpinti, kad jie būtų jai perduoti.

66 straipsnis
Su Komisijos kišimusi susiję įgyvendinimo aktai

1. Kalbant apie Komisijos kišimąsi pagal šį skirsnį, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl praktinio pobūdžio veiksmų, susijusių su:

   (c) procedūromis pagal 54 ir 57 straipsnius;

   (a) 63 straipsnyje numatytu bylos nagrinėjimu;

   (b) 63 straipsnyje numatytu suderintu informacijos atskleidimu.

2. Tokie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 70 straipsnyje nurodytos patariamosios procedūros. Prieš priimdama bet kokias priemones pagal 1 dalį, Komisija skelbia jų projektą ir siūlo visoms suinteresuotosioms šalims pateikti pastabas per ten nustatytą laikotarpį, kuris yra ne trumpesnis nei vienas mėnuo.

4 SKIRSNIS
BENDROSIOS VYKDYMO UŽTIKRINIMO NUOSTATOS

67 straipsnis
Dalijimosi informacija sistema

1. Komisija sukuria ir palaiko patikimą ir saugią skaitmeninių paslaugų koordinatorių, Komisijos ir Valdybos bendravimui skirtą dalijimosi informacija sistemą.

2. Skaitmeninių paslaugų koordinatoriai, Komisija ir Valdyba naudojasi dalijimosi informacija sistema visiems ryšiams pagal šį reglamentą palaikyti.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos dalijimosi informacijos sistemos veikimo praktinės priemonės ir veikimo bei jos suderinamumo su kitomis svarbiomis sistemomis taisyklės. Tokie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 70 straipsnyje nurodytos patariamosios procedūros.

68 straipsnis
Atstovavimas

Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2020/XX/ES[52], tarpininkavimo paslaugų gavėjai turi teisę įgalioti įstaigą, organizaciją ar asociaciją naudotis jų teisėmis pagal 17, 18 ir 19 straipsnius jų vardu, jeigu tokia įstaiga, organizacija ar asociacija tenkina visas šias sąlygas:

(a) vykdydama veiklą nesiekia pelno;

(b) yra tinkamai įsteigta pagal valstybės narės teisę;

(c) jos teisės aktuose įtvirtinti tikslai apima teisėtą interesą užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.

[52] [Nuoroda].

5 SKIRSNIS
DELEGUOTIEJI AKTAI

69 straipsnis
Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. 23, 25 ir 31 straipsniuose nurodyti deleguojami įgaliojimai Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [tikėtinos reglamento priėmimo datos].

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 23, 25 ir 31 straipsniuose nurodytų įgaliojimų suteikimą. Atšaukimo sprendime nurodyti įgaliojimai baigia galioti priėmus sprendimą. Jis įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, ji apie tai vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 23, 25 ir 31 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

70 straipsnis
Komitetas

1. Komisijai padeda Skaitmeninių paslaugų komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

V skyrius
Baigiamosios nuostatos

71 straipsnis
Tam tikrų Direktyvos 2000/31/EB nuostatų išbraukimas

1. Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniai išbraukiami.

2. Nuorodos į Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsnius laikomos nuorodomis atitinkamai į šio reglamento 3, 4, 5 ir 7 straipsnius.

72 straipsnis
Direktyvos 2020/XX/EB dėl atstovaujamųjų ieškinių siekiant apsaugoti kolektyvinius vartotojų interesus pakeitimai

3. Į I priedą įrašoma:

„(X) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (Skaitmeninių paslaugų aktas), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB“.

73 straipsnis
Vertinimas

1. Ne vėliau kaip per penkerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo ir vėliau kas penkerius metus Komisija įvertina šį reglamentą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.
2. Pagal 1 dalį valstybės narės ir Valdyba siunčia informaciją Komisijos prašymu.
3. Atlikdama 1 dalyje nurodytą vertinimą, Komisija atsižvelgia į Europos Parlamento, Tarybos ir kitų svarbių įstaigų ar šaltinių nuomones ir išvadas.
4. Ne vėliau nei per trejus metus nuo šio reglamento taikymo pradžios Komisija, pasitarusi su Valdyba, atlieka Valdybos veikimo vertinimą ir pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą, į kurią įtraukia pirmuosius reglamento taikymo metus. Remiantis nustatytais faktais ir itin atidžiai atsižvelgiant į Valdybos nuomonę, kai tinkama, kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas iš dalies pakeisti šį reglamentą pakeičiant Valdybos struktūrą.

74 straipsnis
Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Jis taikomas nuo [data – trys mėnesiai po įsigaliojimo].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys)

1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su

1.4. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.6. Trukmė ir finansinis poveikis

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir ataskaitų teikimo taisyklės

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema (-os)

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija ir siūloma nauja biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms santrauka

3.2.2. Numatomo poveikio administracinio pobūdžio asignavimams santrauka

3.2.3. Trečiųjų šalių įnašai

3.3. Numatomas poveikis pajamoms

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (Skaitmeninių paslaugų aktas), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje[53]

Politikos sritis: ryšių tinklai, turinys ir technologijos; vidaus rinka, pramonė, verslumas ir MVĮ

Poveikis biudžetui siejamas su naujomis Komisijai pavedamomis užduotimis, įskaitant tiesioginės priežiūros užduotis ir pagalbą Valdybai.

Veikla: Europos skaitmeninės ateities formavimas

1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su:

☑ **nauju veiksmu**

☐ **nauju veiksmu, kai bus įgyvendintas bandomasis projektas ir (arba) atlikti parengiamieji veiksmai[54]**

☐ **esamos priemonės galiojimo pratęsimu**

☐ **vienos ar daugiau priemonių sujungimu arba nukreipimu į kitą / naują priemonę**

1.4. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.4.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai, įskaitant išsamų iniciatyvos įgyvendinimo pradžios tvarkaraštį

Reglamentas turėtų būti tiesiogiai taikytinas praėjus [3 mėnesiams] nuo jo priėmimo ir iki to laiko ES valdymo priemonėmis turėtų būti užtikrinama galimybė veiksmingai prižiūrėti skaitmenines paslaugas tarpvalstybiniu lygmeniu. Taigi iki to laiko valstybės narės turės paskirti esamas valdžios institucijas ir (arba) įsteigti naujas institucijas, kurios atliks SPK užduotis. Be to, reikėtų sukurti nepriklausomą *ad hoc* patariamąją grupę (Valdybą) ir ji turėtų pradėti veikti, kad būtų galima planuoti jos veiksmus ir pradėti gauti ir tvarkyti informaciją iš SPK ir Komisijos, kad ji galėtų teikti patarimus, nuomones ir rekomendacijas dėl nuoseklaus reglamento taikymo užtikrinimo. Be to, ilgainiui Komisija bus įgaliota tiesiogiai prižiūrėti tam tikras platformas remiantis deleguotaisiais aktais nustatytomis procedūromis ir kriterijais. Kartu turėtų pradėti visapusiškai veikti Europos platforma, kurioje vyktų keitimasis informacija.

Pirminiame pradžios etape ir iki pirmosios trumpalaikės reglamento peržiūros Komisija turėtų teikti pagalbą Valdybai ir remti IT ir vidaus taikomųjų programų infrastruktūrą, gali prisidėti (dalyvauti) ir nacionalinių SPK darbuotojai.

---

53 VGV: veikla grindžiamas valdymas; VGB: veikla grindžiamas biudžeto sudarymas.

54 Kaip nurodyta Finansinio reglamento 58 straipsnio 2 dalies a arba b punkte.

1.4.2. Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė (gali būti susijusi su įvairiais veiksniais, pvz., koordinavimo nauda, teisiniu tikrumu, didesniu veiksmingumu ar papildomumu). Šiame punkte „Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė“ – dalyvaujant Sąjungai užtikrinama vertė, papildanti vertę, kuri būtų užtikrinta vien valstybių narių veiksmais.

Priežastys imtis veiksmų Europos lygmeniu (*ex ante*): Siekiant užtikrinti tinkamą bendrosios rinkos veikimą, imantis intervencijos priemonių, *inter alia*, numatoma tinkama skaitmeninių paslaugų priežiūra ir valdžios institucijų bendradarbiavimas ES lygmeniu, taip skatinant pasitikėjimą, inovacijas ir augimą bendrojoje rinkoje. Tai būtina norint sudaryti geriausias sąlygas novatoriškų tarpvalstybinių skaitmeninių paslaugų plėtrai ES valstybių narių teritorijose ir kartu išlaikyti saugią interneto aplinką visiems ES piliečiams; šių tikslų galima pasiekti tik Europos lygmeniu. Be to, konkrečiai kalbant apie *labai dideles platformas*, taip pat būtina sustiprinta Europos masto priežiūra, koordinavimas ir nacionalinių reguliavimo institucijų veiklos papildymas, kad būtų aprėpiama visa ES ir atsižvelgiama į šių subjektų reguliavimo ir priežiūros poveikį.

Tikėtina pridėtinė vertė Sąjungai (*ex post*): Kartu su šiuo pasiūlymu pateiktame poveikio vertinime nustatoma vienintelė Sąjungos intervencinės priemonės pridėtinė vertė siekiant pašalinti riziką, kylančią dėl teisinio susiskaidymo dėl įvairių reguliavimo ir priežiūros metodų (taigi neatsižvelgiant į didesnį skaitmeninių paslaugų saugumą ir pasitikėjimą jomis), tarpvalstybinei skaitmeninei prekybai galbūt padidėjant 1–1,8 proc., t. y. tarpvalstybinė 8,6 mlrd. EUR apyvarta padidėja iki 15,5 mlrd. EUR.

Kalbant apie priemonių vykdymo užtikrinimo pridėtinę vertę, iniciatyva užtikrinamas gerokai didesnis veiksmingumas, susijęs su valstybių narių bendradarbiavimu ir kai kurių išteklių paskirstymu tarpusavyje ES lygmens techninės pagalbos tikslais, siekiant atlikti turinio moderavimo sistemų, rekomendavimo sistemų ir internetinės reklamos patikras ir auditą labai didelėse interneto platformose. Dėl to savo ruožtu padidėja vykdymo užtikrinimo ir priežiūros priemonių veiksmingumas, o esamoje sistemoje iš esmės pasikliaunama ribotais priežiūros pajėgumais vos keliose valstybėse narėse.

1.4.3. Panašios patirties išvados

Elektroninės komercijos direktyvoje 2000/31/EB numatoma pagrindinė bendrosios rinkos veikimo ir skaitmeninių paslaugų priežiūros sistema, sukuriama bazinė bendrojo valstybių narių bendradarbiavimo mechanizmo struktūra, iš principo apimanti visus skaitmeninėms paslaugoms keliamus reikalavimus. Atlikus direktyvos vertinimą buvo nustatyti trūkumai, susiję su keliais šio bendradarbiavimo mechanizmo aspektais, įskaitant svarbius procedūrinius aspektus, kaip antai aiškių terminų, iki kurių valstybės narės turi atsakyti, nebuvimą ir apskritai tai, kad nėra atsakoma į kitų subjektų prašymus. Ilgainiui tai padarė neigiamą poveikį valstybių narių pasitikėjimui sprendžiant problemas, susijusias su tarpvalstybinių skaitmeninių paslaugų teikėjais, ypač interneto platformomis. Valstybės narės viską reguliavo savarankiškai, visų pirma nustatydamos skirtingas taisykles dėl interneto platformų ir kitų internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjų prievolių, susijusių su neteisėtu turiniu, prekėmis ar paslaugomis, kurias teikia jų naudotojai. Toks teisinis susiskaidymas daro didelį poveikį ir Europos paslaugų teikėjų gebėjimui augti bendrojoje rinkoje, ir ES piliečių apsaugai ir saugumui internete. Iš direktyvos vertinimo ir poveikio vertinimo matyti, kad Europos lygmeniu reikia sukurti diferencijuotą taisyklių ir reikalavimų rinkinį, įskaitant konkrečias labai didelių platformų prievoles, ir tam Europos lygmeniu reikėtų tinkamų ir nuoseklių priežiūros priemonių ir mechanizmų. Dėl šios priežasties įgyvendinant konkrečias šiame reglamente nustatytas prievoles reikėtų konkretaus ES lygmens bendradarbiavimo mechanizmo su valdymo struktūra, kuria ES lygmeniu būtų užtikrinamas tam tikrų atsakingų įstaigų veiklos koordinavimas, ir sustiprintos ir lanksčios ES lygmeniu vykdomos labai didelių interneto platformų priežiūros.

1.4.4. Suderinamumas ir galima sinergija su kitomis atitinkamomis priemonėmis

Skaitmeninių paslaugų akte apibrėžiama nauja bendra reikalavimų sistema, taikoma tam tikroms informacinės visuomenės paslaugoms (tarpininkavimo paslaugoms), gerokai viršijanti bazinę sistemą, įtvirtintą Elektroninės komercijos direktyvoje. Todėl šiuo pasiūlymu reikia sukurti naują nacionalinio ir Europos lygmenų reguliavimo ir priežiūros funkciją.

Kalbant apie galimą sinergiją su šiuo metu taikomu bendradarbiavimo modeliu pagal Elektroninės komercijos direktyvą, šiuo reglamentu būtų galima užtikrinti sinergiją, visų pirma, nacionaliniu lygmeniu, skaitmeninių paslaugų koordinatoriui taip pat pavedant užduotį nagrinėti pranešimus, pateikiamus pagal Elektroninės komercijos direktyvos 3 straipsnį, nors reglamentu tokie įgaliojimai nesuteikiami.

1.5. Trukmė ir finansinis poveikis

☐ **trukmė ribota**

– ☐ galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD],

– ☐ įsipareigojimų asignavimų finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM, o mokėjimų asignavimų – nuo MMMM iki MMMM.

☑ **trukmė neribota**

– Įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2023 m. iki 2026 m.,

– vėliau – visuotinis taikymas.

1.6. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)[55]

☑ **Tiesioginis valdymas**, vykdomas Komisijos

– ☑ padalinių, įskaitant Sąjungos delegacijų darbuotojus;

– ☐ vykdomųjų įstaigų

☐ **Pasidalijamasis valdymas** kartu su valstybėmis narėmis

☐ **Netiesioginis valdymas**, biudžeto įgyvendinimo užduotis pavedant:

– ☐ trečiosioms valstybėms arba jų paskirtiems organams;

– ☐ tarptautinėms organizacijoms ir jų agentūroms (nurodyti);

– ☐ EIB arba Europos investicijų fondui;

– ☐ Finansinio reglamento 208 ir 209 straipsniuose nurodytiems organams;

– ☐ viešosios teisės įstaigoms;

– ☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė, veikiančioms viešųjų paslaugų srityje, jeigu jos pateikia pakankamų finansinių garantijų;

– ☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja valstybės narės privatinė teisė, kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir kurios pateikia pakankamas finansines garantijas;

– ☐ atitinkamame pagrindiniame akte nurodytiems asmenims, kuriems pavesta vykdyti konkrečius veiksmus BUSP srityje pagal ES sutarties V antraštinę dalį.

– *Jei nurodomas daugiau kaip vienas valdymo būdas, išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.*

Pastabos

[55] Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir ataskaitų teikimo taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Reglamentas bus reguliariai peržiūrimas ir vertinamas: per penkerius metus nuo reglamento įsigaliojimo ir vėliau – kas penkerius metus. Be to, Komisija turėtų atlikti kelis stebėsenos veiksmus, galbūt Valdybos teikimu, nuosekliai vertinant priemonių efektyvumą ir veiksmingumą, susijusį su jų taikymu, įskaitant kylančių problemų priežiūrą ir analizę.

Be to, Komisija turėtų konkrečiai atlikti trumpalaikį vertinimą, kad įvertintų Valdybos veiklos rezultatus, susijusius su jos tikslais, įgaliojimais ir užduotimis. Visų pirma, bus vertinamas galimas poreikis įsteigti autonominę agentūrą ir bet kokio tokio pakeitimo finansinės pasekmės. Pagrindinius nustatytus faktus Komisija privalo pateikti Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema

2.2.1. Siūlomų valdymo būdo (-ų), finansavimo įgyvendinimo mechanizmo (-ų), mokėjimo sąlygų ir kontrolės strategijos pagrindimas

Reglamentu parengiama nauja politika dėl suderintų taisyklių dėl informacinės visuomenės paslaugų teikimo vidaus rinkoje, kartu užtikrinant interneto paslaugų saugumą ir patikimumą bei pagrindinių teisių apsaugą internete. Pagal naująsias taisykles reikalingas ir nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas tarpvalstybiniu mastu vykdant prievoles pagal šį reglamentą, nauja patariamoji grupė, koordinuojanti nacionalinių valdžios institucijų ir Komisijos veiklą, ir tiesioginiai vykdymo užtikrinimo įgaliojimai Komisijai, taip pat reikia sukurti informacinę sistemą, kurioje būtų palengvinami informacijos srautai tarp skaitmeninių paslaugų koordinatorių.

Siekiant vykdyti šias naujas užduotis, būtina užtikrinti, kad Komisijos tarnybos turėtų pakankamai išteklių. Apskaičiuota, kad užtikrinant naujojo reglamento vykdymą reikės 50 etato ekvivalentų (15 etato ekvivalentų naujosioms tiesioginės priežiūros užduotims ir sprendimams valdyti ir 35 etato ekvivalentai – padėti Valdybai Komisijos tyrimuose ir bendruose skaitmeninių paslaugų koordinatorių tyrimuose).

2.2.2. Informacija apie nustatytą riziką ir jai sumažinti įdiegtą (-as) vidaus kontrolės sistemą (-as)

Siekiant užtikrinti, kad Valdyba vykdytų savo įgaliojimus, suteikiamus jai šiuo reglamentu, numatoma, kad Valdybos pirmininkas turėtų būti Komisijos atstovas, kuris galės rengti narių sprendimų darbotvarkę atsižvelgdamas į šiame reglamente numatytas užduotis.

Be to, siekiant užtikrinti, kad Valdybos nariai turėtų galimybę priimti pagrįstus sprendimus remdamiesi faktiniais elementais ir aplinkybių analize, numatoma, kad Valdybą turėtų remti Komisijos administracinė struktūra.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Papildomi asignavimai, reikalingi šiam reglamentui, bus padengiami esamomis Komisijai taikomomis sukčiavimo prevencijos priemonėmis.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija ir siūloma nauja biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris 1 išlaidų kategorija:	DA/NDA[56].	ELPA šalių[57]	valstybių kandidačių[58]	trečiųjų valstybių	pagal Finansinio reglamento [21 straipsnio 2 dalies b punktą]
1	**02 04 05 01** **Skaitmeninės Europos programa (DEP) –** diegimas, geriausias skaitmeninių pajėgumų išnaudojimas ir suderinamumas **03 02 01 01** **Bendrosios rinkos programa (SMP) –** prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas ir plėtra	DA	TAIP	NE	NE	NE
1	**03 01 01 01** **Rėmimo išlaidos Bendrosios rinkos programai (įskaitant MVĮ)**	NDA	TAIP	NE	NE	NE

[56] DA – diferencijuotieji asignavimai, NDA – nediferencijuotieji asignavimai.
[57] ELPA: Europos laisvosios prekybos asociacija.
[58] Valstybių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių kandidačių.

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

Į pasiūlymo poveikį biudžetui bus atsižvelgta skiriant 2021–2027 m. DFP numatytus asignavimus finansiniuose paketuose, skirtuose Skaitmeninės Europos programai ir Bendrosios rinkos programai. Pagal galiojančią DFP išlaidų nenumatyta.

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms santrauka

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	1	1 išlaidų kategorija.

Veiklos asignavimai			2021 m.	2022 m.	2023 m.	2024 m.	2025 m.	2026 m.	2027 m.	*Po 2027 m.*[59]	IŠ VISO 2023–2027 m.	IŠ VISO
02 04 05 01 Skaitmeninės Europos programa (DEP) – diegimas, geriausias skaitmeninių pajėgumų išnaudojimas ir suderinamumas	Įsipareigojimai	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	*9,802*	40,008	49,810
	Mokėjimai	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	*19,584*	30,226	49,810
03 02 01 01 Bendrosios rinkos programa (SMP) – prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas ir plėtra	Įsipareigojimai	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
	Mokėjimai	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
03 01 01 01 Rėmimo išlaidos Bendrosios rinkos programai	Įsipareigojimai = Mokėjimai	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915
IŠ VISO asignavimų programos	Įsipareigojimai	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	*15,202*	59,723	74,925

[59] Visi skaičiai šioje skiltyje yra apytiksliai ir priklauso nuo programų tęstinumo ir asignavimų skyrimo

paketui	Mokėjimai	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	*24,984*	49,941	74,925

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	7	„Administracinės išlaidos“

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2021 m.	**2022 m.**	**2023 m.**	**2024 m.**	**2025 m.**	**2026 m.**	**2027 m.**	***Po 2027 m.*** [60]	**IŠ VISO (2023–2027 m.)**
Žmogiškieji ištekliai				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	*6,295*	**23,385**
Kitos administracinės išlaidos				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	*0,325*	**1,290**
IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	***6,620***	**24,675**

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po 2027 m.***	**IŠ VISO (2023–2027 m.)**
IŠ VISO asignavimų visose daugiametės finansinės programos **IŠLAIDŲ KATEGORIJOSE**	Įsipareigojimai			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	***21,822***	**84,398**
	Mokėjimai			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	***31,640***	**74,616**

[60] Visi skaičiai šioje skiltyje yra apytiksliai ir priklauso nuo programų tęstinumo ir asignavimų skyrimo

3.2.2. Numatomo poveikio administracinio pobūdžio asignavimams santrauka

– ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimų nenaudojama

– ☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Metai	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**IŠ VISO**
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA								
Žmogiškieji ištekliai			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	**23,385**
Kitos administracinės išlaidos			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	**24,675**
Ne pagal daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ[61]								
Žmogiškieji ištekliai								
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
IŠ VISO			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590

[61] Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

Žmogiškųjų išteklių ir kitų administracinio pobūdžio išlaidų asignavimų poreikiai bus tenkinami iš GD asignavimų, jau paskirtų priemonei valdyti ir (arba) perskirstytų generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus[62].

[62] Kadangi ši iniciatyva yra horizontaliojo pobūdžio ir aprėpia įvairias Komisijos kompetencijos sritis, kaip antai susijusias su vidaus rinka, skaitmeninėmis paslaugomis, vartotojų apsauga, pagrindinių laisvių apsauga internete, numatoma sutelkti visų Komisijos GD išteklius gavus HR ir atitinkamų GD sutikimą (bus diskutuojama).

3.2.2.1. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

– ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškųjų išteklių nenaudojama.

– ☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

Sąmatą surašyti etatų vienetais

Metai		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)								
Komisijos būstinė ir atstovybės				6	19	32	32	32
Delegacijos								
Moksliniai tyrimai								
• Išorės darbuotojai (etato ekvivalentai) – AC, AL, END, INT ir JED [63] 7 išlaidų kategorija								
Finansuojama pagal daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	- būstinėje				11	18	18	18
	- delegacijose							
Finansuojama iš programos paketo lėšų [64]	- būstinėje							
	- delegacijose							
Moksliniai tyrimai								
Kita (nurodyti)								
IŠ VISO				**6**	**30**	**50**	**50**	**50**

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus veiksmui valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	Teisingo reglamente nustatytų privačių įmonių ir valstybių narių prievolių įgyvendinimo priežiūrą Įgyvendinimo ir deleguotųjų aktų ruošimas ir rengimas laikantis šio reglamento Tyrimų, audito ir kitos analizės, įskaitant duomenų analitiką, atlikimas Viešų ir tikslinių konsultacijų valdymas Išorės tyrimų, susijusių su algoritminių, dirbtinio intelekto ir duomenų valdymo sistemų analize, užsakymas ir valdymas Administracinė parama Valdybai, posėdžių organizavimas, nuomonių rengimas ir kitokia parama Valdybai
Išorės darbuotojai	Tyrimų, audito ir kitos analizės atlikimas Viešų ir tikslinių konsultacijų valdymas Administracinė parama Valdybai, posėdžių organizavimas, nuomonių rengimas ir kitokia parama Valdybai

63 AC – sutartininkas („Contract Agent“), AL – vietos darbuotojas („Local Staff“), END – deleguotasis nacionalinis ekspertas („Seconded National Expert“); INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas („agency staff“), JPD – jaunesnysis delegacijos specialistas („Junior Professionals in Delegations“).

64 Neviršijant viršutinės ribos, nustatytos išorės darbuotojams, finansuojamiems iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

3.2.3. Trečiųjų šalių įnašai

– ☑ nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo

– ☐ numatytas trečiųjų šalių bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2021 m.	2022 m.	2023 m.	2024 m.	2025 m.	2026 m.	2027 m.	Iš viso
Nurodyti bendrą finansavimą teikiančią įstaigą								
IŠ VISO bendrai finansuojamų asignavimų								

3.3. Numatomas poveikis pajamoms

– ☑ Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio pajamoms.

– ☐ Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:

  – ☐ nuosaviems ištekliams

  – ☐ kitoms pajamoms

nurodyti, jei pajamos priskirtos išlaidų eilutėms ☐

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto pajamų eilutė	Pasiūlymo (iniciatyvos) poveikis[65]						
	2021 m.	**2022 m.**	**2023 m.**	**2024 m.**	**2025 m.**	**2026 m.**	**2027 m.**
……. straipsnis							

FINANSINĖS TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMOS PRIEDAS

Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas:

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos

(1) REIKALINGŲ ŽMOGIŠKŲJŲ IŠTEKLIŲ SKAIČIUS IR IŠLAIDOS

(2) KITŲ ADMINISTRACINIŲ IŠLAIDŲ SĄNAUDOS

(3) NAUDOJAMI SĄNAUDŲ APSKAIČIAVIMO METODAI

(a) Žmogiškieji ištekliai

(b) Kitos administracinės išlaidos

[65] Tradiciniai nuosavi ištekliai (muitai, cukraus mokesčiai) turi būti nurodomi grynosiomis sumomis, t. y. iš bendros sumos atskaičius 20 proc. surinkimo sąnaudų.

(1) Reikalingų žmogiškųjų išteklių išlaidos

☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškųjų išteklių nenaudojama.

☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA		**2021 m.**		**2022 m.**		**2023 m.**		**2024 m.**		**2025 m.**		**2026 m.**		**2027 m.**		**IŠ VISO**	
		Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai	Etato ekvivalentai	Asignavimai
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)																	
Komisijos būstinė ir atstovybės	AD					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
Sąjungos delegacijose	AD																
	AST																
• Išorės darbuotojai[66]																	

[66] AC – sutartininkas („Contract Agent“), AL – vietos darbuotojas („Local Staff“), END – deleguotieji nacionaliniai ekspertai („Seconded National Experts“); INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas („agency staff“), JPD – jaunesnysis delegacijos specialistas („Junior Professionals in Delegations“).

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Bendrasis biudžetas	AC							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	END							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		
	INT																
Kitos biudžeto eilutės (*nurodyti*)																	
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(2) Kitų administracinių išlaidų sąnaudos

☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai nenaudojami
☑ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA	**2021 m.**	**2022 m.**	**2023 m.**	**2024 m.**	**2025 m.**	**2026 m.**	**2027 m.**	**Iš viso**
Būstinėje:								
Komandiruočių ir reprezentacinės išlaidos				0,05	0,075	0,1	0,125	**0,35**
Konferencijų ir posėdžių išlaidos			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	**0,66**
Veiklos išlaidos, susijusios su atliktu darbu (žr. skaičiavimo metodus)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	**0,28**
Kitos biudžeto eilutės (*jei reikia, nurodyti*)								
Sąjungos delegacijose								
Komandiruočių, konferencijų ir reprezentacinės išlaidos								
Papildomas darbuotojų mokymas								
Įsigijimo, nuomos ir susijusios išlaidos								
Įranga, baldai, ištekliai ir paslaugos								
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 išlaidų kategoriją	**2021 m.**	**2022 m.**	**2023 m.**	**2024 m.**	**2025 m.**	**2026 m.**	**2027 m.**	**Iš viso**
Techninės ir administracinės pagalbos (nepasitelkiant išorės darbuotojų) išlaidos iš veiklai finansuoti skiriamų asignavimų (buvusios BA eilutės)								
- būstinėje								
- Sąjungos delegacijose								
Kitos valdymo išlaidos moksliniams tyrimams								
Kitos biudžeto eilutės (*jei reikia, nurodyti*)								
Komunikacijos / konsultavimosi veikla			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ								

IŠ VISO Įtraukta ir neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	**2,205**

Žmogiškųjų išteklių ir kitų administracinio pobūdžio išlaidų asignavimų poreikiai bus tenkinami iš GD asignavimų, jau paskirtų priemonei valdyti ir (arba) perskirstytų generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

(3) Sąnaudoms apskaičiuoti naudojami skaičiavimo metodai

(a) Žmogiškieji ištekliai

Šioje dalyje nustatomas skaičiavimo metodas, taikomas siekiant įvertinti reikalingus žmogiškuosius išteklius (darbo krūvio prielaidos, įskaitant konkrečias darbo vietas (SYSPER 2 darbo vietų aprašas), darbuotojų kategorijos ir atitinkamos vidutinės sąnaudos)

Daugiametės finansinės programos **7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA**
NB: Vidutinės išlaidos kiekvienos kategorijos darbuotojams būstinėje skelbiamos interneto svetainėje „BudgWeb“: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai Darant prielaidą, kad reglamentas bus priimtas ir pradėtas taikyti 2023 m., Komisija turės vidaus lygmeniu laipsniškai pradėti vėl naudoti išteklius, kurių reikia siekiant užtikrinti naujųjų užduočių vykdymą iki reglamento taikymo pradžios datos, įskaitant reglamente numatytų įgyvendinimo ir deleguotųjų aktų priėmimą. Komisija taip pat turės suburti specialios paskirties grupę, kuriai bus pavesta prižiūrėti, kaip labai didelės platformos taiko reglamentą, ir padėti Valdybai vykdyti veiklą. Organizacijos struktūros schemoje reikės numatyti 15 etato ekvivalentų (13 AD + 2 AST) papildomoms su SPA susijusioms Komisijos funkcijoms vykdyti (ginčų sprendimas, tiesioginė priežiūra, įgyvendinimo aktai). Be to, iš viso 35 etato ekvivalentus (14 AD/TA, 3 AST, 7 CA ir 11 END) reikės vidaus lygmeniu iš naujo pasitelkti Komisijoje, kad šie darbuotojai padėtų Valdybai, atsižvelgiant į tai, kad reikėtų aktyviai stebėti maždaug 20–25 labai dideles platformas (įskaitant visų reglamentavimo dokumentų tikrinimą) ir dalyvauti dvišalio nuoseklumo užtikrinimo mechanizmo veikloje (pavyzdžiui, IMI buvo pateikta maždaug 10 pranešimų per metus pagal EKD 3 straipsnį, neatmetama galimybė, kad dėl panašaus ar net didesnio pranešimų skaičiaus galėtų atsirasti naujų SPA prievolių, susijusių su visomis ES veikiančiomis informacinės visuomenės paslaugomis). Kadangi ši iniciatyva yra horizontaliojo pobūdžio ir aprėpia įvairias Komisijos kompetencijos sritis, kaip antai susijusias su vidaus rinka, skaitmeninėmis paslaugomis, vartotojų apsauga, pagrindinių laisvių apsauga internete, numatoma sutelkti visų Komisijos GD išteklius gavus HR ir atitinkamų GD sutikimą (bus diskutuojama).
• Išorės darbuotojai

Neįtraukta į daugiametės finansinės programos **7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ**
• Tik iš mokslinių tyrimų biudžeto finansuojamos pareigybės
• Išorės darbuotojai

(b) Kitos administracinės išlaidos

Išsamiai aprašykite kiekvienos biudžeto eilutės skaičiavimo metodą,

visų pirma, svarbiausias prielaidas (pavyzdžiui, posėdžių skaičius per metus, vidutinės sąnaudos ir kt.)

Daugiametės finansinės programos **7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA**

Komandiruočių ir reprezentacinės išlaidos

- Atliekant labai didelių interneto platformų patikrinimus vietoje: pirmaisiais metais (2023 m.) nenumatoma jokių tokių patikrinimų, bet, kaip apskaičiuojama, po įsigaliojimo tokių komandiruočių poreikis vis didės: numatoma, kad 2025 m. jų bus 15, 2026 m. – 20, o 2027 m. – 25, nes vykdymo užtikrinimo veikla suaktyvės. Apskaičiuota, kad vidutinės tyrimo išlaidos sudarys 0,005 mln. EUR, darant prielaidą, kad dalyvaus iki 2 darbuotojų vietoje, o tyrimo trukmė yra 5 dienos

Konferencijų ir posėdžių išlaidos

- Kas mėnesį rengiami Valdybos posėdžiai su Komisijos parama, apskaičiuojama, kad vieno posėdžio išlaidos sudarys 0,01 mln. EUR. 2023 m. numatoma surengti tik 8 posėdžius
- Kiti ekspertų posėdžiai: konservatyviais vertinimais, siekiant rinkti įvesties duomenis ir gauti pirmaujančių ekspertų patarimus techniniais, teisiniais ir visuomeniniais klausimais per metus būtų rengiami 4 ekspertų posėdžiai

Veiklos išlaidos, susijusios su atliktu darbu

- Valdybos nuomonės ruošimas ir rengimas: apskaičiuojama, kad būtų būtina ir tinkama rengti po vieną nuomonę kiekviename Valdybos posėdyje. Apskaičiuojama, kad vienai iš dviejų nuomonių reikėtų 0,1 mln. EUR *ad hoc* techninių tyrimų paramos.

Neįtraukta į daugiametės finansinės programos **7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ** (paramos ir veiklos išlaidos)

Rėmimo išlaidos

- Komisija ir Valdyba turės plačiai konsultuotis dėl daugelio pagrindinių rezultatų. Apskaičiuojama, kad vidutinės konsultacijos išlaidos sudarys 0,005 mln. EUR, apimant tikslines konsultacijas ir fizinius posėdžius, turint omenyje, kad dauguma konsultacijų tikriausiai vyks internetu. Konsultacijos yra susijusios su: rizikos vertinimo sistemomis (2 atitinkamai 2024 ir 2025 m. ir viena 2026 m.), gairių projektais (2 per metus 2023–2025 m., tikėtina, kad vėliau padidės iki 3 per metus), konsultacijomis prieš įgyvendinimo ir deleguotųjų aktų priėmimą (3 – 2023 m. ir 2 – 2024 m.).
- Apskaičiuojama, kad nuolatinės komunikacijos rėmimo biudžetas, kurio lėšomis remiamas suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas visuose konsultacijų etapuose, sudarys 0,2 mln. EUR per metus pradedant nuo 2024 m.

Veiklos išlaidos

Tyrimai ir konsultacijos

Remdama Valdybos veiklą ir vykdydama savo tiesiogines vykdymo užtikrinimo užduotis Komisija turės turėti galimybę atlikti nuodugnią algoritminių, duomenų valdymo ir dirbtinio intelekto sistemų, kuriomis naudojantis teikiamos labai didelių platformų (kurių visoje ES yra 20–25) paslaugos, analizę. Tam reikės pasitelkti labai specializuotas žinias užsakant *ad hoc* tyrimus ir (arba) atliekant analizę su konsultantų pagalba, visų pirma, taip:

- Prašymai gauti prieigą prie duomenų rizikos vertinimo tikslais: apskaičiuojama, kad išlaidos, susijusios su duomenų tvarkymu ir išorės technine pagalba, vienam prašymui sudarys vidutiniškai 0,025 mln. EUR. Tikimasi, kad prašymų skaičius padidės ir bus maždaug 2 prašymai per metus dėl kiekvieno labai didelio paslaugų teikėjo, kuriam taikoma priežiūra (tikėtinas paslaugų teikėjų skaičius – 20), t. y. 40 tokių prašymų per metus pradedant nuo 2026 m., 5 – 2023 m. ir 20 – 2025 m.
- Bus reikalingos išlaidos tyrimams ir duomenų analitikos ekspertams siekiant sukurti metodikos sistemą ir sudaryti žinių bazę, kurių reikia rizikai nustatyti ir vykdymą užtikrinančios institucijos pajėgumams didinti, siekiant apsaugoti Europos piliečius ir įmones nuo reglamento nesilaikymo ir sukurti standartus ir metodus tokioms problemoms spręsti. Manoma, kad tyrimais reikės reguliariai užtikrinti, kad būtų taikomos patikimos metodikos ir sistemos, skirtos atlikti daugelio besikeičiančių algoritminių sistemų auditą, rizikos vertinimą ir didžiausios rizikos analizę, remiantis sektoriaus apžvalga (nesusijusia vien su pavienėmis platformomis ir (arba) vykdymo užtikrinimo veiksmais, bet apimančia ir sistemas, gebančias formuoti konkrečias rinkas ir (arba) skleisti informaciją Sąjungos vartotojams). Apskaičiuojama, kad reikės atlikti iki 22 rizikos vertinimo, techninių ir galimybių studijų, kurių sudėtingumas gali būti įvairus – nuo nedidelio (50 tūkst. EUR) iki sisteminio (1 mln. EUR). Numatoma, kad su tokiais tyrimais susiję įsipareigojimai turi būti apmokami užbaigus tyrimus, tad vidutiniškai finansiniais metais po

sutarties pasirašymo

- Kalbant apie pavienius techninius patikrinimus ir privalomuosius auditus, susijusius su labai didelių paslaugų teikėjų algoritminėmis ir dirbtinio intelekto sistemomis: tikėtinas didelis sudėtingumas (maždaug 8 algoritminių sistemų patikrinimas) ar vidutinis sudėtingumas (maždaug 5 algoritminių sistemų patikrinimas). Apskaičiuojama, kad išlaidos sudarys 0,5 mln. EUR didelio sudėtingumo atveju ir 0,3 mln. EUR nedidelio sudėtingumo audito atveju, vidutiniškai išleidžiant 0,075 mln. EUR vienos techninės sistemos patikrinimui (kaip apskaičiuota išorės techninių auditų atveju pagal SMART 2018/0037), bendrai analizei reikia papildomų išteklių. Išlaidos apima išorės rangovų (duomenų tyrėjų) pasitelkimą ir išorės paramos gavimą. Tikimasi, kad 2023 m. tokių patikrinimų nebus, bet 2025 m. pajėgumai ir poreikiai padidės iki 16 (3 didelio sudėtingumo ir 13 vidutinio sudėtingumo) patikrinimų. Patikrinimai turi būti užbaigiami per trumpesnį laiką nei tyrimai ir apmokami vidutiniškai tais pačiais įsipareigojimų metais.

Informacinės ir valdymo sistemos (IT)

- Pagrindinis reglamento taikymą remiantis komponentas yra skaitmeninė platforma, kurioje sudaromos palankios sąlygos keistis informacija tarp valstybių narių, Valdybos ir Komisijos, taip pat užtikrinamas funkcionalumas ir suderinamumas su kitomis reglamente numatytomis funkcijomis. Apskaičiuojama, kad plėtros išlaidos sudarys 4,5 mln. EUR per 4 metus (2 mln. EUR – 2023 m. sistemoms sukurti, 1 mln. EUR – 2024 m. ir 2025 m. visapusiškai plėtrai ir suderinamumui užtikrinti ir vėliau – 0,03 mln. EUR atnaujinimo ir suderinamumo palaikymo tikslais). Priežiūros ir pagalbos naudotojams išlaidos, kaip apskaičiuota, taip pat sudarys 0,001 mln. EUR per pirmuosius dvejus metus ir vėliau bus pastovesnis 0,002 mln. EUR biudžetas per metus. Apskaičiuojama, kad tolesni atnaujinimo ir plėtros veiksmai bus apmokami finansiniais metais, einančiais po platformos įgyvendinimo (sukūrimo).

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į 7 išlaidų kategoriją neįtraukiamos veiklos išlaidos būtų svarbios šioms Komisijos programoms

- **Skaitmeninės Europos programa**: veikla, susijusi su bendraisiais tyrimais ir duomenų analize, siekiant padidinti už vykdymo užtikrinimą atsakingų institucijų pajėgumus analizuojant, nustatant ir pašalinant su labai didelių platformų sisteminiais trūkumais susijusią riziką visoje Sąjungoje taikant bendrą sistemą, taip pat atlikti su prašymais dėl prieigos prie duomenų ir valdymu susijusius veiksmus, sukurti ir įdiegti reikiamą dalijimosi informacija IT platforma, kurioje kompetentingos institucijos ir Komisija galėtų keistis informacija ir būtų užtikrinamas reglamente numatytų duomenų bazių ir funkcijų suderinamumas, numatant tokias išlaidas (mln. EUR)

2023 m.	2024 m.	2025 m.	2026 m.	2027 m.
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802

- **Bendrosios rinkos programa**: konkreti vykdymo užtikrinimo veikla, susijusi su labai didelėmis platformomis, kaip antai pavieniai techniniai patikrinimai ir auditas bei susijusios viešos konsultacijos

2023 m.	2024 m.	2025 m.	2026 m.	2027 m.
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620

Priedėlis išsami veiklos ir administracinių išlaidų apžvalga

Priedėlis išsami veiklos ir žmogiškųjų išteklių išlaidų apžvalga

				2023 m.			**2024 m.**			**2025 m.**			**2026 m.**			**2027 m.**	**Iš viso**
		skaičius	vieneto išlaidos	iš viso	skaičius	vieneto išlaidos	iš viso	skaičius	vieneto išlaidos	iš viso	skaičius	vieneto išlaidos	iš viso	skaičius	vieneto išlaidos	iš viso	
Komandiruočių ir reprezentacinės išlaidos	Komandiruočių ir reprezentacinės išlaidos (patikrinimams)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	TARPINĖ SUMA			**0**			**0,05**			**0,075**			**0,1**			**0,125**	**0,35**
Konferencijų ir posėdžių išlaidos	Valdybos posėdžiai	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Kiti ekspertų posėdžiai	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	TARPINĖ SUMA			**0,1**			**0,14**			**0,14**			**0,14**			**0,14**	**0,66**
Veiklos išlaidos, susijusios su atliktu darbu	Nuomonės	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	TARPINĖ SUMA			**0,04**			**0,06**			**0,06**			**0,06**			**0,06**	**0,28**
Tyrimai ir konsultacijos	Pagrindiniai rizikos vertinimo tyrimai	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	
	Techniniai tyrimai ir algoritminių sistemų	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	

	audito programos																
	Su techniniais standartais susijusios galimybių studijos	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Prašymai gauti prieigą prie duomenų ir tvarkyti duomenis rizikos vertinimo tikslais	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Kasmet atliekamas didžiausios rizikos tyrimas	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Techniniai patikrinimai ir auditai (didelio sudėtingumo)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Techniniai patikrinimai ir auditai (vidutinio sudėtingumo)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Konsultacijos dėl gairių	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Konsultacijos dėl rizikos vertinimo programų		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Konsultacijos dėl įgyvendinimo ir deleguotųjų aktų	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Komunikacija ir suinteresuotųjų		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	

	subjektų dalyvavimo rėmimas																
	TARPINĖ SUMA			**2,55**			**7,905**			**14,42**			**14,92**			**14,92**	**54,715**
Informacinės ir valdymo sistemos	Skaitmeninių koordinavimo mechanizmų platformų kūrimas	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Techninė priežiūra		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	TARPINĖ SUMA			**2,001**			**1,001**			**1,002**			**0,502**			**0,502**	**5,008**
TARPINĖ išlaidų SUMA				**4,691**			**9,156**			**15,697**			**15,722**			**15,747**	**61,013**
Žmogiškųjų išteklių biudžetas				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	**23,385**
IŠ VISO				**5,441**			**12,906**			**21,992**			**22,017**			**22,042**	**84,398**

Žmogiškųjų išteklių ir kitų administracinio pobūdžio išlaidų asignavimų poreikiai bus tenkinami iš GD asignavimų, jau paskirtų priemonei valdyti ir (arba) perskirstytų generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.